ஸ்ரீ

பரதேவி துணை.

ஸ்ரீ பார்வதி அம்மன் சோபனம்.

இஃது

சென்னை

R. S. சுபலக்ஷ்மி அம்மாளால்

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

ஏழாம் பதிப்பு.

(*Copyright Registered.*)

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Printed at

The People's Printing & Publishing House, Ltd.,

Triplicane, Madras.

1931.

Price Annas 5.] [விலை 1-50

பார்வதி அம்மை

ஸ்ரீ பார்வதி அம்மன் சோபனம்.

“ [illegible] ரவிழைக்கின் [illegible]
விருத்தழிருக் கோலமே [illegible]
பணையுளைக்கு மபிராம [illegible]
பாரெல்லாங் கொண்டாடி [illegible]
[illegible] பட்டாடை கொளுத்தோளி [illegible]
[illegible] மலருடனே [illegible]
[illegible] பணையபிழி [illegible]
கலியாண சுந்தரனைக் [illegible]”

உ

பராதேவி துணை.

முகவுரை.

ஸ்காந்தபுராணக் கதைலயை நமது தமிழ்நாட்டு ஸ்திரீகள் சுலபமாய் தெரிந்துகொள்ளும்படி பாட்டு ரூபமாய் அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் "பார்வதி சோபனம்" என்பது வெகுகாலமாய் கர்ண பரம்பரையாய் வழங்கி அநேகஞ் சொற்கள் உருவில்லாமல் மறைந்து போயும் இன்னும் ருதுகலியாண காலங்களில் சிற்சிலரால்மட்டும் சிலபாகங்கள் பாடப்பட்டு வந்து கொண்டிருக்கிறது.

விட்ட விடம் தொட்ட விடம் தெரியாமல் சொற்பிழைகள் மலிந்து சீர்கெட்டுப்போயிருந்த வாக்கியங்களை அநேகவிடங்களில் வெகுகஷ்டப்பட்டுச் சேகரித்து பலதடவை திருத்தி எழுதி உருவாக்கித் தன்சிரமம் வீண்போகாமல் இதை அச்சிற் பதிக்க வேணுமென்னும் பேரவாக்கொண்டிருந்த என்தாயாருடைய முக்கிய முயற்சியினால் இது இப்பொழுது வெளியாகநேர்ந்தது.

இதிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் "தக்ஷிணாமூர்த்தி உபதேசம்" என்னும் பாகமானது எளிதிற் புலப்படும்படியான அதனுடைய வேதாந்த ஸாரத்திற்காக அனேகரால் மிகவும் மதிக்கப்பட்டுள்ளது. சிவன், விஷ்ணு, பிரும்மா, தேவந்திரன் முதலானவர்களை ஏசிப் பாடியிருக்கும் பாகங்களால் இதர புராணங்களின் சில முக்கியமான விசேஷங்களையும் தெரிந்துகொள்ள இடமுண்டாகும். கலியாண காலங்களில் பெண்குழந்தைகளால் பாடப் பொருத்தமான சில தனிப் பாடல்களையும் தகுந்தவிடங்களில் சேர்த்திருக்கிறேன்.

எழுதிப்படிக்கத் தெரியாமல் முற்காலத்து ஸ்திரீகள் இம்மாதிரியான பாடல்களை மனப்பாடம் செய்து புராணக்கதைகளை நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டு வெகுபக்தி சிரத்தையோடு இருந்திருக்கிறார்கள். தற்காலத்திற் பெண்டுகள் படிக்க அநேக சௌகரியங்களும் இலகுவான அச்சும் ஏற்பட்டு, மனப்பாடம் செய்யவேண்டிய ஆவசியகம் மிகவும் குறைந்துபோய் விட்டபடியால், மறைந்துபோய்க்கொண்டிருக்கும் இப்படிப்பட்ட சிலாக்கியமான பாடல்களை உயிர்ப்பித்தல் மிகவும் உபயோகமுள்ளதாகுமென்று இதை அச்சிடலானேன்.

அநேக புராணங்களின் ஸாரங்களும் அடங்கிய இந்த சோபனத்தை சகலரும் படித்து ஸ்ரீபார்வதிதேவியின் கிருபைக்குப் பாத்திரராவார்களாக.

Triplicane,
March, 1931.

R. S. சுப்பலக்ஷ்மி.

இந்தச் சோபனத்தை
தன்பேத்திகள் கொள்ளுப்பேத்திகளுக்கு
மனப்பாடஞ் செய்யச் சொல்லிக்கொடுத்துக்கொண்டு
தானும் மகாபக்தியுடன் பாடிக்கொண்டிருந்த
என் மிகவும் அருமையான
கொள்ளுப்பாட்டி (பிரபிதாமஹி)

சுப்பம்மாள் என்பவருக்கு

ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

R. S. S.

உ

பரதேவி துணை.

ஸ்ரீ. பார்வதி அம்மன் சோபனம்.

விநாயகர் துதி.

சிரவில்தும்பி விநாயகனே ஸ்ரீஹரியார்தன் மருமகனே
ஹரிசகோதரி யாள்மகனே ஆதிமூர்த்தி விநாயகனே
அமர்ந்தசுந்தர நடையனே சிவந்தபங்கஜ நயனனே
தளர்ந்த தொந்தி விநாயகனே பணிந்துபாடுவோம் சோபனமே.

அம்பிகை துதி.

பார்வதியாள் சோபனத்தை பக்தியுடனே நான்பாட
ஈஸ்வரியே என்னுடைய ஹிருதயந்தன்னில் வாருமம்மா
ஏர்வையான பெண்மணிகாள் இன்பமுடன் கூடிக்கொண்டு
கோர்வையாகவே நின்றுகொண்டு குனிந்துபாடுங்கள் சோபனத்தை.

தாக்ஷாயணி அவதாரம்.

பிரமனிடத்தில் உதித்தவராம் பிரம்மாண்ட சிருஷ்டிவகித்தவராம்
அக்ஷரநாயகி பாலகராம் தக்ஷப்பிரஜாபதி என்பவராம்
அகிலபுவன சிருஷ்டியிலே அதிகாரத்தை யுடன்கூடி
அமரர்மண்டல மத்தியிலே ஆதித்தன் ஒளிபோலிருந்தார்
சகலபுவன காரணியை சச்சிதானந்த ரூபிணியை
அச்சுதருக்குச் சகோதரியை தக்ஷரும்நோக்கித் தவமிருந்தார்
பச்சைவர்ணமேனி யம்மனவள் பிரத்தியக்ஷமாகி எதிரில்வந்து
இச்சையுடனம்மன் தக்ஷரைநோக்கி என்னவரம்வேணும் கேளுமென்றாள்
போற்றிசெய்து தக்ஷரும்அம்மனை (தன்)பெண்ணாகவரங் கேட்டுக்கொண்டார்
பார்த்துஅம்மனும் கிருபையுடனே பாலையாகவேதோன்றிநின்றாள்
அன்புடனே குழந்தையைக்கொண்டு அரண்மனைக்கே வந்துவிட்டார்
இரந்துகிடந்த விதிகுலத்திலே பிறந்ததைக்கண்டு தக்ஷரப்போ
பந்துஜனங்க ளுடன்கூடி சந்தோஷங்கள் கொண்டாடினார்

தக்ஷப்பிரஜாபதி கன்னிகைக்கு தாக்ஷாயணியென்று பேருமிட்டார்
நித்யகல்யாணியின் பாலலீலைகளை நித்தியம்பார்த்து மகிழ்ந்திருந்தார்
நீர்க்கரையின் அருகுநிறம்போலே நித்தியகல்யாணி வளர்ந்துவந்தாள்
இந்தப்பெண்மணிக்கு ஏற்றகணவன் ஈஸ்வரனென்றே நினைத்திருந்தார்
பரமசிவனும் எழுந்தருளிப் பராசக்தியைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு
அமைந்தகைலை மத்தியிலேசிவன் அம்மனுடனே வசித்திருந்தார்.

தக்ஷப்பிரஜாபதியக்யம்.

தக்ஷப்பிரஜாபதி யக்யம்செய்யும்போது அக்ஷயமானந்த ஈஸ்வரியை
கட்சிகூடி அழையாமலம்மனை பக்ஷபாதமாய் தக்ஷனிருந்தான்
அந்தமுமாதியு மற்றசிவன் எந்தவிதமாய்த் தடுத்தாலும்
பெற்றபிதாவென்ற பாசத்தினால்குற்றம் பரிகாரஞ் செய்யவென்றே!
தேவியும் மெத்தஆசையுடன் தோழிமாரை அழைத்துக்கொண்டு
வாழைமரம்போல் தொடையுடையாள் அரைநாழிகையிலே வந்துவிட்டாள்
யக்யசாலையில் வந்தஅம்மனை யக்யரூபியென் றெண்ணாமல்
அக்யானத்தாலே தக்ஷரும்அம்மனை ஆதரிக்காமலே தானிருந்தார்
அம்மனும் மிகுந்தகோபத்துடனே அந்தக்ஷணமே மனந்தளர்ந்து
அப்போதேசொன்ன ஆண்டவன் வார்த்தையை ஆதரித்தாலிதுநேராதே.
துக்கத்துடனே தயங்கியம்மனும் விக்கிவிக்கி யழுதுகொண்டு
பத்தினிமாருடன் வீற்றிருக்கும் பெற்றதாயண்டையில் வந்துநின்றாள்
புத்தியில்லாத தாயாரும் பரிபூரணியென்று எண்ணாமல்
சற்றும் மதிக்காமலேயிருக்க அதைச்சங்கரி ஆற்றமுடியாமல்
இதுகிரகசார வேளையென்றெண்ணி இருள்மூடன் யக்யசாலைவந்து
இந்த அவமானந்தன்னை சங்கரர்கேட்டால் அபசாரம்நமக் கென்றெண்ணி
சிவனருகில் போனோமானால் நம்மைதகிப்பரே நம்மைச்சேராரே
ஈசரின்வார்த்தையைத் தட்டினநமக்கு என்னபிராயச்சித்தம்செய்வோமென்று
துணிந்துவிட்டாள் அக்கினியில்விழ சிவஅபராதம் தீரவென்றே
யக்யஅக்கினித் தீயிலேவிழ சித்தமாகவே ஓடிவந்தாள்.
ஒத்ததோழிமார் ஓடிவந்து எத்தனைவிதம் மறுத்தாலும்
சற்றும்மனது திரும்பாமல்அம்மன் தீயில்குதித்து மறைந்துவிட்டாள்.

வீரபத்திரமூர்த்தி தக்ஷன்யாகத்தை அழித்தல்

அம்மன் தீயில் குதிக்கவுமே அந்தசபையோர் நடுங்கிவிட்டார்
அதையறிந்து மஹாதேவர் அக்கினிகண்ணைத் திறந்துவிட்டார்

சற்றேகோபமடையலுமே அப்போது குதித்தார் வீரபத்திரர்
யக்யசாலையில் ஓடிவந்து இந்திராதி தேவர்களையடித்து
தக்ஷப்பிரஜாபதியின் தலையை அக்கினி தன்னிலே போட்டுவிட்டார்.
அப்போதந்த அமரரெல்லாம் ஆதிசிவனண்டை ஓடிவந்து
ரக்ஷியுமையா சரணமென்னவே முக்கண்ணர் கோபந் தெளிந்துவந்து
ஒட்டிப்பிரஜாபதிக் காட்டுத்தலையை யக்யத்தை நிறைவேற்றிவைத்து

50. தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவத்துடன் தெற்குமுகமாய்த் தவமிருந்தார்
சித்தர்வடிவமாய்த் தானிருக்கச் சனகாதி முனிவர்கள் தானும்வந்து
தக்ஷிணாமூர்த்தியைத் தான்பணிந்து தத்துவ உபதேசங் கேட்கலுற்றார்.

தக்ஷிணாமூர்த்தியான பரமசிவத்தை சனகாதிகள் துதித்தல்.

அகவல் மெட்டு.

ஆதிமுதலே அகண்ட ஒளி யானவரே
(சிவந்த) மேகநிறத்தவரே விவேகமுரைப்பவரே
ஞான முரைக்கவென்றே ரூபமெடுத்தவரே
அஞ்ஞானம் போக்கவென்றே அவதாரமானவரே
சுத்தஸ்வரூப சுருதிமறைப்பொருளே
சுத்தஸ்வரூப சுருதி சொல்லுக்கெட்டாதவரே.
ஆத்மஸ்வரூப அகண்டரஸமானவரே
ஆரோக்கியஸ்தானத்தில் அமர்ந்திருக்குமாண்டவரே
ஜனனவியாதிக்கு அவிழ்தமிட்டதேசிகரே
சஞ்சிதகர்மத்தை சுட்ட தக்ஷிணாமூர்த்தி
தீருமைய்யா எங்களது ஜன்மவினையையென்று
சனகாதியோகியரும் சீர்பாதத்தில் பணிந்தார்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி உபதேசம்

(வேறு மெட்டு)

1. சின்மயஸ்வரூபரான தக்ஷிணாமூர்த்திதானும்
   தேசிகராய் யோகிகளுக்கு
2. (சற்றும்) சந்தேகமன்றியிலே அகண்டமெல்லாம் ஏகமென்று
   சொல்லிநின்ற வாக்கியஞ்சொல்ல

3. வெள்ளைநிறமாயிருக்கும் வேதாவின்நாயகியும்
விநாயகரும் நாவில்வசிப்பீர்
4. (சற்றும்) கங்குகரைகாணுமல் சம்சாரசாகரத்தில்
என்னசெய்வோம் என்றலையும்பேர்
5. (சுவாமி) செந்தாமரைப்பாதத்தை தியானம்பண்ணி தினந்தோறும்
சிந்தைதனில் கண்டுபணிந்தால்
6. (அவர்) அஞ்சாதே யென்றுசொல்லி ஆத்ம திருஷ்டியால்பார்த்து
(அவாள்) தன்தாபம் மூன்றையும் போக்கி
7. பொங்கித்ததும்பும்மனம் சிரவணப் பொழுதால் ஒழிவடைய
போதித்தார் வாக்யந்தன்னை
8. சந்ததமும் தைலதாரைபோல பக்திபண்ணிவரும்
சனகாதியோகி நால்வரும்
9. (சுவாமி) தாளடியிலேபணிந்து தத்துவங்கள் கேட்கலுமே
தக்ஷிணாமூர்த்தியும் சொல்வர்
10. பூதமைந்தைப் பிரியென்பர் போதந்தன்னையறியென்பர் (மனப்)
போக்குவர வற்றிரு என்பர்
11. ஆசைதன்னை ஒழி என்பர் ஆத்மவிசாரணை பண்ணென்பர்
(பிரும்) மானந்தமாய் நீ யிரு என்பர்
12. விஷயத்தைவிடுவென்பர் வேதாந்தங்கேளென்பர்
மோகாந்த காரந் தள்ளென்பர்
13. ஏகாந்தமாயிருந்து ஆராய்ந்து பார்த்தாயானுல்
வாராது வாசனையென்பர்
14. சாகாஸமாய்த் துணிந்து சர்வத்திலும் பற்றுதலற்று
ஆகாசம் போலிருவென்பர்
15. பக்திவிரக்திதன்னை பிரதிதினம் பண்ணிவந்தால்
பழுதுனக்கு வாராதென்பர்
16. ஸப்தஸ்பரிசரூப ரசகந்த வாசனையை
தைரியத்தினுலே தள்ளென்பர்
17. கட்டுப்படாமனதை வணக்கித் திருப்பி நல்ல
சத்வாசனைக்கு விடென்பர்
18. மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் சிவத்துடனே
ஒத்துலயமாய் விடுமென்பர்
19. மலடிமைந்தன்போல இந்தமனதினுல் வந்ததெல்லாம்
பதினுலு உலகமுமென்பர்
20. (சற்றும்) பிரமையாதேபாரென்பர் பார்த்தால் இரண்டில்லை
அசையாமல் தியானம் பண்ணென்பர் [யென்பர்

21. (ஜீவ) ஆத்மபக்தி தேசபக்தி அதுஇரண்டும் மித்தையென்பர்
அறிந்து அதைவிட்டுத் தள்ளென்பர்
22. தீர்க்கால பிரமைத்தன்னை தினந்தோறும் சிரவணத்தால்
போக்கிவிடு என்று சொல்லுவர்
23. மனனத்தைப் பண்ணியே வஸ்துவாக நீயிருந்தால்
ஹிருதயக்கிரந்தி அற்றுப்போ மென்பர்
24. நிதித்தியாஸனந் தன்னிலே நிர்விகாரியா யிருந்தால்
இரண்டுமொன்ருய் காணலாமென்பர்
25. பொறுமை யுடனேகூடி பூததயவு பண்ணிவந்தால்
(பரி)பூர்ணவடி வர்கலாமென்பர்
26. காலமென்றும் தேசமென்றும் கலங்காதேயிரு என்பர்
கற்றுணர்ந்து உற்றுப்பாரென்பர்
27. அருமையான ஆத்மத்யானம் அதுவுமெளிதாகிவிடும்
அறிந்துவிட்ட பின்பாகவென்பர்
28. தர்ப்பணத்துப் பிரதிபிம்பம்போல ஜகம்தள்ளென்பர்
தத்தபடம் போலபாரென்பர்
29. சொப்பனந்தானிப்பிரபஞ்சம் சுத்தப்பொய்யென்று தள்ளி
செப்பிடுவித்தை போல எண்ணென்பர்
30. சுழுத்திபோல சாக்கிரத்தின் சுக துக்க மிரண்டையும்
சமபுத்தியாகப் பாரென்பர்
31. மூலாதாரத்தின் வழியை மூச்சடக்கியே விட்டு
(மூல) மூர்த்திதன்னை தியானம் பண்ணென்பர்
32. தொன்பதத்தை தற்பதத்தை சோதித்துப்பாரென்பர்
தோன்றுமப்பா தன்வடிவென்பர்
33. ஆராதாரந்தனிலே அதிஷ்டான தேவதைகள்
ஆரிருக்கின்ருர் பாரென்பர்
34. சகஸ்திர தளத்தின்மேலே சக்தியுடன் சங்கரனுர்
தாமிருக்கின்ருர் பாரென்பர்
35. உற்சாகத்தோடிருக்கும் உவமையற்ற ஞானியர்க்கு
(இ)ந்த உண்மை வழி தோன்றிடுமென்பர்
36. அறிவுகெட்ட அஞ்ஞானி அறிவுவந்து ஈடேற
ஆலயத்தில் ஈசனுண்டென்பர் [புண்யதீர்த்தம்
37. (பெரியவாள்) இருக்கின்றதே சிவஸ்தலம் தண்ணீரெல்லாம்
பார்த்ததெல்லாம் மூர்த்திதானென்பர்
38. எத்தனை தான் சொன்னுலும் எல்லாம்ஒன்றுதானென்பர்
இன்னதென்று சொல்லாதென்பர்

39. மூன்றுகுணத்தினாலே தோன்றுமுலகந்தன்னை
முசல்கொம்புபோல பாரென்பர்
40. வேதமுடன் சாஸ்திரங்கள் வித்தை அறுபத்திநாலும்
கற்றும்ஜன்மம் போகாதென்பர்
41. ஐந்தெழுத்து முதலான சப்தகோடி மந்திரத்தால்
சித்தத்தின்பிரமை போகாதென்பர்
42. விதிநிஷேத மன்னியிலே சாந்தியுடனே இருந்தால்
(பர) வொளிதன்னைக் காணலாமென்பர்
43. இருதயமான ஆகாசத்தில் உதயமானால் சூரியனும்
இரவுபகல் இரண்டில்லையென்பர்
44. ஆசையுடன் மோகமற்று அனைவரையும் ஒன்றாய்ப்பார்த்தால்
அப்போஜென்மம் வாராதென்பர்
45. ஆசையற்ற சுகம்போல வேறுசுக மில்லையென்பர்
அனுபோகமாகப் பாரென்பர்
46. விஷயமற்ற சுகம்போல வேறேசுக மில்லையென்பர்
மெய்யோ பொய்யோ நீயேபாரென்பர்
47. மித்ராளை விடுயென்பர் பந்துக்களை ஜெயியென்பர்
வீடுமாடு அசத்தியமென்பர்
48. சத்துருவும் மித்துருவும் சமனாகப் பாரென்பர்
தரணியெல்லாம் ஒன்றுதானெனன்பர்
49. உத்தம பக்தர்களுக்கு குருசொன்ன வாக்யத்தால்
ஸ்வாநுபோக முண்டாகியே
50. பரிபக்குவ சித்தாளான சனகாதி யோகியர்க்கு .
சத்குருவின் வாக்கியத்தாலே
51. (பர)வஸ்துநின்று சொல்லிவந்த மகாபோத வாக்கியத்தின்
தத்துவத்தை உற்றுக்கேட்டவாள்
52. சத்குருவின் கிருபையாலே சந்தேகங்கள் தோன்றாமல்
ததாகாரமாய் விளங்கினார்.

ஸ்ரீ பார்வதியம்மன் அவதாரம்

இப்படியாகப் பரமசிவனும் தக்ஷிணாமூர்த்தமாய்த் தானிருக்க பர்வதராஜரும் மேனையுமாய் பக்தியுடன் பராசக்திதன்னை நித்தியகல்யாணி ஜெகன்மாதா புத்திரியாய் வந்துமுக்திதர சித்தந்தன்னிலே ஸ்மரித்துக்கொண்டு நித்தியமாகத் தபசிருந்தார்.

ரத்னமயமானபர்வதத்தில் பொற்றாமரை ஓடக்கரையிலே
தப்பாமல் மிக பக்தியுடன் தேவியைநோக்கித்தவமிருந்தான்
உத்தமமான அவர்கள் தபஸை உகந்துகொண்டு மஹாதேவி

அற்புதமான ஓடையிலே ஆயிரந்தளத்தின் நடுவிலே
பூராக்ஷத்திரந்தன்னிலே அம்மன் பெருமத்தியான வேளையிலே
நாளும் ராசி நல்ல லக்னம் கூடிக்கிரகமும் பூரணமாய்
யோகந்தன்னிலே கோடிசூரியன் உதயமான காந்திபோல்
தேவிதாமரைப்பூவிலுதித்தாள் திக்கெட்டும் ஒளிவிளங்கவே
நாற்பத்து முக்கோணச்சக்கரத்தில் (நல்ல)நாளையில்வந்து அவதரித்தாள்
முப்பத்து முக்கோடி தேவரெல்லாம் புஷ்பமாரி சொரிந்து நின்றார்
அப்போ பர்வதராஜரும் மேனையும் அந்தக்குழந்தை வடிவுகண்டு
சிந்தித்து நாமிப்போ செய்த தபஸுக்கு வந்து உதித்தாள் குழந்தையாக
அந்தமுமாதியும் அற்ற பரா சக்தியென்றே அறிந்துகொண்டு

மெய்யாயிருந்த பரப்பிர்மமிப்போ பொய்யான தேகமெடுத்தாளென்று
கையாலேவாரி எடுத்தணைத்துக்கொண்டு ஒய்யாரமாக விடுதிவந்தாள்
குந்தளநாயகி அம்மனுக்கு மங்களஸ்நானமும் பண்ணிவைத்தாள்
தங்கமயமான பீதாம்பரத்திலே சங்கரிதேவியை சேர்த்தணைத்து [டார்
அன்புடன் ராஜாவும் அடிமடியில் மந்தகாசத்துடன் வைத்துக்கொண்
முக்கண்ணர் தேவிக்குநாமகருமம் விஸ்தாரமாய்ச் செய்யவேணுமென்று
அச்சுதர் தங்கைவலச்செவியில் இச்சையுடனந்தராஜாவும்
தேவி பார்வதியென்று சொல்லியவர் தானுரைத்தார் மூன்றுதரம்
பார்வதியென்று பேருமிட்டு அந்த பர்வதராஜர் மனமகிழ்ந்தார் [தார்
பத்திபெரிதான மேனையிடத்திலே நித்தியகல்யாணியைத் தான்கொடுத்

இஷ்டமுடனவள் வாங்கிக்கொண்டு ஈஸ்வரியை முத்தமிட்டுக்கொண்டு
பக்ஷமுடனேவலது முலைப்பாலை பார்வதிதேவிக் கவள்கொடுத்தாள்
அப்போதந்த ஹிமவானும் ஆயிரம்யானை குதிரைகளும்
முத்தும்பவழமும் ரத்தினங்களும் விரையுடன்வெள்ளி சொர்ணங்களும்
நித்தியமொருகுடம் பால்கறக்கும் இலக்கமற்ற பசுமாடுகளும்
மட்டில்லாதவெகு தானதருமங்கள் வாரிவழங்கினர் ராஜாவும்
நித்தியகல்யாணியைக் கண்டுமவாள் நித்தியானந்த மடைந்திருந்தாள்
மையிட்டுப் பொட்டிட்டு மஞ்சட்பூசி பட்டமும்நெற்றியில் சுட்டிகட்டி

பெட்டகத்திலுள்ள பூஷணமும்பூட்டி தொட்டிலுக்குள்ளே வளரவிட்
மாயாதாரிக்கு ஏற்றவளே தானேஜெகத்தில் நிறைந்தவளே. [டாள்
ஆராரோவென்று பாட்டுப்பாடி தாலாட்டஅம்மன் கண்வளர்ந்தாள்

அம்பிகையின் தாலாட்டு

சிந்தைமகிழ்ந்து (சிவ) சங்கரியைத் தாலாட்ட
கந்தனுக்கு முன்பிறந்த கற்பகமே முன்னடவீர்
பாருலகம்வாழ (ஹிம) பர்வதத்தின் மேலாக
தேவரிஷிகள் துதித்து மலர்சொரிய
ஏழுலகம்போற்ற ஹிமவான் மனங்குளிர
தாரணியில் வந்துதித்த (சிவ) சங்கரியைச் சொன்னார்
சித்தாதி யோகியரும் தேவர்களும் கண்டுகைக்க
கொற்றவனார் பர்வதரின் குறைதீர்த்த குஞ்சரமோ
சங்கரியோ தாயோ சகலலோக சுந்தரியோ
வன்குறைகள் தீர்க்கும் மலையரசன் சீர்மகளோ
மேனையுட கண்மணியோ வேதாந்தத் தற்பொருளோ
ஆதி சிவனார் அரும்பாகம் பெற்றவளோ
ஜோதிச் சுடரொளியோ சுந்தரப்பூ நாயகியோ
பஞ்சாக்ஷரப் பொருளோ பரிபூரண நாயகியோ
கங்கை தரித்து புலியுரித்து மேல்போர்த்து
சந்திரனைக்கூட சடைதரித்தான் தேவியரோ
எட்டெழுத்து மெய்ப்பொருளோ ஈஸ்வரனார் நாயகியோ
பக்தர் மனதில் உறையும் பரஞ்சுடரோ
சித்தாந்த யோகியர்கள் சிந்தைகுடி கொண்டவளோ
திரிபுரம் எரித்த சிவகாம சுந்தரியோ
காளி யெதிர்வந்து கனகசபை மண்டபத்தில்
ஹாரஞ் சிலம்புகளும் அசைந்தாடுங் கிண்கிணியும்
கோல வளையும் கொத்தருகும் கொன்னை தும்பை
மாலைகளும் சூலகபாலம் ஒளிதிகழ
நீலகண்டமூர்த்தி நிறைந்தகொலு மண்டபத்தில்
ஆலமுண்டார் பக்கல் அமர்ந்தசிவ சுந்தரியோ
ஹிமவான் திருமகளோ ஏழுலக மீன்றவளோ
திருமுலைப் பாலாலே ஜெகமெல்லாங் காத்தவளோ
இருநாழி நெல்கொண்டு எல்லா உலகுதனை

பதினாலு லோகமும் படியளக்கும் பார்வதியோ
வெள்ளெருது மேலேறி வெள்ளொளிமாய் நீறணிந்து
துன்னுமான் கைபிடித்த சங்கரனார் தேவியரோ
ஆராரோ ஆராரோ ஆரிவரோ ஆராரோ
பாராளும் மேனையுட பாக்கியமே கண்வளராய்
பக்ஷமுடனே தாராட்டி சீராட்டிப் பார்வதிதேவி வளர்ந்துவந்தாள்.

ஸ்ரீபார்வதியம்மன் பாலலீலை

பூர்வபக்ஷத்துச் சந்திரன்போ லம்மன் பூரணமாக வளர்ந்துவந்தாள்
வளர்பிறையின் சந்திரன்போ லம்மன் வடிவமைந்து வளர்ந்துவந்தாள்
மூன்றுமாஸத்தி லம்மனவள் முகம்பார்த்துச் சிரிக்கலுற்றாள்
நான்காமாஸத்தி லம்மனவள் நவரத்தினமயமான தொட்டிலிலே
கொஞ்சுங்கிளிபோல புன்சிரிப்புடனே கோமளரூபி அரிதுயின்றாள்
ஐந்தாமாஸத்தி லம்மனவள் கொஞ்சிக்குலாவி முகம்பார்த்தாள்
ஆறுமாஸத்தி லம்மனவள் ஆயிரக்கால் மணிமண்டபத்தில்
மாரில்பதக்கம் பளபளென்ன மாரால்நகர்ந்து விளையாடினாள்
ஏழாமாஸத்தி லம்மனவள் எங்குந்தவிழ்ந்து விளையாடினாள்
எட்டாமாஸத்தி லம்மனவள் எட்டியடிவைத்துச் சித்தடியால்
தந்தைமகிழத் தாயார்மகிழ தத்தடியிட்டு விளையாடினாள்
ஒன்பதாமாஸத்தி லம்மனவள் ஓடிநடந்து விளையாடினாள்
பத்தாமாஸத்தி லம்மனவள் பாங்காய்க்கைகளை யாட்டிக்கொண்டு
தாராராமா காட்டிக்கொண்டு சந்திரன்காட்டி விளையாடினாள்.
இரண்டாம் வயதுதன்னில் நேரிழையாள் பார்வதிதேவி
தண்டைசிலம்பு சலங்கலென்க தத்தடியிட்டு விளையாடினாள்
மூன்றும்வயதி லம்மனவள் முச்சியெடுத்துக் கையிற்பிடித்து
சொர்ணமும்முத்தும் கொழித்தெடுத்துத் தோழியுடனே விளையாடினாள்
நாலாம்வயதி லம்மனவள் நாலைந்து தோழியுடன்கூடி [கொண்டு
பொன்னுங்கழக்கோடி யாடிக்கொண்டு பூப்போட்ட சித்தாடைக்கட்டிக்
பட்டுரவிக்கையும் போட்டுக்கொண்டு முத்தாபரணங்கள் பூட்டிக்
பர்வதர்மேனையும் கண்டுமகிழ பாங்கியருடன் விளையாடினாள் [கொண்டு
ஐந்தாம்வயதி லம்மனவள் ஐந்தாறுதோழி மார்களுடனே
கஞ்சதள நேத்திரமுடையாள் மஞ்சுளபூஷணம் பூட்டிக்கொண்டு
குழல்கத்தைகளும் தொங்கத்தொங்க கழுத்திலாப ரணங்கள்மின்ன
பந்துவிளையாடித் தோழிமார்களுடன் பாலலீலைகளும் செய்து வந்தாள்

ஆரும்வயதி லம்மனவள் மாயாதாரியைத் தான்நினைத்து
ஈஸ்வரர்மாதவம் பண்ணும்வனத்திலே ஈஸ்வரிதோழி மார்களுடனே
கூடார்வேல்விழி அம்மனவள் கொண்டுவந்து கோடிபுஷ்பங்களை
ஸ்வாமிபாதார விந்தத்திலே அம்மன்சொரிந்து பக்தியுடனாக
தேவிதலையை வணங்கிக்கொண்டு சிவனையடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டு
பாராரோ நம்மைச் சேராரோ போகாதோ இவர்கோபமெல்லாம்
வேறொன்றையும் எண்ணாமல் முக்கண்ணர்மேல் மனதாகியம்மன்
தேவியொடுக்க வணக்கத்துடன் சிவனைபூஜித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பரமசிவன் மன்மதனை தகித்தல்.

ஆதியந்தமற்ற சங்கரரும் அறிந்துமறியாது போலிருந்தார்
பார்வதிதேவியைப் பாராமல் பராமுகமாகச் சிவனிருந்தார்
தாருகாசூரன் சூரபத்மன் சிங்கமுகன் இம்சையினால்
தேவலோகம் பறிகொடுத்து தேவர்களும் மெத்தத்தான் தவித்து
காடுமலைகள் எல்லாமலைந்து சோகத்துடன் விசாரப்பட்டார்
சூலபாணி உமையுடனேகூடிக் கோபமெல்லாம் தான்தணிந்து
சூரசம்ஹார சுப்பிரமணியமூர்த்தி பூர்ணமாய்வந் தவதரித்தால்
தீரும்நம்முடைய கஷ்டவினையென்று தேவர்களெல்லாம் எண்ணமிட்டு
அதிரூபமுள்ள மன்மதனைத்தேவாள் ஆதிமூர்த்தி யிடமனுப்ப
தீரனுமந்த மன்மதனும் (இனிப்) போறகாலமென் றெண்ணாமல்
சூலபாணியின் முன்பாகவந்து பாதம்போற்றி நமஸ்கரித்து
தேகமெல்லாம் நடுநடுங்கக்காமன் மோகமான கணைதொடுத்தான்
தேவியப்போ சமயமென்றெண்ணி சொர்ணமாலையைக் கொண்டுவந்து
பிராணநாயகர் கையிற்கொடுக்க ஸ்வாமி வாங்கித் தரித்துகொண்டார்
ஆசீர்வாதங்கள் பண்ணி சாம்பவர் அந்தரங்கமானபிரியத்துடன்
நாசமில்லாத வஸ்துவைக் கூடிய நேசமாயிருவென் றுரைத்தார்
காமன்மேலே கோபத்துடன் சிவன் கடுகடுத்த பார்வையுடன்
நெற்றியின் கண்ணைத்தான் திறந்து நீறுசெய்தாரந்த மன்மதனை
வேறே ஒருவனந்தனிலே லோகநாதரும் போய்மறைந்தார்.
நான்முக இந்திராதி தேவரெல்லாம் சாம்பலாய்ப்போன மன்மதனை
பிராணனான ரதிதேவிக்கும் பூமியிலுள்ள பிரஜைகளுக்கும்
அரூபத்துடனே சுகிப்பாயென்று ஆசீர்வாதங்கள் பண்ணினார்
தேவி சுந்தரி நாயகியம்மனும் மோசம்வந்ததே என்று சொல்லி
சோகமோக விசாரத்துடன் சில தோழிமார்களைக் கூட்டிக்கொண்டு

பூர்ணமான பலங்கள் தரும்நல்ல புண்ணிய தீர்த்தங்கள் ஆடிவிட்டு
வாராரிந்தத் தபங்களுக்கு இது போராதென்றம்மன் எண்ணிக்கொண்டு
நீராகாரமும் நித்திரையும்விட்டு சீத உஷ்ணமெல்லாம் தான்சகித்து
நீலகண்டரைச் சிந்தையில் ஸ்மரித்து நித்திய கல்யாணி தவமிருந்தாள்
மன்மத ஹாரியும் அம்மனுடைய மனதைச் சோதிக்கவேணுமென்று
நன்மையைவேண்டிய அம்மனிடம் நடுக்கல் கிழவன்போலவந்தார்.

பரமசிவன் கிழக்கோலத்துடன் தோன்றி அம்பிகையின் மனதைச் சோதித்தல்.

கொம்பில் பழுத்த பழம்போல கோவப்பழத்தின் நிறம்போல
அன்புள்ளபேர்க்கு தனம்போல ஆதித்தனுட ஒளிபோல
தும்பைப்பூபோல நரைத்ததலையும் தோளிலேதூக்கின சஞ்சிகையும்
தம்பலச்சாறு வடியவடிய தளர்ந்து தொங்கிய புருவமும்
சுழித்துவாங்கும் மேல்மூச்சும் சோர்ந்த நடையும் இருமலும்
தளித்துத்துணையும் இல்லாமல் தம்பட்டம் கேளாத காதுடனே
கங்கணங்கையில் தரித்துக்கொண்டுநல்ல மங்களவாக்கியம் சொல்லிக்கொண்டு
எங்கே போராய்பெண்ணே எங்கேபோராய் புங்கமரத்தின் நிழலோடே
எந்தனுக்கிப்போது பெண்சாதி இல்லை கன்னியைக் கல்யாணம்பண்ணவந்
வந்தவழியிலே உன்னைக் கண்டேன் தள்ளாடத்தள்ளாட ஓடிவந்தேன் [தேன்

உந்தனழகைக் கண்டபின் எனக்குப் பின்னேபோகவும் கால்வருமோ
எங்கே நீ ஓடி ஒளித்தாலும் அங்கெல்லா முன்னுடன் கூடஇருப்பேன்
உன்னை இனிவிடப் போரதில்லை இப்போ எந்தனுக்கு மாலைசூட்டிவிடு
என்னைத்தவிரவும் இந்த உலகத்தில் உனக்கேற்ற நாயகரைக்காணேன்
நில்லு பெண்ணே யங்கே நில்லு பெண்ணே என்று அள்ளுகிழவனுஞ்
கண்டுகல்யாணியும் கண்சிவந்து காலகெதியோ இதுவுமென்று [சொல்லலுமே
எட்டாதவனக் காட்டிலே இப்போ ஏதடிதோழி இது பழியோ
துஷ்டனுன கிழவனிப்போ சொன்னவார்த்தையைக் கேளுங்கோடி
ஏதடிஏதடி ஆச்சிரியம் எங்கே கிடந்த கிழவனடி
தோகமே இங்கு ஆடுகிறானிவன் சுத்தப் பயித்தியக்காரனடி.

வாயினில் வாராதவார்த்தைகளைச்சொல்லி வந்தொருஜாமமாய்ப்
ஆரடி உத்தாரம் சொல்வாரிவனிக்கு அந்தரமான காட்டினில் [புலம்புகிறான்.
காரணமோ கதையோ புராணமோ பாரதமோ படாப்பழியோ
காலஞ்சென்ற கிழவனுக்குக்கல்யாணமும் வேணுமோடி

வயதுசென்ற கிழவனுக்கு வாழ்க்கைப்படவும் வேணுமோடி [கொண்டு
மல்லிகைமாலையைப் போட்டுக்கொண்டு மாப்பிள்ளைக்குக் கோலமுஞ் செய்து
மன்னவனம்மான் தோளில்மேலேறி நீ மாலையிடவுந்தான் மாட்டுவேயோ
காவினிற்பாலைத் தெளித்துக்கொண்டு கன்னியூஞ்சலு மாடிவிட்டு
பச்சைப்பொடியுஞ் சொயட்டும்போது பந்தலிலுன்னைக் கண்டவர்கள்
உற்றாருறவார்க ளத்தனைபேர்களும் உதட்டைமடித்துன்னை நாப்பாரே.

போடா போடா கிழவா நீ போக்கிடங்கெட்ட கிழவா நீ
வீடுபோவென்கிற வேளையிலேஉன்னை காடுவர்ச்சொல்லுங் காலத்திலே
நாடியே இப்போ தென்னைக்குறித்து நடுக்கல் கிழவா தொடராதே
அஞ்சுவயதுக் குழந்தையுடன் நஞ்சுண்டவன்போல் மயங்காதே
இங்கே வந்தென்னைத் தொடருவதை எங்கள் பர்வதராஜர்கண்டால்
உன் தலைகாக் கினைவந்துவிடும் உனக்குப் பின்பலமாக ஒருவரில்லை [கொண்டு
என்னுடன் வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொண்டு உன் தலையைத் தப்பவைத்துக்
பின்னே மலங்கமுழியாமல் பேய்க்கிழவா ஓடுமென்று சொன்னாள்
ஓடுமென்றம்மன் சொல்லலுமே அந்த நீலகண்டர் சிரித்துக்கொண்டு
எத்தனை சொல்லித் தடுத்தாலும் ஈசர் குறுக்கே மறைத்துக்கொண்டு

(உன்)சித்தத்தில் வைத்தகணவனை எனக்குச்சற்றே உரைத்தலாகாதோ
அதைக் கேட்டந்த பார்வதியும் ஆச்சரியுமோ இதுவுமென்று
உத்தாரமிவர்க்குச் சொல்லாதிருந்தால் உற்றார் உறவார்க்கு ஏச்சாகும்
உத்தாரம் கல்லெறிந்தாப்போலே உத்தண்டமாக உரைக்கலுற்றாள்
கேளடா நீ நறைத்தலையா இப்போ கேடுபுத்தி நினைத்தவனே
வேரடா இதுபாவமரத்துக்கு வெட்டிவார்த்தைகள் சொல்லாதே
கோடி சூரியன் உதித்தாப்போல என் கோமளரூப சங்கரரை
நாடிமனதில் வரித்திருக்கும் என்னை ஓடிவந்து நீ மறிக்காதே
தொண்டு கிழவனிதைக்கேட்டு தொந்திகுலுங்கச் சிரித்துக்கொண்டு
குண்டலங்காதில் குலுங்கவே கூனிக்கொண்டு தடி ஊனிக்கொண்டு

ஈழல்இருமலும் நெஞ்சையடைக்க இருமிஎங்கிலும் துப்பிக்கொண்டு
தேவிமனதைச் சோதிக்கவென்றே சிவனுமப்போ எடுத்துரைப்பார்
ஏளிதப்பட்டவளே அசடே எங்கேகிடந்தவன் நோக்குவந்தான்
காளைக்குப்புல் அறுக்கவேணும் அந்தக் காமரூபிக்கு வாழ்க்கைப்பட்டால்
சோளிகையில்பிடித்துக்கொண்டு தொண்டுவேலைகள் செய்துகொண்டு
காஷாயஃஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டு கப்பரை கைதனில் ஏந்திக்கொண்டு
சேமகலத்தை அடித்துக்கொண்டு தெருத்தெருவாயிரந்து கொண்டு

நாளைக்கு என்செய்யப்போறோமென்று அறுபதுநாழியு மிரந்துகொண்டு
வீட்டுக்குவீடு இரக்கவென்றிருந்தால் (உன்) விதியைத்தானுந் தொலைக்கப்போ
நாட்டிலே வேறிடத்திலே (உனக்கு) நல்லகணவன் கிடையாதோ [மோ
தாயில்லைபெற்ற தகப்பனில்லை தம்பித்தமைய னொருவரில்லை
பாயில்லைநல்ல படுக்கையில்லை பால்கறக்கப் பசுவுமில்லை
வெங்கலமில்லை விளக்குமில்லை மங்கிலியத்துக்கு வகையுமில்லை
குடிக்கப்பாத்திர மொன்றுமில்லை ஒருபடிவடிக்கவும் ஏனமில்லை
அங்கம்மூடத் துணியுமில்லை சற்சங்கதியில்லை ச்ரவணமில்லை
இங்கிதமில்லை தரித்திரக்கடலுக்குக் கங்குமில்லை கரையுமில்லை
பங்குமில்லை யொருஇடத்திலும் பொங்கித்தின்க நிழலுமில்லை
பணமுமில்லை ஒத்தைவிருஷபத்தில் புணைக்கவேறு எருதுமில்லை
பாம்பைஉடம்பில் பூணுவன் பாடிக்கொண்டே கூத்தாடுவன்
சாம்பலைமேனியில் பூசுவன் ஜாதிஎனக்கு ஏதுஎன்பவன்
புலித்தோலை உடுத்திக்கொண்டு பூதஞ்சிக்காரியஞ் செய்துகொண்டு
ஆனைத்தோலையும் போர்த்துக்கொண்டு ஆகாதவேலைகள் செய்துகொண்டு
பூனைபோல இருந்துகொண்டு பூமிகளெல்லாம் நிறைந்திருப்பன்
அஸ்திமாலை தரித்துக்கொண்டு அன்புடனேபூஜை பண்ணிக் கொண்டு
நெற்றியிலே குறுக்கிட்டுக்கொண்டு நேமத்துடன் இருந்துகொண்டு
பாதக்குறட்டின்மே லேறிக்கொண்டு பாடிக்கொண்டு எங்குமாடிக்கொண்டு
காதிலேசெப்புக் கடுக்கனிட்டு கையிலேமானைப் பிடித்துக்கொண்டு
தோளிலேபையைப் போட்டுக்கொண்டு தந்தினப்பாட்டைப் பாடிக்கொண்டு
குருபாதம் நினைத்துக்கொண்டு குங்குமப்பொட்டையு மிட்டுக்கொண்டு
அரகரசிவ வென்றுசொல்லித் தர்மபிட்சை எடுத்துக்கொண்டு
இப்படியெல்லாம் திரிந்துஅலைந்து இரந்துபிட்சை புஜித்துக்கொண்டு
உப்புக்கும் உதவாதவன் அசடன் ஒப்பாவனோ உனக்கிணையோ
ஒப்பில்லாதவன் உன்கணவன் பம்பரம்போல அலைகிறவன்
காலைத்தலையை வலித்தாக்கால் கண்கரித்த மனுஷ்யருண்டோ
கூலிகொடுத்திடக் காசுமுண்டோ கொன்றைப்பூவைத்து இடிப்பாருண்டோ
காலைவேளையில் தயிரும்பழையதும் தாலம்வைத்து இடுவாருண்டோ
நீலவிழிக்கு மையிடுவாருண்டோ நீலவேணி முடிப்பாருண்டோ
இப்படிப்பட்ட தரித்திரக்கடலுக்கு எப்படி வாழ்க்கைப் படுவாயோ
பங்குமுண்டு பணமுமுண்டு (எனக்கு) தங்கக்கட்டிகள் வேணதுண்டு
பாக்யமுண்டு பலமுமுண்டு போகபாக்கியங்கள் வேணதுண்டு
பட்டாடைகளும் வேணதுண்டு பணிப்பெண்கள் வெகுபேருமுண்டு
உடைமைவேணது பூணலாம் உடுபுடவைகள் பட்டாயுடுக்கலாம்

பிடிபிடியாய் பணத்தை எடுத்து உடற்பிறப்புக் கொடுக்கலாம்
வேதம்வரும் சாஸ்திரங்கள்வரும் விதவிதமாய் வித்தைவரும்
இந்திரஜாலமுதலான இஷ்டசித்திகளெனக்கு வரும்
மாயையெனக்குவசமாவள் மாயைக்குநான்வசமாவதில்லை
பத்துத்தரமாய் உனக்குச் சொன்னேன் பரமேசர் ஆசையைவிட்டுவிடு
இஷ்டமான ஆசையுடனே எனக்கு மாலையைப்போட்டுவிடு
தத்துப்பித்தென் றுகிழவனுரைத்திட சங்கரிநாராயணிகேட்டு
(தன்) சித்தத்தையும் திடப்படுத்தி சிவசங்கரரை மனதிலெண்ணி.

பரமசிவத்தின் மகிமைகளை பார்வதிதேவி எடுத்துரைத்தல்.

எத்தையடாவந்துபேத்துறாய் எங்கள் சிவன்மேலே நிந்தனையாய்
மற்றொருவர்வந்துசொல்லி இருந்தால் வாங்கி வைப்பேன் அவர் தலையை
விட்டேன் வைதீகாரனதினால் வயதுசென்றகிழவரென்றே
எட்டப்படாத மகிமையுள்ள (எங்கள்) ஈசர்மகிமையைச் சொல்லவென்றால்
சப்தரிஷிகளுந்தாமறியார் சேஷசாயியும் சொல்லமாட்டார்
சற்றேஎனக்குத் தெரிந்தமட்டும் சொல்லுவேன்கேளடா பேய்க்கிழவா
பட்டிலேயுள்ள சிவப்புமன்று (ஸ்வாமி) பாவிலேயுள்ள வெளுப்புமன்று
துஷ்டர்மனதுக் கறுப்புமன்று சூர்யஉதயத்தின் காந்தியன்று
கட்டையோ நெட்டையோ மட்டமோவென்று கண்டபேர்கள் ஒருவரில்லை
வெட்டவெளியாய் நிறைந்தபிர்மம் விசுவமெல்லாந் தானேஆனவர்க்கு

ஸ்தூலமோஅல்லது சூட்சுமமோவென்று சொல்லஒருவரால் ஆகாது
பெற்றோர்ஒருவர்க்குப் பிள்ளைஎன்றால் வஸ்துவிலே இரண்டுண்டோடா.
ஒக்கப்பிறந்த பிறப்புஎன்றால் ஒன்றுதானே இரண்டாகுமோடா
தாயுந்தகப்பனு மற்றுமென்ன தானேஜகத்தில் நிறைந்தவர்க்கு
வாயும்வயிறு மிருந்தாலென்ன வாக்குக்கு அப்புறப்பட்டவர்க்கு
கச்சையரையில் தரித்தாலென்ன நிச்சலனாகி இருந்தாலென்ன
கந்தையரையில் தரித்தாலென்ன கனகவஸ்திரம் உடுத்தாலென்ன
புலித்தோலை உடுத்தாலென்ன பூஷணம்நாகத்தைப் பூண்டா லென்ன
மச்சிலிருந்து புஜித்தாலென்ன பிட்சையிரந்து குடித்தாலென்ன
சாம்பலைத்தான் பூசிக்கொண்டாலென்ன சந்தனம் பூசிமணத்தாலென்ன

உன்மத்தனாகித் திரிந்தாலென்ன மன்மதன்போலே இருந்தாலென்ன
கட்டிலின்மேலே படுத்தாலென்ன கட்டையுறத்தக் கிடந்தாலென்ன
எப்போதும் பரிபூரணராய் எங்குமாகி நிறைந்தவர்க்கு

கப்பரையைக்கையிலேந்திக் கொண்டு கண்டெடமெங்குந் திரிந்தாலென்ன
அண்டங்களெல்லாம் வயிற்றுக்குள்ளே அனேகங்கோடி தரித்தவர்க்கு
தலைமுண்டங்களைக்கட்டிக் கண்டந்தன்னில் மாலையாகத் தரித்தவர்க்கு
கந்தர்ப்பன்போல அழகருக்கு கல்பவாக னரைப்பெற்றவர்க்கு
அந்தமும் ஆதியுமற்றவர்க்கு முந்தியிருக்கும் வியாபகர்க்கு
முத்து இசைத்தமாலைக்கும் அஸ்திமாலைக்கும் பேதமென்ன
இந்திராதி தேவரால் போற்றுந்தேவருக்கு சுந்தரமூர்த்திக்குச் சிந்தைஎன்ன
சீதஉஷ்ணமான துக்கசுகங்களும் சற்றும் பற்றில்லாத வஸ்துவுக்கு
வாசனை ஏதொன்றுமற்றவர்க்கு வாங்கிப்புஜித்தால் குற்றமென்ன
நித்தியானந்தசொரூபருக்கு நிர்மலமாகிய வஸ்துவுக்கு
பத்தரைமாற்றுத் தங்கத்திற்கு எங்கும்பரந்தவருக்கெது செய்தாலென்ன
ஏகராகி இருந்துகொண்டு ஈஷணை மூன்றுமறுத்தவர்க்கு
ஆதாரமாகி ஜெகத்திற்கெல்லாம் ஆனைமுகவரைப் பெற்றவர்க்கு
இலாபாலாபமில்லாதவர்க்கு பாபமில்லாத திகம்பரர்க்கு
ஆனந்தத்தாண்டவம் அற்புதமாகவே ஆடினதாலே குறைச்சலென்ன
இப்படியாகக் கிழவரண்டை ஈஸ்பரியாளுந் துதிக்கலுமே

சாம்பமூர்த்தி நிஜரூபத்துடன் தோன்றி தேவிக்குத் தன் முத்திரைமோதிரமளித்தல்.

கர்ப்பூரமேனியர் கேட்டுமகிழ்ந்து காத்துரக்ஷித்திடவேணுமென்று
இங்கிதமாகிய சங்கரிதேவியும் எக்கமடைந்து வருந்துவதை
அந்தரங்கமான சாம்பமூர்த்தியும் ஆபத்துவேளையில் காக்கவென்றே
கோடிசூரியன் உதிட்டாப்போலே கோமளரூப மெடுத்தவரும்
வீபூதி ருத்திராட்சமாலைகளும் மேனியில் மாணிக்கப்பூஷணமும்
செந்தாமரைப்பூ முகத்திலே சந்தனப்பொட்டையு மிட்டுக்கொண்டு
கழுத்தில்ரொம்பப் பதக்கம்சரப்பளி கண்டசரமும் பூட்டிக்கொண்டு
வாடாதபுஷ்பமும் சூட்டிக்கொண்டு மானும்மழுவும் தரித்துக்கொண்டு
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் புஷ்பவருஷங்கள் தான் சொரிய
நாற்பத்தெண்ணாயிரத்தெட்டு ரிஷிகளும் நால்வேதஞ்சொல்லி ஸ்தோத்தரிக்க
காளர் முதலான பூதகணங்களும் காவலாகவே சூழ்ந்துவர
ஸுப்பிரகாச ரிஷபத்தின்மேலே சுவாமி பிரத்தியக்ஷமாகவந்தார்
பாலவயசுப் பிள்ளையைப்போலவே பார்வதியண்டையில் தோன்றி நின்றார்
விருத்தரைப்போல வந்ததிவர்தாமோ விசுவபதியென்றறியாமல்
அபசாரம் பண்ணிவிட்டோமே என்று அம்மன்தலையை வணங்கிக்கொண்டு
சிவனைக்கண்டதும் சுந்தரிநாயகி தேகமெல்லாம் மயிர்க்கூச்செரிய

மலர்ந்தசொர்ண தளத்திலேகோடி மஹாதேவர்பாதத் திலேசொரிந்தாள்
சொரிந்து பக்தியுடனாக அந்த தேவிவணங்கி நமஸ்கரித்தாள்
ஒப்பில்லாத வடிவழகி அவள் ஒடுக்கத்துடன் வணங்கிநின்றாள்
அக்குமில்லை யொருதொக்குமில்லை பக்கத்தில்நிற்க மனுஷியரில்லை
வெட்டவெளியான ஈசரிடத்திலே வெட்கத்துடனே விலகிநின்றாள்
ஹிமவான் மகளாரே எனக்கேற்றதொரு வடிவழகி
எனக்கு இப்போது மாலையிடவும் உனக்குச் சம்மதந் தானுமுண்டோ
உம்மைத்தவிற பர்த்தாவெனக்கு ஈரேழுலகந்தொருவரில்லை
இஷ்டப்படிக்கு மாலையிடுமென்று பட்சமாய் பார்வதி தானுரைத்தாள்
இருவரும் சம்மதம் பண்ணிக்கொண்டு ஏகமனதாயிருந்துகொண்டு
சக்கரபாணி முதலான அந்த சகலதேவ சபைநடுவே [தார்
முக்குருணிப் பிள்ளையாரை வேண்டிச்சிவன் முத்திரைமோதிரங் கைக்கொடுத்
இன்றுஎட்டாநாளில் வருவோமென்றுசொல்லி ஈஸ்பரனும்போய்மறைந்தார்
கொத்தார் குழலியம்மனப்போ தன்ஒத்ததோழிமா ருடன்கூட
முத்தாபரணங்கள் சோதிவிட முத்திரைமோதிரமும் விளங்க
சங்கரரை நான்குறித்து செய்ததவம் பலித்ததிப்போ
மனதினெண்ணம் நிறைவேறிவந்தாளம்மன் அரண்மனைக்கு
துலக்கமுள்ள முத்தாரத்துடன் ஆபரணஞ்சோதிவிட
பார்த்தவுடன் மேனை பர்வதர் பரிபூரணமாய் மகிழ
அர்த்தகலையுமணிந்தபரமர் உத்தாரஞ்சொன்ன விஷயங்களை
உற்றார்உறவுடன் அம்மன்சொல்லப் பெற்றோர்கேட்டு மனமகிழ்ந்தாள்.

பார்வதிதேவியின் கல்யாணவைபவம்.

அப்பாலந்தஹிமவானும் ஆனந்தசாகரத்திலமிழ்ந்து
அந்தப்புறம்விட்டு அரண்மனைவாசலில் ஆதரவாகவே வந்திருந்து
பட்டணமெங்கும் அலங்கரிக்கச்சொல்லி அட்டாளதேசமறியவைத்தார்
சீக்கிரமாகவே கல்யாண ஓலையைத் தீவிரமாக எழுதிவிட்டார்
அங்கவங்ககலிங்கர் முதலான ஐம்பத்தாறு தேசராஜர்களும்
சுந்தரிகல்யாணம் காணவேணுமென்றே எல்லாரும் வந்து இரங்கினார்கள்
அந்தந்தத்தேச இராஜர்களுக்கு ஆதரவாகவிடு திவிட்டார்
எந்தெந்தவேளையில் எதேதுவேணுமோ அந்தப்படி எல்லாம்தான் கொடுத்தார்
விச்வகர்மாவும்விதவிதமாய் விஸ்தாரமாக ஜனங்களுக்கு
கல்யாணமண்டபம் அற்புதமாகவே கல்பித்தாரந்த க்ஷணத்துக்குள்ளே
நாலுகால் மண்டபமத்தியிலே நாலுமூலைப்பட வேதிபோட்டு

நீர்ஒப்புறமும் கொங்கையிறக்கியே நன்றாய்ச்சுற்றிலும் பந்தலிட்டு
மல்லிகைமுல்லை முதலான மாலையைச்சுற்றிலுந் தொங்கவிட்டாள்
மங்கிலியப்பெண்கள் கூடிக்கொண்டு அம்பிகையுட அருகில்வந்து
சுந்தரிஅம்புஜ பாதங்கரங்களில் செவக்கவே மருதாணியிட்டு
சந்தனுதித் தைலத்தினுல் தேவிக்கபிஷேகம் பண்ணிவைத்தாள்
செண்பகமொட்டுடன் சிகைக்காய்நெல்லி சேத்தரைத்துஅபிஷேகஞ்செய்தாள்
கெங்காதீர்த்தத்தைத் தங்கக்குடத்திலே கொண்டுவந்து அபிஷேகம்பண்ணி
மங்களம்பாடியே அம்மனுக்கு மங்களஸ்நானமும் பண்ணிவைத்தாள்
தங்கத்துளிரான பீதாம்பரத்தினுல் சங்கரிமேனி யெங்கும் துடைத்தாள்
ஈரேழுலோக மெங்கும்விளங்கும் இந்திரவாளிப் பட்டுடுத்திவிட்டாள்
குந்தளநாயகி பூங்குழலை கோதிவாரித் துவலாற்றியவாள்
சொர்ணத்தாலே அலங்காரம்பண்ணிச் சாயக்கொண்டை முடித்துவிட்டாள்
மல்லிகைசெண்பகம் மந்தாரை மருக்கொழுந்துடன் பாதிரியும்
பாரிஜாதப் புஷ்பங்கள்சாத்து பாங்காய்கஸ்தூரிப் பொட்டுமிட்டாள்
காதளவாய்நீண்ட புண்டரீகாக்ஷத்தில் கறுத்த அஞ்சன மெழுதினுள்
பார்வதிதேவிக்குப் பஞ்சமியின் அர்த்தசந்திரன்போன்ற நெற்றிதன்னில்
குங்குமத்தாலே குறுக்கமிட்டு அதற்குமேலே விபூதியிட்டாள்
மங்களகஸ்தூரி வாஸனைகள் கந்தமுந்தங்கத் தூளுங்கலந்து
அம்புஜநாயகி தேவிக்குச்சந்தனக் காப்புச்சாத்தி அலங்கரித்தாள்
இந்திராணியும் அருந்ததியும் லெட்சுமிதேவி சரஸ்வதியும்
சந்திரன்பக்கத்தில் நக்ஷத்திரம்போலே சுந்தரிதேவியைச் சூழ்ந்திருந்தாள்
மண்டலம்போலே வளைந்துகொண்டு மந்தஹாஸத்துடன் கூடிக்கொண்டு
சொர்ணமாணிக்க சர்வாபரணத்தை சூரியகாந்தி போலவெடுத்து
இந்துமுகத்தாள் ஈஸ்வரிதேவிக்கு இடைவெளிதேகத்தி லன்றியிலே
அம்புஜபாத சிரசுமட்டும் ஆபரணத்தால் அலங்கரித்தாள்
பாடகந்தண்டை சதங்கைகொலுசு காலாழிபீலியுந் தானுமிட்டாள்
பட்டுக்குமேலே பதக்கம்சரப்பளி பட்டைஒட்டியாணமும் கட்டிவிட்டாள்
பட்டமும்சுட்டியும் கட்டி அதன்மேலே பாங்காய்சூரியப் பிரபையமைத்து
தாடகங்காதிலே தானமைத்து தங்கத்தினுலான கொப்புமிட்டாள்
மூன்றரைக்கோடி வராகன்மதிப்புள்ள மூக்குத்தியை அம்மன்மூக்கிலிட்டாள்
நாலரைக்கோடி வராகன்மதிப்புள்ள ராவராக்கை யம்மன்காதிலிட்டாள்
அஞ்சரைக்கோடி வராகன்விலையுள்ள அஸ்தகடகத்தைக் கையிலிட்டாள்
பத்தரைக்கோடி வராகன்விலையுள்ள பதக்கத்தையம்மன் மார்பிலிட்டாள்
வயிரஅட்டிகை தன்னுடனே வயிரப்பொட்டுமணி பூட்டிவிட்டாள்
முத்துமாலையும் கண்டிமாலையும் முழுக்காசு மாலைகளும்

அஸ்தகடகமும் முன்கைமுதாரியும் அடுக்குத்தோள் வளைவங்கியும்
பச்சைநாரகி அம்மனுக்கு (பெரும்) பவழமாலையும் பூட்டிவிட்டாள்
புஷ்பமாலைகள் பரிமளம்வீசப் பூட்டினுளம்மன் கழுத்திலே
மட்டில்லாத வடிவழகியான வாசுதேவர் சகோதரிக்கு
இஷ்டமாக அலங்கரித்து ஈசருக்கேத்தவள் என்றுஎண்ணி
உற்றுற்றுப்பார்த்து உகந்துகொண்டு அத்தனைபேர்களும் கூடியிருந்தாள்
எட்டாநாளின் உதயத்திலே ஏழைபங்காளி தயாநிதியும்
கட்டுக்கட்டாக எல்லவருடனும் கல்யாணக் கோலத்துடன்கூட

மட்டில்லாதரிஷிகளையும் முக்கோடிதேவர்களையும்அழைத்துக்கொண்டு
வெள்ளிரிஷபத்தி லேறிக்கொண்டு வெங்கலபேரி முழங்கிவர
வெள்ளிபோல வெளுத்தரிஷபத்தின் கயிற்றைக்கையி லிழுத்துக்கொண்டு
வெள்ளிக்கிழமை உதயத்திலே வேதங்கள்ஓதிடும் வேளையிலே
வெள்ளிமலையில் இருந்துபுறப்பட்டு வேகத்துடனே வரும்போது
அண்டத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் ஆதிசிவனுடன் தான்வரவே
கனகமேரு உத்தரதேசம் கனம்அதிகமாய்த் தாழவே
சுந்தரமூர்த்தி அகஸ்தியரைப்பார்த்து தெக்ஷிணதேசமீர் சென்றிருந்தால்
மங்கையுடனே மணவாளக்கோலத்தை வந்து உமக்கு நான்காட்டுகிறேன்
பங்கமில்லாநல்ல பாபவிநாசத்தில் பரனைநதிவரும் பருவதத்தில்

கங்கைசொரிந்திடும்கலியாணதீர்த்தத்தில் காட்சியளித்து வசித்திடுவேன்
மங்களமாம் உலகாம்பாளுடன் மணவாளக்கோலத் துடனிருப்பேன்
தக்ஷிணகங்கை அகஸ்தியதீர்த்தமென்று தாம்பிரபரணி சிறப்படையும்
என்றுசொல்லி அகஸ்தியமுனியை ஈசருமங்கே அனுப்பிவிட்டு
அகஸ்தியரை அனுப்பியேஈசரும் ஆனந்தமாக வருகையிலே
அடிக்கும்மத்தள பேரிகைவாத்யமும் அண்டமெல்லாம் அதிரவே
எடுத்ததாரை நாகஸ்வரநாதம் ஈசர்வாரார் என்றோதவே,

பரமேசுவரரை பர்வதராஜர் எதிர்கொண்டு அழைத்தல்.

உரத்தவாத்தியங் கேட்டுஹிமவான் ஹிருதயமும் பரிபூர்ணமாய்
சரக்கறைதன்னை திறந்துசொர்ணம் சங்கையில்லாமலே தான்எடுத்து
ஜெகத்பதிக்கு எதிராகவந்து திருவடியிலே சொரிந்தவர்

நானெடுத்தஜென்மம் சபலமய்யா என்குலம்ஈடேறிப் போச்சுதையா
தவத்திற்குப்பலன் கண்டேன்ஐயா சங்கராநான்முக்த ஞானேன்ஐயா
ஸ்துதிக்க எனக்குவராதய்யா என்சொல்லையே ஸ்தோத்ரமாய்எண்ணுமய்யா
அழைத்துக்கொண்டவர் கரத்தைப்பிடித்து அரண்மனைதனில் கூட்டிவந்தார்
நித்தியருக்கு அந்தப்புறத்திலே நிச்சியதாம்பூலந் தான்கொடுத்தார்
பத்மாஸனத்தில் பரமகல்யாணியை வைத்துக்கொண்டு மகாராஜர்
(ஏற்றமுடன்ராஜா) நாந்திசாந்திகள் ஈஸ்வரிதேவிக்குப் பண்ணிவைத்தார்
ஹஸ்தந்தன்னிலே காப்பிசைத்து ஐந்துபாலிகையும் பரத்தி

உச்சிதமாக முளைக்கவென்று விரையும் பாலுடனே கலந்து
பக்தியாகவே ஐந்துபெண்கள் வாரிப்பாலிகையுந் தெளிக்க
பத்தினிமாருக்கு உத்தமதானம் பர்வதராஜரும் தான்கொடுத்தார்
ஈஸ்வரரும்விருதம் பண்ணவென்றே ஏற்றமாக மணைக்கிருந்தார்
நெற்றியில் முக்கண்ணர்குட்டிக்கொண்டு நமஸ்கரித்துமணைக்கிருந்தார்
வசிஷ்டருடன்மகாரிஷிகளெல்லாம் வாத்தியாராய் அமைந்திருக்க
சரக்கறையின்சொர்ணமெடுத்து ஸம்பாவனைகள் பண்ணினார்
அதிமிருதுவான பட்டெடுத்து ஆதிசிவனாரின் கண்ணைக்கட்டி
விருதம்பண்ணும் சமயமென்று மேனையம்மன் அறிந்துகொண்டு
மூவாயிரத்தொரு அப்பமெடுத்தாள் முன்னூறுசீப்பு பழமெடுத்தாள்
பாலொருபாத்திரத்தி லெடுத்தாள் பாங்குடனேநெய்யுந் தானெடுத்தாள்
தாம்பூலம் எலையடைக்காய் தட்டினில்ரொம்ப எடுத்துக்கொண்டாள்
நான்குபெண்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு நன்றாகபூஷணம் பூட்டிக்கொ
ஐந்துபெண்களுங் கூடிக்கொண்டு ஆதரவாகவே அப்பம்வைத்தாள் [ண்டு
கண்ணுக்குமுன்னாக அப்பக்கூடையும் காணிக்கைகளும் வைக்கவுமே
அப்பக்கூடையில் கண்முழித்தாரந்த ஆதிபர மேசுவரரும்
பரமேசர்விருதம் பண்ணி பாங்குடனே எழுந்திருந்தார்
அப்பக்கூடைக்கு ஆயிரம்பொன்னும் ஆதிசிவனார் தான்கொடுத்தார்
மங்களஸ்நானமும் பண்ணிவந்தார் மஹாதேவ மூர்த்தியும்
தங்கநிறம்பெற்ற இந்திரவாளிப்பட்டு சாம்பமூர்த்தி தரித்துக்கொண்டார்
சுந்திரமூர்த்திக்குச் சொர்ணபூஷணமும் சந்தனக்காப்பும் அலங்கரித்தாள்
மாணிக்கக்குண்டல மிட்டுக்கொண்டு வாடாதமாலையும் போட்டுக்கொண்டு
மானுமழுவும் தரித்துக்கொண்டு மாரிலேசந்தனம் பூசிக்கொண்டு
பாதக்குறட்டைத் தரித்துக்கொண்டு பட்டுக்குடையும் பிடித்துக்கொண்டு
கிலிக்குத்தடியும் கையில்பிடித்து அரிசிமுடிந்து போட்டுக்கொண்டு
ஆதரவாகவே கிரந்தமெடுத்து ஆதிசிவன்கோலம் புறப்பட்டார்
அடிக்கமத்தள பேரிகைவாத்தியம் அண்டமெல்லாமெட்டி முழங்கவே
பரதேசிக்கோலம் வருவதை பர்வதராஜரும் கண்டுகந்து
மணித்தேங்காய் கையில்கொண்டு மஹாதேவ ரருகில்வந்து
காசிக்குப்போகவும் வேண்டாம் கன்னிகையை நான்தருவேன்
வாருமைய்யா வென்றழைத்து மணித்தேங்காய் கைக்கொடுத்தார்
சந்தோஷமாய்த் தேங்காய்வாங்கி சாம்பபர மேசுவரரும்
தர்மவாகனத்தின் மேலேறி கல்யாணமண்டபந் தன்னில்வந்தார்
ஹம்ஸவாகனத்தின் மேலேறி ஆதிபராசக்தி யம்மன்வந்தாள்
பார்வதியும் பரமசிவனுமாய் பந்தலில்நின்றிடும் காட்சிதன்னை
அண்டத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் அம்மையப்பரைக் காணவந்தாள்
சுந்தரிமாலை யிடுவதைக்கண்டால் ஜீவன்முக்தராய்ப் போவோமென்று

அம்புஜகண்ணி அலங்கார மூர்த்தியைக்கண்டு ஆனந்தமாகியம்மன்
செண்பகமாலேயும் சொர்ணமாலேயும் சிவன்கழுத்தினில் சாத்தினுள்
வில்வமாலேயும் தங்கமாலேயும் தேவிக்குசிவன் சாற்றினுர்
இப்படிமாலேயை மூன்றுதரமிட்டு ரத்தினஊஞ்சலில் ஆடினுர்
சப்தரிஷிகளும் நின்றுகொண்டு சந்தைதவைத்தவர் ஊஞ்சல்பாட

490. நாரதரும் வீணைதனேமீட்டி நன்ருகபாடல்கள் பாடிநிற்க
பரமானந்த மாகவேதங்கச் சங்கிலிகளுந் தானசைய
பரிமளங்கள் வீசியேபுஷ்ப சரங்களு மெதுவாயசைய
பக்திஞான மென்னுமந்த பலகையின்மே லிருந்துகொண்டு
சுந்திரமூர்த்தியும் தேவியுமாய்ச் சேர்ந்துஊஞ்சலில் விளங்கினுள்.

ஊஞ்சல்.

1. பங்காரு மேருகிரி கால்களாக
வங்கயலே அதுக்கேற்ற விட்டமாக
பொங்கார வாஸுகியே கயிறதாக
பூவுலகே செம்பொன்மணிப் பலகையாக

2. மங்களமாம் விண்ணுலகே பந்தலாக
வரிசையுடன் விஸ்வகர்மா செய்தமைத்த
சிங்காரப் பொன்னூஞ்சல் மீதிலேறி
தேவியுடனே ஈசர் ஆடிஞூஞ்சல்

3. பக்தனும் நாரதரும் வடந்தொட்டாட்ட
பார்வதி சகிகள்ஒரு வடந்தொட்டாட்ட
பங்கயனும் வாணியுமோர் வடந்தொட்டாட்ட
பார்வதியும் பதியுடனே ஆடிஞூஞ்சல்
பர்வதராஜர் மகிழ் ஆடிஞூஞ்சல்.

லாலி.

1. வஜ்ஜிரமணி வைத்திழைத்த ரத்னசபைதன்னிலே
மங்கைசுந்திரிதேவி உகந்த மனேஹரனே — லாலி

2. பச்சைஉமை யவளுடனே பர்வதேசர்மகிழ
பக்தர்களும் ஸ்தோத்ரிக்க வீற்றிருக்கும்ஹரனே — லாலி

3. அச்சமற எத்திசையும் அன்பர்களேகாக்கும்
ஆதிபரம்பொருளாகி அமர்ந்ததயாபரனே — லாலி

4. இச்சபையுடன் நான்பாட எந்தனுக்கு அருள்வாய்
ஈச்வரியாளுட னூஞ்சல் இருந்திடும் சங்கரனே. — லாலி

வஜ்ரமாணிக்க ஊஞ்சலாடி வாழிமங்களம் பாடியே
பார்வதியைபரமசிவன் இடப்பக்கந்தனில் நிறுத்திவைத்து
வாணி இந்திராணியும் லக்ஷுமியும் மகிமையுடைய மேனையும்
பாணியினாலே சுழற்றிக்கொட்டி பாலால் பாதந்தனை அலம்பி
மறுவர்க்கமுந்தான் கொடுத்து மங்களஹாரத்திக் காப்பெடுத்தாள்
பிடியன்னம்போட்டு ஹாரத்திசுற்றி பூமியைத் தொட்டொரு பொட்டு [மிட்டாள்
கோலமணித்தேங்காய் பழங்கள் கொண்டுவந்தந்த மேனையம்மன்
ஆதிசங்கரர் கரகமலத்தில் அன்புபெருகியே தான்கொடுத்தாள்
ஆதிமூர்த்தியும் கோமளரூபியை அண்டையிலே கிட்டவைத்துக்கொண்டு
லோகபாவனையாய் வீற்றிருந்தார் நிர்மல ஆனந்தமூர்த்தியும்
கீர்த்தியான சதாசிவருமந்தக் கல்யாண மங்களவேளையிலே
மூத்தபிள்ளை கணபதியை வேண்டிநெற்றியில் குட்டிக்கொண்டு
ஏத்தமாகவே ஆயிரந்தேங்காய் உடைத்துவைத்தார் கணபதிக்கு
பானகம்மோதகம் முப்பழம்வைத்து பூஜித்து நைவேத்தியம்பண்ணி
தீர்க்கமாக மணைக்கிருந்தாரப்போ தேவியுடனே சங்கரரும்
தேவர்நிறைந்த சபைநடுவே மேனையுடனே ஹிமவானும்
ஆதிசங்கரர் பாதகமலத்தை அன்புடன்கையால் பிடித்துக்கொண்டு
பூர்ணகங்காஜலத்தினால் பூஜித்துப்பாதங்களை அலம்பி
செய்த தபோபலத்தினால் தெளித்துக்கொண்டவான் சிரஸிலே
ஆயிரங்கோடி பசுவுங்கன்றுடன் அனந்தங்கோடி சொர்ணங்களும்
சாதிமாணிக்கமுத்தும் பவழமும் சங்கையில்லாத பூமிகளும்
தேவிசங்கரி அம்மனையுமந்தச் சிவனுடைய கரந்தன்னிலே
தானம்பண்ணியே தாரைவார்த்து சச்சுதானந்தரைக் கண்டுகந்தார்

பரமேசர் தேவிக்கு மங்கிலியதாரணஞ்செய்தல்.

வாங்கிச்சங்கரர் தேவியைஇடப்பாகந்தன்னிலே வைத்துக்கொண்டு
ஓமம்வளர்ந்து ஜொலிக்கவே வேதகோஷங்கள் முழங்கவே
நான்முகவரும் உரைத்தமந்திரம் தானுங்கூட உரைத்துக்கொண்டு
நீலவேணியம்மனுக்கு அப்போ கூறைஒதியே தான்கொடுத்தார்
வாணிஇந்திராணியும் லக்ஷுமியும் தேவிபார்வதி யம்மனுக்கு
தேவிமருங்கில் கூறையுடுத்தி சிவனருகில் கொணர்ந்துவிட்டாள்
பர்வதேசர்பொன் கோட்டையிலிருந்து தேவியைமடிமேல்வைத்துக்கொண்டு
சேர்த்தியானதோர் அம்மன்சிரஸினில் நுகத்தடிவைத்து மந்திரஞ்சொல்லி
பிரியமாகவே மங்கிலியந்தன்னை பெரியவாள்தொட்டு வாழ்த்திக்கொடுக்க
மேளமுடன் வெகுவாத்தியங்களும் வேதகோஷங்களுந்தான்முழங்க

மங்களம்பாடவே பெண்டுகளும் சுந்தரியம்மன் திருக்கழுத்தில்
தங்கப்பிரகாசத்திருமங்கிலியத்தை சாம்பமூர்த்தி திருக்கரத்தால்
சிவஸுந்தரிகண்டத்திலேதரித்து அண்டமெல்லாம் விளங்கினின்றார்
பின்னுவிருந்து சரஸ்வதிதேவியும் பூர்ணமாக முடிந்துவிட்டாள்
முடிந்ததேவிக்குக் கோடிபொன் முக்கண்ணர் சன்மானஞ்செய்துவைத்தார்
மங்கைஸுந்தரிநாயகியை வாமபாகத்தில் வைத்திருந்தார்
அக்கினிவளர்த்து ஹோமங்கள்பண்ணி யக்ஞமூர்த்தியை திருப்திபண்ணி
அம்பிகையுடைய பாதாம்புஜத்தை அம்மியின்மேலே மூன்றுதரம்
தூக்கியே வைத்து சாம்பமூர்த்தியும் சுற்றிப்ரதட்சணம் பண்ணிவந்தார்
அம்பிகையுடைய திருக்கரத்தினில் ஆதிவிஷ்ணு பொரியுமிட்டார்
பொரியிட்டகைக்கு ரத்னகணையாழி பொருந்தவேயிட்டார் ஆதிசிவன்
அக்கினிவளர்த்து ஹோமங்கள்பண்ணி ஆசீர்வாதங்கள் ஆனபின்னே
வாணியும்லெக்ஷுமிதேவியுமாய் மங்களஹாரத்திக் காப்பெடுத்தாள்
மலையரசன் ராஜாவுமப்போ மகாஜனங்க ளெல்லவர்க்கும்
பூரிதக்ஷிணை தான்கொடுத்த போஜனங்களும் பண்ணிவைத்தார்
ஆதிசிவனும் தேவியுடனே அன்பாகப்போஜனம் செய்திருந்தார்
அம்பிகையுடனே தோழிமார்களும் ஆதிசிவன் அருகில்வந்து
பக்தியுடனே வணங்கிநலங்கிடப் பராபரமூர்த்தியைத்தானழைத்தாள்

கௌரி கல்யாணம் வைபோகமே.

1. உச்சிதமாம் பந்தலிலே
உயர்ந்த சிம்ஹாஸனத்தில்
உமையுடனே சங்கரனுர்
உல்லாசமாய் இருந்தார் — கௌரி

2. கௌரிசமேதராய்க்
காக்ஷியளித்திடவே
கண்டுகந்து பர்வதரும்
தேவர்களும் தொழுதார் — கௌரி

3. அருந்ததியும் சரஸ்வதியும்
அனைவர்களும் கூடி
அம்பிகையாள் பார்வதிக்கு
மங்களங்கள்பாட — கௌரி

4. திமிதிமென்று பதினெட்டு
வாத்தியங்கள் முழங்க
தேவதாஸிகள் நடிக்க
தேவர்கள்மலர்சொரிய — கௌரி

5. பார்வதியாள் நலங்குமிட்டு
பரமேசர்தமக்கு
பக்தியுடன் வணங்கியம்மன்
பரிபூர்ணமடைந்தாள் கௌரி

நலங்குமெட்டு.

1. ஸ்ரீசம்போஜெயஜெயா ஸ்ரீகௌரீமனோகரா
பரமானந்தசாகரா பரமேச்வராஜெய
2. கோடிமன்மதரூபா கோமளமாம்தேவியுடன்
கூடிவந்து நலங்கிடவே கூட்டிவந்தார் சகிஜனங்கள்
3. அலங்காரப்பந்தலிட்டு ஆணிப்பொன்னூல்மணைபோட்டு
அம்பிகையும்சங்கரரும் அழகாகமணைக்கிருந்தாள்
4. பச்சைமஞ்சள் நலங்குமஞ்சள் பருப்புடனேஉப்பரிசி
சுட்டதொருஅப்பளமும் சொர்ணத்தட்டில் கொணர்ந்துவைத்தாள்
5. ஆதிநாதர்தேவியுடன் அன்புடனேநலங்குமிட்டு
பூரணருங்கௌரியுடன் பூலச்செண்டுஆடலுற்றார்

பூலச்செண்டு,

1. பந்தாடினார்பரமசிவனும் பர்வதராஜன்பெண்ணுடனே
பாங்கியர் கீதங்கள் பாடித்துதிக்கப் பலவிதவாத்தியமுழங்க
2. சங்கரமூர்த்திபூச்செண்டையுமெடுத்துச் செந்தாமரைக்கையாலுருட்ட
மங்கைசுந்தரியும் தன்கையால்எடுத்து மகாதேவரிடத்தில்திருப்ப
3. சுந்தரிசெண்டாட சந்தோஷமுங்கொண்டு பந்துஜனங்களும்மகிழ
அன்புடன் மேனையம்மனும் மகிழ்ந்து மங்களஹாரத்தி எடுத்தாள்

ப்ரவேசஹோமம் ஆனவுடன் பரமேசருமையுடனே
அருந்ததியைக்காட்டி நின்றார் ஆதிபரமேசுவரிக்கு
துருவனைக்கண்டீரோ சிவனேஎன்றாள் தேவிபார்வதியம்மனும்
நான்குநாளும் ஹோமம்பண்ணி நலங்குமிட்டுப் பொன்னூஞ்சலாடி
சிவனுமையுடன் பவனிவந்து சேஷஹோமம் முடிந்தபின்பு
ஐந்துநாட்கல்யாணம் ஆனபின்பு ஆதிபரமேச்வரரும்
கட்டமுட்டாகவிருந்துபூஜித்து காவிச்சோமனும் கட்டிக்கொண்டு
கூடைச்சாதமும் பருப்புத்தேங்காயும் குண்டோதரன்தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு

வெள்ளிமலைவந்து சிங்காஸனத்திலே உல்லாசமாகவே வீற்றிருந்தார்
கைலாசகிரிதன்னிலே காளகண்டமூர்த்தி போயிருந்தார்
ஹிமோத்கிரிபர்வதத்தில் ஈஸ்வரிதேவி வளர்ந்துவந்தாள்

அம்பிகை பெரியமனுஷி ஆகுதல்.

பர்வதராஜரின் கன்னிகையும் பழையகாலப் பெருநிதியோல்
பளபளத்தபவழக்கொடிபோல பார்வதிதேவியும் தான்வளர்ந்தாள்
நீலமாமந்தவேணியிலே நிறையப்புஷ்பத்தைச் சூட்டிக்கொண்டு
விஸ்தாரமாமந்த நெற்றியிலே குச்சிலிப்பொட்டையுமிட்டுக்கொண்டு
கடைக்கண்சிவந்த விழியழகி கண்ணுக்கு அஞ்சனமிட்டுக்கொண்டு
பவழம்போலே சிறத்தழகி பாதத்தில் செம்பஞ்சுபோட்டுக்கொண்டு
அண்டகோடிஜனனியம்மன் ஆபரணம்ரொம்பப் பூட்டிக்கொண்டு
தண்டைபாடகஞ்சிலம்புடனே காலாழிபீலியும் இட்டுக்கொண்டு
குந்தளஓலையுடன் இருகாதிலும் குலுங்கஜிமிக்கியும் இட்டுக்கொண்டு
சந்திரமுருகும் ராவராக்கும் தளதளென்னத்தரித்துக்கொண்டு
அஸ்தகடகம் தரித்துக்கொண்டு அட்டிகைபதக்கம் பூட்டிக்கொண்டு
சிறத்தகொடியிடையுக்குள்ளே (பள) பளத்தபட்டு முடுத்திக்கொண்டு
கவிழ்த்த தங்கக்கலசம்போல பெருத்தகொங்கைகள் நடுவிலே
அழுத்தமானதோர் முத்துமாலையை ஆசையுடனே தரித்துக்கொண்டு
சிற்றடிதன்னில் சிலம்பழகி சுற்றிமருதாணி இட்டுக்கொண்டு
அந்தமுமாதியு மற்றசிவனைச் சிந்தையிற்குள்ளே நினைத்துக்கொண்டு
வாழைமரம்போல் தொடையுடையாள் மதயானைபோல நடையுடையாள்
மாதளம்பூவைப்போல் மேனியுள்ளாள் மகிழ்ந்திருக்கின்றவேளையிலே
பருவமாகியகாலத்திலே பதினைந்துநாழிகைவேளையிலே
பொருத்தமான தினத்திலே போஜனங்களும் ஆனபின்பு
பெருத்தபெண்டுகள் சம்மதமாகவே புழக்கடையில் விலகிநின்றாள்
ஈச்வரியுடைய தோழிமார்கள் இச்சையுடன் விளையாடும்போது
பார்வதியம்மன் திரண்டாளென்று பரிகாசமாகவே தோழிசொன்னாள்
மேனையம்மாளும் ஓடிவந்து மெய்யோ பொய்யோவென்றாளாம்
அருந்ததியம்மன் ஓடிவந்து ஆமடிதோழி என்றாளாம்
இந்திராணியம்மன் ஓடிவந்து எப்போவென்று கேட்டாளாம்
வெட்கத்துடனே அம்மனப்போ பெற்றதாயின் அருகிருந்தாள்
வாணிஇந்திராணி லெக்ஷ்மியும் வாசல்மெழுகியே கோலமிட்டாள்

ஸ்ரீ பார்வதி சகிகள் சோபனம் பாடுதல்.

கொத்துடனே பழவகையும் குலையுடனே தேங்காயும்வைத்து
கட்டுடனேவெற்றிலையும் காசுக்கட்டிகளிப்பாக்கும்
கற்கண்டும்சர்க்கரையுடனே கனகதட்டில் எடுத்துவைத்து
குத்துவிளக்கையுமேற்றிவைத்து கோலஞ் சதுரமாய்தான்போட்டு
நிறைநாழியில்முத்தும்வைத்து நேராகவேலக்ஷம் பொன்னும்வைத்தாள்

590. பத்துகலநெல்லும் கொட்டிப்பரப்பிபட்டுப்பாயை அதின்மேலேபோட்டு
பட்டுப்பாயின்மேலே பார்வதிதேவி பாங்காகவேமணைக்கிருந்தாள்
அருந்ததியொருதலைவனும் அச்சுதர்நாயகி தலைவனும்
இந்திராணியொருதலைவனும் சந்திரன்நாயகிதலைவனும்
சரஸ்வதியொருதலைவனும் சம்மந்திப் பெண்ணொருதலைவனும்
சாவித்திரியொருதலைவனும் சாயாதேவியொருதலைவனும்
எட்டுத்தலைவானுங் கூடிக்கொண்டு ஏகமாகவளைந்துகொண்டு
கொட்டிக்கொண்டு பாதசலங்கைகள் குலுங்கான்றாய் குதித்துக்கொண்டு
பார்வதிதேவிக்குக்சோபனம்சோபனம் பங்கஜவல்லிக்கு சோபனம்சோபனம்
நீலவேணிக்குச்சோபனம்சோபனம் நித்தியகல்யாணிக்கு சோபனம்சோபனம்

600, சாம்பவிக்குச்சோபனம்சோபனம் ச்யாமளரூபிக்கு சோபனம்சோபனம்
தாக்ஷாயணிக்குச்சோபனம்சோபனம் சங்கரர்தேவிக்கு சோபனம்சோபனம்
ருத்ரபாரிக்குச்சோபனம்சோபனம் ஹிமவத்புத்திரிக்குக்சோபனம்சோபனம்
ஜகத்துக்கெல்லாமதிபதியாகிய ஸத்தானதேவிக்கு சோபனம்சோபனம்
காலத்ரயத்தை வெகுவிதமாய் கற்பித்தமாய்கைக்கு சோபனம்சோபனம்
தாபத்ரயத்தைத் தன்பக்தாளுக்குத்தள்ளினதேவிக்குச் சோபனம்சோபனம்
அன்னைவயிற்றில்தரியாதே ஓரன்னைகர்பத்தில் பிறவாதே
பூமியில்வந்து பிறவாமல் இந்தபூதங்களைப்போல் இறவாமல்
மானபிமானங்களில்லாத அந்தக்காமரூபிக்கு சோபனம்சோபனம்
நாற்பத்திமுக்கோணச் சக்கரத்தில்வந்த நாதரூபிக்கு சோபனம்சோபனம்

610. முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்தொழுகின்றமூலரூபிக்கு சோபனம்சோபனம்
நாலுமுகவர் கலக்கர் தவிர்த்திட்ட (ஸ்ரீமன்) நாராயணிக்கு சோபனம்சோபனம்
கிளியைக்கையில்தரித்திருக்கும் கின்னரரூபிக்குச் சோபனம் சோபனம்
நீலகண்டரின் பட்டமகிஷிக்கு நீலவேணிக்குச்சோபனம்சோபனம்[க்கொண்டு
ஒப்பற்றதேவியை வைத்துக்கொண்டு (பெண்கள்) ஓங்கிஓங்கிகையை கொட்டி
இப்படிச்சோபனம் பாடிக்கொண்டு பெண்கள் ஈச்வரியுடனிருக்கும்போது

பர்வதராஜா பரமேச்வரருக்குச் சோபனஓலை அனுப்புதல்.

(கன்யலார சோபனமே காந்துலார சோபனமே
என்ற பல்லவிக்கு சந்தையாகப் பாடலாம்)

நித்தியகல்யாணியம்மன் ருதுவானசோபனத்தை
பக்தியில் பெரிதான பர்வதராஜரும் தானறிந்து
நித்தியானந்தம் அடைந்து முக்திநமக்கு உண்டென்று
அச்சுதரைத் தானனுப்பி ஆதிசிவசங்கரர்க்கு
620. செப்பிவைக்க வேணுமிந்த சோபனத்தை என்றுஎண்ணி
இரத்னமணி மண்டபத்தில் நிறைந்த சபையின்நடுவில்
பொன்னுமணி ஆசனத்தில் பூரிப்புடன் இருந்துகொண்டு
சுப்பிரகாசமானதொரு தங்கப்பொன் ஓலைதன்னில்
வஜ்ஜிரமணிக்குண்டு பதித்தமணி எழுத்தாணிகைபிடித்து
சத்குருவே சங்கரரே சரணம் நமஸ்காரமையா
இரத்தினமணி நீலகண்டா நித்தியகல்யாணமையா
பொற்கொடியாள் பார்வதிதேவி பூமலர்ந்தாள் சோபனம்
பக்தியுள்ள சுந்தரியை பொட்டெனவே சேருமையா
சுப்பிரமணியர் உங்களுக்கு புத்திரராய் வந்திடுவர்
630. (என்று) வக்கணையாய் வாசகத்தை மங்களஓலைதன்னில் எழுதி
கஸ்தூரிமஞ்சளிட்டு கலியாண ஓலைதன்னில்
விஷ்ணுவின் சஞ்சிகையில் வைத்தார் மனோகரமாய்
முத்துகோபாலகிருஷ்ணன் வேதமுனிவர் தங்களுடன்
பொட்டெனவே வந்துவிட்டார் பர்வத கைலாஸத்தில்
இலக்கமற்ற ரிஷிகளுடன் முக்கோடிதேவர்களும்
சுற்றிநிறைய வீற்றிருக்கும் சோமசுந்திரமூர்த்தியை
பச்சைவர்ணர் கிட்டவந்து பரமேசுவரர் பாதத்தில்
போற்றளத்தால் பூஜித்து போற்றி நமஸ்கரித்தார்
அச்சுதமூர்த்தியைச் சங்கரர் ஆசீர்வாதங்கள் பண்ணி
640. முத்தாசனத்திலே மைத்துனரை வைத்திருந்தார்
சுப்பிரகாசமானதொரு தங்கச்சுருள் ஓலையை
அன்புடனே சங்கரரின் ஹஸ்தந்தனிலே கொடுத்தார்
வாங்கிச் சங்கரர் ஓலையின் வாசகத்தைப் பார்த்தவுடன்
அகப்பட்டார் மதன்பாணத்தில் அழுந்தினாரம்மன் மோகத்தில்
போட்டார் பார்வதிமேல்மனதை பின்னையொன்றுந் தோன்றாமல்

பார்த்தவுடன் ஆனந்தம் பரிபூர்ணமாயடைந்தார்
ஓட்டமாகவே தாஞேடி ஈச்வரியை இடத்தொடைமேல்
தூக்கியெடுத்து வைத்துக்கொண்டு திருக்கனிவாயை முத்தமிட்டு
பார்த்து சுந்தரிவாழ்முகத்தை பவழம்போலும் அதரத்தை

கோர்த்தமுத்துபோல் பல்லொளியை குளிர்மொழியுட மயக்கத்தை
கூட்டி நம்மமுகத்துடனே வைத்து மங்கையை நம்ம மார்போடு
சேர்த்துக்கட்டியே ஈஸ்வரியுடன் வீற்றிருக்கவும் காண்போமா
ஆச்சரியமானமோகத்தில் அழுத்தியேநம்மை மன்மதனும்
போட்டுபாணத்தால் பிளக்கிறான்தன் பிராணனுக்கானியை எண்ணுதே
(இதைக்) கேட்டால் அச்சுதர் சிரிப்பாரே கண்டபேர்நம்மை அசங்கதிப்பாரே
(என்று) பேத்திக்கொண்டு மனதிற்குள்ளே பித்துக்கொண்டாப்போல சிவன்
நாளுமொரு யுகமாய் நாழிகை ஐந்நூறு வருஷமாய்
போதுமெப்போ கழியுமென்று பித்துகொண்டசிவன் காத்திருந்தார்
ஆதிமாலுக்கும்வேதமுனிவர்க்கும் அப்பியங்கஸ்நானமும் பண்ணிவைத்து

மணியிழைத்த மண்டபத்தில் வரிசையாகவே பந்திவைத்து
புத்துருக்கு நெய்யும் அன்னம்பருப்புடன் பொரிக்கரிகளும் ரஸத்துடன்
ஆயிரம் பணியார வகையும் அமிர்தமான பாயஸமும்
கோடிபல பழவகைகளும் வாரிச்சொரிந்து மதுவுடன்
போஜனங்கள் பலவகையும் புஜித்துத் திருப்திகள் ஆனபின்பு
ஆஸனத்தில் வீற்றிருந்து ஆயாசங்களும் தீர்ந்தபின்பு
சாந்துசந்தனம் புனுகுகஸ்தூரி குங்குமப்பூ கோரோசனையும்
கூட்டிக்கலந்து மணங்கள்வீசக் குளிரச்சந்தனம் பூசினுன்
சோபனஞ் சொல்லவந்தவாளுக்கு சொர்ணஞ் சங்கையில்லாமலே
வாரிச்சொரிந்து வெகுமானம்பண்ணி சாம்பமூர்த்தி அனுப்பிவைத்தார்

ஏறியேசிவன்வெள்ளிரிஷபத்தில் அண்டாதசேனையைகூட்டிக்கொண்டு
எத்தமாகத் தானும் வந்தாரந்த ஹிமத்பர்வத மனைதன்னில்
ஆதிசிவனை வீராஸனத்தில் அமர்த்தியே அந்தராஜவும்
பூஜைகள்பண்ணி பக்தியுடன் பூரணருடனே வீற்றிருந்தார்
பார்வதிதேவி யிடமிருந்த பைங்கிளிமார்கள் எல்லவரும்
பூர்ணவடிவைக்கண்டவுடன் ஓடிவந்து வளைந்துகொண்டாள்
கொட்டிக்கொண்டு கையை பாதச்சிலங்கை குலுங்கக் குதித்துப்பாடினள்

சிவன் ஏச்சு.

ஸ்ரீ பார்வதியின் தோழிகள்
பரமேசரிடம் பாடிப் பணம் வாங்குதல்.

அகப்பட்டுக்கொண்டீரே சிவனே ஐந்துமுகத்தையுடையவரே
ஆறெட்டுக்கைக்குறைந்தவளைக்கண்டு அறிந்தவளுக்காசைப்பட்டவரே
நீறிட்டநெற்றிக்கண்ணாலே காமனை நீறாய் எரித்தவரே
பேரிட்டுஆதரவோடு அழைக்கப்பெற்றாரும் உற்றாரும் அற்றவரே
குடியிருக்கவீடற்றவரே குஞ்சரத்தோலையுடுத்தவரே
வடிவழகிக்கு ஆசைப்பட்டு நரைக்கிழவனாய் வந்தவரே
ஒப்பில்லாதவரே சிவனே சக்திக்குநப்பாசைப்பட்டவரே
அம்மனை நெஞ்சில் நினைத்துக்கொண்டு ஆம்பிடையாளாக வேணுமென்று
சாம்பலை மேனியில் பூசிக்கொண்டு தொண்டுகிழவனாய் வந்தவரே
பரமரிஷிகள் பெண்டுகளின் பங்கம்குலையக் கெடுத்தவரே
சாக்கியநாயனார் பூஜையினில் கல்லினாலெறியப்பட்டவரே
பாணாஸுரன் செய்த பூஜைகண்டு வரமது கேட்டதெல்லாங்கொடுத்து
சேவகரைப்போல் அஸுரன் அரண்மனைவாசலைக் காவலாய்காத்தவரே
வேடரூபமெடுத்துக்கொண்டு விஜயனுடன்கூட யுத்தம்பண்ணி
பார்த்தன்கையினால் வில்லடிபட்டு பாசுபதாஸ்திரங் கொடுத்தவரே
மூத்தபிள்ளை கணபதிக்கு முந்தி வேட்கவரைக் காசுமன்றியிலே
காத்திரு சந்திக்கரையில் கன்னிகை கண்டாலழைத்துவாவென்றவரே
நல்ல மிருகண்டு குமாரனுக்கு நால்வரறிய வரங்கொடுத்து
பாலகருடைய பக்திக்கிரங்கியே என்றும்பதினாறு என்றவரே
நீலவிஷத்தைப் புஜித்தவரே காலனைக் காலால் உதைத்தவரே
ஏறிக்கொண்டு உலகத்தைச்சுற்றவே விமானங்கள்வேறொன்றும் இல்லாமலே
மூரியானதோர் எருதுமாட்டின்மேல் ஏறிக்கொண்டு திரிந்தவரே
பூதப் பிரேதப் பிசாசுகளோடு கூடிக்கூடி குலாவிக்கொண்டு
சூடிக்கொண்டு எருக்கம்பூமாலையை சித்துமயமாய்த் திரிந்தவரே
பிட்சை இரந்து குடிக்க ஒருபாத்திரம் கொள்ளப்பணங் காசுமின்றியிலே
கப்பரையான கபாலத்திலே யன்னம் பட்டணமெங்கும் இரந்தவரே
பிக்ஷயன்னத்தைக்கூட்டிப்புஜிக்கப் பொரிக்கறிகொள்ளவேகாசுமற்று
பக்தனை சிறுத்தொண்டர் வீட்டிலே பிள்ளைக்கறி சமை என்றவரே
அப்படியாகட்டும் என்றொரு பிள்ளையை அறுத்தவர் கறியாக்கலுமே
இஷ்டமான தலைக்கறியில்லாவிட்டால் அன்னம்புஜியேன் என்றவரே
சட்டமாகச் சமைத்துச் தலைக்கறி சந்தனதாவி கொடுக்கலுமே

புத்திரன் என்னுடன்கூட உண்ணவிட்டால் அன்னம்புஜியேன் என்றவரே
பெற்றதெல்லாம் ஒருபிள்ளை ஸ்வாமி அறுத்துக்கறி சமைத்தாக்கிவிட்டேன்

அத்தனே நானென்ன செய்வேனென்று அப்போ சிறுத்தொண்டர்
பக்தன்புலம்பும் பரிதாபங்கேட்டு சித்தமிரங்கியே நீருமப்போ [சொல்லுமே
புத்திரன் பள்ளிக்கூடத்திலிருக்கிறான் போயழைத்துவாவென்றவரே
பக்தியுடனே பள்ளிக்கூடத்தி லிருந்த சீராளனைக் கூப்பிடவே
உச்சிதமாகவே பிள்ளைபிழைத்திட இஷ்டம் நிறைவேற்றி வைத்தவரே
பத்மாஸுரன் தபசைக்கண்டு பதறிவரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு
தொட்டுப்பார்ப்பேன் சிவன்தலையை (என்று) தொடர்ந்து பிடித்தவன் ஓடிவர
பட்டுப்போகுமஸுரனைக்கண்டு பயந்துநடுங்கி விழித்துக்கொண்டு [கொண்டு
செத்துப்போகப் படாதென்று எண்ணி ஜெகத்தின் வனமெல்லாமோடிக்கொ
ஓட்டிக்கொண்டு அந்தஜவேலிக்காயிலே ஒளிந்துகொண்டு இருந்தவரே [ண்டு
(நீரும்) மறைந்தவுடன் வைகுண்டவாஸியும் மோகினிவேஷமெடுத்துக்
அஸுரனண்டைக்கு வரவச்சுதானந்தர் அதிரூபமான மோகினியாய் [றான்
மதிகெட்டஸுரன் மோகினியைப்பார்த்து வாரும்பெண்ணே சதியாகவென்
வாரும்பெண்ணே சதியாகவென்றவுடன் வைகுண்ட வாஸியுந்தான் கேட்டு
நித்திய கர்மத்தைப் பண்ணிமுடித்து நிர்மலமாக வாவென்றசொன்னார்
கவிட்டுக்கோவிந்தன் சொன்னதறியாமல்-காமாட்டியாகிய மூட அஸுரன்
முழுகியெண்ணீறு முந்திவினைமுற்ற முடியின்மேல் கையைவைத்துக்கொண்
முடியின்மேல் கையைவைத்தவுடனே பிடிசாம்பலாகஎரிந்துவிட்டான் [டான்
வரங்கொடுத்த மகாதேவர் சொற்படி வெடித்தவன் தலை நீறுச்சு
பத்மாஸுரனும் பட்டுவிழுந்திட அச்சுதருட அருகில்வந்தீர்

அதையறிந்த ஹரியுமப்போ அற்புத மோஹினியாகி நிற்க
அச்சுதமோகினி வேஷத்தைக்கண்டு ஹரியுடன் போகமடைந்தவரே
போகமடைந்த மதத்தினுல்சங்கரர் வீரியமுதிக்கக் காந்தியாய்
பிரகாசத்துடனே விளங்கிய ரேதஸை ஸ்ரீ ஹரிகைதனில் ஏந்திக்கொண்டார்
ஸ்ரீஹரிக்கும் அரனுக்குமாகிய செல்வக்குமாரனைத் தாராட்டி
ஆதிசிவனும் ஹரியுமாகக்கூடி ஐயப்பருச்சியை முகந்துகொண்டு
ஸ்ரீமானரி ஹரபுத்திரனென்று நாலுலோகமும் அறியவைத்தீர்
பூமிக்கெல்லாம் இவர்காவற்காரனென்று வாகினியும் அவர்கைக்கொடுத்தீர்
நாடகமாடியே லோகத்தைமயக்கும் ஆதிசிவனை யறியோமோ
வாஸுகி தக்ஷகன் கார்க்கோடகனை மகரகுண்டலமாய்ப் போட்டுக்கொண்டு

காளியன் முதல் சகலநாகத்தையும் கண்டாபரணமாய்ப் பூண்டவரே
வாதவூரடிகள் பக்திகண்டு வன்சிறை நீக்கவே எண்ணங்கொண்டு

ஊழல்நரிகளைத்தேய்த்துக் குதிரையாய் உச்சிதமாகக்கொடுத்தவரே
அம்மையார் பிட்டுக்கு ஆசைப்பட்டு அரைக்காசுகொடுக்க அவசமற்று
வஞ்சித் தவள் பிட்டை வாங்கித்தின்றுவிட்டு மண்ணைச்சுமந்து கழப்பிவிட்டு
பொன்னுப் பிறம்பினால் பாண்டியராஜாவின் கையினாலே அடிபட்டவரே
கீர்த்தனம்பாடின பக்தனுடைய மகத்தான ஆபத்தை நீக்கவென்று
பார்த்தொரு கட்டு விறகைச்சுமந்து பாடி ஜயத்தைக் கொடுத்தவரா
வளைச்செட்டி வேஷமெடுத்துக்கொண்டு வயிறுவளர்த்திடவேணுமென்று
வளையைத் தூக்கித் தோளிலே போட்டு மதுரைபட்டணவீதியிலே
அடுக்கிக்கோமுட்டிப் பெண்களுக்குவளை ஆனந்தமாகி மறைந்தவரே
இலைச்ச வாய்க்குப் புசிக்கபக்ஷணம் மதுரமாயொன்றுமில்லாமல்
நிஷித்தமாகிய வேடனெச்சிலை நித்தியமும்வாங்கிப் புஜித்தவரை
காளியுடன்கூட வாதுக்குத்தாண்டவம் ஆடமாட்டாமல் நீர தோற்று
வாதுக்குத்தூக்கின பாதக்காலின் கூத்துக்குப்பணந்தருவரோ
பாக்கியம் ரொம்ப இருந்தசிவனும் பாகவதாள் கையிலே தோற்று
கூத்தையாடிக்கொண்டு கோலாஹலமாகப் பேத்திக்கொண்டவர் இருப்பாரோ
கூத்துக்குப்பணம் சம்பாதிப்பவர் (நம்ம) பாட்டுக்குப்பணந்தருவரோ
எத்தமாக இருந்திட்ட சங்கரர் கூத்தாடி வேஷந்தரித்துக்கொண்டு
கீர்த்தியான கனகசபையிலே கோவிந்த இந்திர நான் முகனும்
தீர்க்க தர்சியாம் சேஷமுனிவரும் தில்லையம்பலத்திலிருக்க
பார்க்கவந்த பதஞ்சலி வியாக்கிரர் பக்தியுடன் கூடி நிர்க்கின்றதை
கூட்டத்தையெல்லாங்கண்டு சதாசிவர் பார்த்துச்சிந்தையில் எண்ணிக்கொண்டு
ஆட்டத்தைக்கண்டு இத்தனை பேர்களும் ஆளுக்கொருபணந்தந்துவிட்டால்
பாக்கியம் மலையாகக் குவிந்திடும் என்று பரமார்த்த மானசிவன்
போற்றும் பாதமும் சிவந்துவலிக்க புனுகுசந்தனம் கரையவே
சாற்றி சிரஸில் இருந்த சந்திரன் வாடக் கங்கையும் தளம்பவே
வேர்த்துச்சொரிந்து முத்து முத்தாகவே விபூதிகளும் நனையவே
ஆட்டவேகத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அஷ்டநாகமும் நெளியவே
கூத்துக்குக் கோலமாகத் தரித்திட்ட சிலம்பு கிண்கிணிமணிகளில்
தோட்டிலே ஒரு சிலம்பு தெறித்து விழுந்தது கூடத்தெரியாமல்
பார்த்தவர் முக்தி யடைய நிர்த்தனம் பண்ணினீர் அம்பலத்தில்
ஈஸ்வரருக்கு பணங்களுண்டானால் அஸ்திமாலையை தரிப்பரோ
பூசுசந்தனம் புனுகுகஸ்தூரி வாஸனையவர் அறிந்தாக்கே
சாம்பலைத் திருமேனி எங்கிலும் பூசிக்கொண்டவர் இருப்பாரோ

சொம்பு தலை ஜலபானம்பண்ணச் சிவன் கரந்தன்னில் இருந்தாக்கே
தங்கநிறம்பெற்ற கங்காதேவியை தலைதனில்வைத்துச்சுமப்பரோ
வேருங்கொழுந்தும் மல்லிகைப்பூவும் சூடப்பாக்கியமிருந்தாக்கே
மாடு தின்கின்ற அருகம்புல்லைச் சூடிக்கொண்டவர் இருப்பரோ
செண்பகப்பூவும் செவ்வந்திப்பூவும் செவந்ததாமரைப்பூக்களும்

கொள்ளக்கைதன்னில் காசுமுண்டானால் தும்பை வில்வத்தை த்தரிப்ப
சிவக்கவே ஒரு பாக்கு வெற்றிலை தின்னப் பாக்கியமிருந்தாக்கே [ரோ
விஷத்தைவாய்தனில் போட்டுக்கொண்டு கறுத்த கண்டத்தோடிருப்பரோ
உறக்கச்சொல்லப்படாதடி சிவனுக்கு அக்கினியே நெற்றிக்கண்ணடி
ஜொலிக்கும் அக்கினிபோல நெற்றிக்கண் சிவனுக்கிருக்கும் எப்போதும்
விழித்துப்பார்த்தால் மோசம்வரும் மன்மதன்பட்டதறியோமோ
சிரித்துச்சங்கரர் க்ஷணத்திலேதிரு புரத்தை எல்லா மெரித்தவர்
பணத்தைத்தாராதிருந்தாலு மிருக்கட்டும் பாடினால் முக்தியுண்டடி
பாடிவிட்டோ மித்தனைபோதாகப் பணங்காசில்லாமற் போவோமோ
ஆபரணத்தைக் கயட்டுவோமென்றால் அஸ்திமாலைதரித்திருக்கார்

பூஷணத்திலொன்றை வாங்குவோமென்றால் பாம்பையன்றோடி பூண்
ஹஸ்தகடகத்தைக் கயட்டுவோமென்றால் அத்தனையும் பன்னகாளடி [டிருக்கார்
குண்டலத்தைக் கயட்டுவோமென்றால் குட்டிப்பாம்பின் சுருளடி
கையின் கணையாழி கயட்டுவோமென்றால் காளியன்சீறிக்கடிப்பண்டி
பதக்கத்தில் ஒன்றைக் கயட்டுவோமென்றால் பாம்பினுடைய படமடி
கண்டாபரணத்தைக் கயட்டுவோமென்றால் காலகோடிவிஷமடி
உத்தரீயத்தை வாங்குவோமென்றால் வேங்கைபுலியின்தோலடி
வஸ்திரத்தைப் பறிக்கிறோமென்றால் ஆனையினுடைய தொக்கடி
பத்மாஸனத்தை வாங்குவோமென்றால் கிருஷ்ணஜலப்பட்டையடி
இப்படிப்பட்ட பணக்காரன் நமக்கென்ன பணந்தரப்போராண்டி

என்று முத்தாபரணங்குலுங்கக்குலுங்க மின்கிளிமார்கள் எல்லவரும்
அட்டஹாஸமாய்க் கைகளைக்கொட்டி அசங்கதிச்சவாள்சிரித்தவுடன்
இலக்ஷ்மிதேவி அம்புஜபாணி கடைக்கண்ணைக்காட்டி எதுசொல்வள்
விட்டுவிடாதீர்கள் எங்கசிவனை வளையுங்கள் நான்குபுறமுமாய்
இலக்கமற்ற திரவியங்கள் நீலகண்டருக்கு உண்டடி
முக்கண்ணருக்குப் பணமில்லையென்றால் மெய்கொள்கிறவர் ஆரடி
அத்தனையும் மறைத்துவைத்தவர் ஆண்டியைப்போலிருக்கிறார்
சற்றுமறிவில்லாப் பேர்களுக்கவர் பிச்சைக்காரன் போலவிருக்கிறார்
பக்தியில்லாத பேர்களுக்கெல்லாம் பஞ்சகோலத்தைக்காட்டுகிறார்

ஜெகத்திலுண்டான பேர்களுக்கெல்லாம் சிவன்கொடுத்தாலுண்டடி

மதித்திருக்கின்ற பேர்களின் வாழ்வு மஹாதேவரின்கிருபையடி
மண்டலம் பதினாலு லோகமும் மலைகள் பர்வதம் நதிகளும்
அண்டத்திலுள்ள அகிலாண்ட கோடிகோடி பிரமாண்டமும்
சந்திரசூரியர் அஷ்டதிக்குப்பாலாள் சகலரிஷிகள் அமரரும்
நான்முகரும் கீர்த்தியுடைய நாராயணரும் சிவமடி
எங்கும் நிறைந்திருப்பாரடி சிவன் ஹிருதயவாவியுந்தானடி
மந்தஹாஸ முகத்தாரடி சிவன் வேணதெல்லாந்தருவாரடி
சிந்தனைகள் செய்யாதேயுங்கோடி எங்கள் நாத்திஞராம்பிடையானடி
(என்று) மங்களமான மதுரஸ்திகள் மைத்துனர் தேவியும் [சொன்னவுடன்.
இங்கிதமாகவே சாம்பமூர்த்தியும் உல்லாசமாகச் சிரித்துக்கொண்டு

சங்கையில்லாத ஆபரணங்களும் வெண்பட்டுப்பீதாம்பரங்களும்
ஒன்பதுகோடி திரவியங்களும் எடுத்துச்சொரிந்து கொடுத்தவர்
கொம்பனைமாரைக் குளிரப்பார்த்து நன்மையுண்டாகட்டு மென்றுசொல்லி
அன்புடன்பாடின பெண்களுக்கு அவர் ஆனந்தத்தாம்பூல முங்கொடுத்தார்
இந்தப்படி யவரண்டையில் ஏசி எண்ணிக்கையற்றபணம் பறித்தாள்.

விஷ்ணு எச்சு.

அத்தனைபேரும் சபைநடுவே அச்சுதரண்டையில் ஓடி வந்தாள் [டு
கொட்டிக்கொண்டு தங்கள் கைகளிரண்டும் சதங்கை குலுங்கக்குதித்துகொண்
இருகுலத்திலே பிறந்து வளர்ந்த இடையனைவந்து பாருங்கோடி
மீனவதாரமெடுத்துக்கொண்டு வேதத்தைதேடிபிடித்தவனே
பன்னிரூப மெடுத்துக்கொண்டு பல்லாலே பூமிபிளந்தவனே

ஆமைரூப மெடுத்துக்கொண்டு அமிர்தங்கடையும்பர்வதத்தை
தாங்கிக்கொண்டு இருந்தவனே உந்தன் சேதிகளெல்லாம் அறியோமோ
சிம்மரூப மெடுத்துக்கொண்டு துஷ்டனான ஹிரணியனை
இரண்டுகையாலும் பிடித்துக்கிழித்து ரத்தத்தைவாரிக் குடித்தவனே
மணிக்குடலைப் பிடுங்கிஎடுத்து மாலையாய்த் தோளிலே போட்டவனே
தணித்துக்கோபத்தைத்தான் தொழுததாஸன் பிரஹலாதரைப்பார்த்து
ஹிரணியனை ஒழித்துவிட்டோம் இனி இருந்தரசாளுமென்றவனே
வாமனரூபமெடுத்துக்கொண்டு வணங்கிப்பூமி இரந்தவனே
தாருமென்றுசொல்லி மூவடிமண் சத்தியமாகவே கேட்டுக்கொண்டு
மகாராஜ ராஜரான அந்த மகாபலியை வஞ்சனையாய்

பாதாள உலகத்தில் பாய்ந்துவிழ உதைத்தவனே
பரசுராமனாய் வந்துதித்து பூமிகள் எல்லாந்தான் ஜெயித்து
மதத்தினாலே அரசரைவதைத்து மலையாளம் ஓடிப்போனவனே
ராமாவதாரமெடுத்துக்கொண்டு ராவணன் சீதையைக்கொண்டொளிக்க
தேடித்தேடிக் குரங்குகளோடு கூடிக்கொண்டு குலாவிக்கொண்டு
தனித்துக்காட்டில் வரும்போது சபரிகண்டு பூஜைபண்ண
நிஷித்தமான வேடச்சிஎச்சிலை நித்தியானந்தமாய் உண்டவனே
வானரக்கனை சம்ஹரித்து மைதலியின்சிறை மீட்டவனே
பூர்ணகர்ப்பமாய் இருந்தசீதையை பின்னையுங்காட்டிலே விட்டவனே
ஆதிசிவனுக்குப்பெண்டாயிருந்து அரிஹரபுத்திரனைப் பெற்றவனே
கிருஷ்ணாவதாரமெடுத்துக்கொண்டு கோபாலவேஷந்தரித்துக்கொண்டு
இச்சையுடன்கூடி பாலுக்கும் வெண்ணெய்க்கும் புத்திரனாகப்பிறந்தவனே
உறியின் வெண்ணெய்திருடியுண்டு உரலுடனே கட்டுப்பட்டவனே
பெண்கள் கூறையை வாரிக்கொண்டு புன்னைமரத்தில் ஏறிக்கொண்டு
இரண்டுகையுந்தூக்கிக் கும்பிடச்சொல்லி பங்கம்பதினாறுங்கண்டவனே
கம்ஸனைக்கொல்லவே வஞ்சனையாய் கள்ளனைபோல வளர்ந்தவனே
மாடுமேய்த்துத் திரிந்தவனே மத்தினால் அடிகள்பட்டவனே
கட்டழகுஇடைப் பெண்கள்மார்களைக் கண்ணைக்காட்டி அழைத்தவனே
நாமத்தை நெற்றியிலிட்டுக்கொண்டு நன்றாகத்தோளிலே சுட்டுக்கொண்டு
காமன்கணையிலே சிக்கிக்கொண்டு காமுகனாகித் திரிந்தவனே [கொண்டு
மோகினிவேஷந்தரித்துக்கொண்டு தேகங்கள் எல்லாம் மயக்கி
கங்காதரன்மேலே ஆசைகொண்டு சிவசங்கரன் பெண்டாயிருந்தவனே.
பாற்கடலின் நடுவினிலே பாம்பின்மேலே பள்ளிகொண்டவனே
இத்தனை போதாய் நாங்கள்பாடுவதைச் சற்றும்மதிக்காமல் நீயிருக்காய் என்று
உருமாலை கட்டவிழ்ப்பாள் பெண்கள் உத்தரீயத்தைப் பிடித்திழுப்பாள்
தலைப்பாகை பிடித்திழுப்பாள் தந்துவிடடா பணத்தை என்பாள்
தந்துவிடடாபணத்தை என்றவுடன் சச்சுதானந்தரும் தான்சிரித்து
பணமுங்களுக்கு வேணுமானால் என்படுக்கை யுள்ளுக்குவாருங்கோடி
ஆபரணம் வேணுமானால் (என்) அண்டையிலே சற்றே வாருங்கோடி
கேட்டதெல்லாம் நான் தருவேன் கிட்டக்க வாருங்கள் என்று சொன்னார்
கிட்டக்க வாருங்கள் என்கவுமே கிளிமொழிமார் கோபத்துடன்
என்டா இடையா நீ இடும்புகள் ரொம்பப்பேசுகிறாய்
என்டா திருட்டுகிருஷ்ணா இடும்பு உனக்கு போகலையோ
இடைப்பெண்களுடன் கூடிக்கொண்டு ஜலகிரீடை பண்ணினவன்
கோபிமாருடன் கூடிக்கொண்டு குறண்டிபாடின கூத்தாடி

அபிமானமற்ற கிருஷ்ணா நீ ஆரையடா இந்தவார்த்தை சொன்னாய்
கோபித்துக்கொண்டவாள் சொல்லவுமே கோகுலவாலியுந்தான் சிறித்து
தாம்பூலம் பழத்துடனே தட்டிலே ரொம்ப எடுத்துக்கொண்டு
இங்கிதமாகப் பணத்தைச்சொரிந்து ஏத்தமாகவே தான்கொடுத்தார்
இந்தப்படியவாண்டையில் ஏசி எண்ணிக்கையற்றபணம் பறித்தாள்

பிரும்மா ஏச்சு.

நான்முகரண்டையில் ஓடிவந்து (பெண்கள்) நாலுபுரமும் வளைத்துக் [கொண்டாள்
தாலக்கத்திம்பலம் ஆட்டிவைப்பாள் தந்துவிடடா பணத்தை என்பாள்
(ஸ்ரீமன்) நாராயணருக்குப் புத்திரனாகவே நான்முகத்துடன் வந்துதித்து
தாயின்வயிற்றில் பிறவாதே தந்தைவயிற்றில் ஜனித்தவனே
மாதாவயிற்றில் பிறவாதே நாபிகமலத்தில் வந்தவனே
உதித்தவேளையில் ஒருவரில்லாதே எங்கும்ஜலமயமாக்கண்டு
விழித்துக்கொண்டு இருக்கின்றபோது மதுகைடவரைக்கண்டு அஞ்சி
இதற்கு நாமென்னசெய்யப்போகிறோமென்று ஏக்கம்பிடித்து இருந்தவனே
மறித்தும் தாமரைத்தண்டின் வழியாய்மகாவிஷ்ணுவிடத்தில் வந்தவனே
சட்டிபானை பண்ணும் மண்ணுடையான்போல சிருஷ்டிக்கச்சேவகம் வாங் [கிக்கொண்டு
மனமொத்தபடிக்கு ஜனங்களையெல்லாம் சிருஷ்டித்து பூமியில்விட்ட [வனே
ஊனல்ஒடிசலும்கூனும் சப்பையும் குருடும் ஊமையுஞ் செவிடுமாய்
சொத்தைவிரலும் குட்டை நெட்டையும் சப்பாணி முடம் சிலதுமாய்
அதிக அழகாய்ப் பாதிப்பேர்களை அமைத்துப் பூமியில் விட்டவனே
உவமையில்லாமல் சிலரையமைத்து ஓர வஞ்சகம் செய்தவனே
அண்டத்திலுள்ள ஜனங்களில் பாதிக்கு அதிகசம்பத்தை வைத்தவனே
துண்டமுஞ்சோறும் இல்லாதேபறக்கச் சிலதுபேர்களை விட்டவனே
காமியாகவே பாவங்களைச்செய்ய கற்பித்து பூமியில்விட்டவனே
புண்ணியசாலியாகப் பாதிப்பேரை சிருஷ்டித்து பூமியில்விட்டவனே
விருத்தியாகும்படிக்குச்சிலது பேரைப்பூமியில் வைத்தவனே
அற்ப ஆயுஸாய்ச்சாகும்படிக்கு அநேகஞ்சீவரை வைத்தவனே
இந்தப்படிக்கு எழுதி லலாடத்தில் ஓரவஞ்சகஞ் செய்தவனே
தந்தையைப்பார்க்கச் சமர்த்தன் நானென்று சபதங்கூறிச்சபையிலே
ஸுந்தரமூர்த்திசிரஸைக்கண்டு நான்க்ஷணத்தில் ஓடிவருவேனென்று
ஹம்ஸமாகவே ஆகாசத்திலே அநேகந்தூரம் பறந்தவனே

சந்திரசேகரர் சிரஸைக்காணமல் தவித்துப்பூமியில் வந்தவனே
பிரும்மரிஷிகள் நிரைந்தசபையினில் பொய்யைத்திடுக்கென்று சொன்னவனே
சாம்பவமூர்த்தியைக்கண்டு வந்தேனிப்போ சாட்சிதாழம்பூ என்றவனே
வேலவர்க்குவிடை சொல்லத்தெரியாமல் வெட்கமடைந்து இருந்தவனே
கோபத்துடனே மணியர்பிடித்து காவற்கிடங்கில் அடைக்கவே

910. வாய்திறக்க வழக்குமன்றியிலே வைத்தசிறையில் இருந்தவனே
சாம்பமூர்த்தியும் வந்துவிடுவிக்க பின்னையும் சிருஷ்டிக்க வந்தவனே
(அதி) ரூபமாகவே திலோத்தமையை எடுத்துக்கூட்டிப் பிடித்தவுடன்
மோகமடைந்த பிரும்மா நீ யென்று மூன்றுலோகமுஞ் சொல்லாதோ
அகமுடையாளை நாவில்தரித்த அதிமோகனென்று அறியோமோ [என்றுள்
போரும்பிரும்மாவே பிரதிஷ்டை ரொம்பத்தான்போர்டு மிங்கே பணத்தை
நான்முகவரும் கேட்டுச்சிரித்து நன்றாக இருக்கிந்த பாட்டென்று
கோடிதிரவியம் வாரிக்கொடுத்து நான்முகவரும் போனபின்பு

தேவேந்திரன் ஏச்சு.

தேவராஜாவைக் கண்டுகொண்டுபெண்கள் சுற்றிலும்வந்து வளைந்துகொண்
ஓடநல்ல சமர்த்தனடா உன்னுடே சேதிகளை அறிவோம் [டாள்

920. சூரனென்றுன்னைச் சொன்னது அபத்தம் சற்றுமுனக்கது இல்லை
தாருகாஸுரனுக்குப்பயந்து தலையைவணங்கியே நின்றவனே [யடா
சூரபத்மனண்டையிலே தொண்டுப்பணிசெய்து நின்றவனே
வலையனைப்போல் மீன்பிடித்து சுமைசுமையாய் கட்டிக்கொண்டு
காணிக்கையாக அஸுரன்முன்வைத்து ஸேவித்துக்கொண்டு இருந்தவனே
தம்பலவட்டிலை ஏந்திக்கொண்டு சூரபத்மன் அண்டையிலே
இரண்டுகாலும் கடுத்துவலிக்க லஜ்ஜையுடன் கூடநின்றவனே
தாருகாஸுரன் சூரபத்மன் சிங்கமுகாஸுரன் தன்பயத்தால்
கண்டஇடமெங்கும் காடுமலைகளும் கலங்கிமயங்கித் திரிந்தவனே
சலந்திராஸுரனுக்குப் பயப்பட்டு சொர்க்கம்விட்டோடி ஒளிந்தவனே

930. இராவணராக்ஷதனுக்குப் பயப்பட்டு ஓடிக்குகையில் ஒளிந்தவனே
வஞ்சனையாய் விருத்திராஸுரனைக்கொன்றுபிரும்மஹத்தி வதைப்பட்டவனே
தங்கநிறம்பெற்ற இந்திராணியம்மன் அண்டையில் எப்பொழுதுமிருக்க
ரம்பைஊர்வசி மேனகையோருடன் நித்தியமும்போகித் திருந்தவனே
அகலிகைதேவிக்கு ஆசைப்பட்டு அந்தணர்வேஷ மெடுத்துக்கொண்டு
கௌதமருடைய தேவியைத்தொட்டு கேடுகெட்ட காரியஞ்செய்தவனே

கௌதமருடைய சாபத்தினாலே கிடுகிடென்று நடுங்கிக்கொண்டு
அங்கமெல்லாம் பங்கமாகி ஆயிரங்கண்ணை யடைந்தவனே
சரீரமெல்லாம் பங்கமாகி சபைதனில்வர வெட்கப்பட்டு
தாமரைத்தண்டில் ஒளித்திருந்த சமர்த்தனென்று அறியோமோ

எல்லாருஞ்சரி என்று எண்ணாதே உன்னுடைய னதிகமென்று
சாகச்சோம்பி அமிர்தங்கடைந்து சதித்துவிட்டு அஸுரானை
வஞ்சித்துவிட்டு அமிர்தங்கடைந்து யட்டில்லாச் சம்பத்தடைந்தவனே
மற்றுமுள்ள அஸுரானைக்கொன்று சொர்க்கத்தில் வாழ்ந்து இருந்தவனே
சக்கரபாணியைச் சரணமென்று சந்ததம்வந்து அடைந்தவனே
தேசவருடைய கிருபையாலன்றோ தேவராஜனாய் நீயிருக்காய்
ஆதிகேசவர் கிருபையில்லாவிட்டால் அரைநாழிகை சொர்க்கம் ஆளவறியாய்
சமுத்திரத்தினில் கொள்ளையிட்டபணம் சங்கையில்லாமற் கிடக்கிறதே
எடுத்தொருபொதி மாணிக்கத்தை கொடுத்துவிட்டு நீ ராஜவே
பொடுக்கெனவே நீ போடா போருமுந்தன் பிரதிஷ்டைஎன்றாள்

தேவராஜாவுங் கேட்டுச்சிறித்து சம்பிரமமிந்தப் பாட்டென்று
எடுத்துப்பிடித்துமவாள்நம்ம ஏழுஜன்மத்தின் உள்ளதெல்லாம்
விடுத்துவிடுத்துஏசிவிட்டாள் வெட்கமென்றோ நமக்குமிது
இருக்கப்படாதிங்கே இனிமேல் இன்னமும் இவாள்ஏசுவாள்
கலக்கிவிட்டாள் நம்மை இவாள்கிட்ட இருந்துகண்டார்போல்
எடுத்தொரு பொதிமாணிக்கத்தை கொடுத்துவிட்டுந்தராஜவும்
க்ஷணத்திலே குதித்தோடிவிட்டான் தேவலோகத்து இந்திரனும்

திக்குப்பாலகர்கள் முதலானவர்கள் ஏச்சு

சூரியனுடைய புத்திரராம் எமதர்மராஜாவைக் கண்டுகொண்டாள்
ஏண்டா இந்த மணியத்தைவாங்கி எல்லோரையுங் கொன்றுகொண்டிருக்காய்
தாயிருந்து தவித்துபுலம்ப சந்ததியைக் கொண்டுபோறவனே
மாதாவிருந்து தவித்துப்புலம்ப மக்களைக்கொண்டோடிப்போறவனே
காலுந்தலையுமாய்ச் செய்கின்ற காலனென்றுன்னை அறியோமோ
நீதியறியாமற் செய்கின்ற திவ்ஷ்டரேனென்று அறியோமோ
உனக்குப்பாட்டப் பயப்படுவோமென்று ஓடிநடந்தார் பெண்களெல்லாம்
சந்திரன்சூரியன் அஷ்டதிக்குப்பாலாள் சப்தமருத்துக்கள் அக்னிவாயு
அஷ்டநாகரும் பிரசித்தகுபேரனும் ஆதிசேஷர் முதலாக
பெற்றஹிமவானும் அநேகராஜரும் முப்பதுக்கோடி தேவருடன்
அத்தனைபேர்க்குமுள்ள பிரதிஷ்டையை ஏசிஏசியே பாடிக்கொண்டு

பத்துக்கோடி பணந்தான்பறித்து பாடிச்சலித்து விடாய்மிகுந்து
ஒருத்திமனையில் பணத்தைகொண்டுவைத்து எழுமலைப்போலே தான்குவித்து
புத்திரமாக பதனம்பண்ணிவைத்தால் பத்துக்கோடிபொன் உனக்குத் [தருவோம்
சற்றுமிதினில் குறைந்துவிட்டுதானால் வைத்தபொன்னுக்கு இரண்டாகவாங் [குவோம்
கட்டுமுட்டாய்ச்சொல்லி வைத்துவிட்டு காரியக்காரிகளெல்லோரும்
ஒப்பாகவெல்லோருங் கூடிக்கொண்டு ஒருபுறமாக நின்றுகொண்டு
படிக்கீழ்ச் சறுகித்தே பாதிமுற்றமும் நிழலாச்சே
வயிற்றைப் பசிக்கிறதே வடிவழகியைப் பெற்றவளே
உண்ணப் பசிக்கிறதே உன்னோடுசொல்லப் பயப்படுகிறோம்
கத்திரிக்காய்க்குப் புளியைகுத்தி காருமல்நன்றாய்ப் பொடியைத்தூவி
புத்துருக்குநெய்யை ரொம்பவிட்டு புதுக்கடுகைப் பொரித்துக்கொட்டி
வற்றல்வறுத்து வடாம்பொரித்து முத்தின தேங்காயைக் கீறிவைத்து
சருவந்தன்னிலே தீர்த்தமெடுத்து சம்பா அரிசியை அரிச்செடுத்து
வறுத்தபருப்பும் அரிசியுங்களைந்து வங்காளமஞ்சள் அறைத்துவிட்டு
தங்கநிறம்போல பொங்கலைப்பொங்கி எங்கள்கலத்தினில் இட்டுவிடு [போம்
ஆயிரம்பொன்னை முடிப்புக்கட்டி (எங்கள், அண்டையில்வைத்தால் பிடிஎடுப் [போம்
ஆயிரந்தரமாய்க் கெஞ்சினாலும்அத்தை ஒருபோதும் கூட்டாக்கோம்
தண்ணீரிருக்கின்ற சாலுடைப்போம் தலைக்கடைக்கதவைப் பேர்த்துவைப்
எண்ணிப்பணத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் அன்னத்தைஎங்கு மிறைத்திடு [வோம்
இந்தப்படிபெண்கள் சொன்னவுடன் உகந்துகொண்டந்த மேனையும்
அந்தப்படிக்கு சமைத்துவிட்டு ஆயிரம்பொன்னும் முடிந்துவைத்தாள்
பந்திஇருந்து புசித்துவிட்டுப்பெண்கள் பாக்குவெற்றிலை போட்டுக்கொண்டு
புட்டுக்குமண்ணைச் சுமந்தசிவனாரின் பட்டமகிஷியாம் பார்வதியை [ள்
வட்டமணைமேலே வைத்துக்கொண்டு இஷ்டத்துடன் பாடிக்கொண்டிருந்தா

மேனையம்மாள் பிட்டுசமைத்தல்.

மூன்றாம்நாளின் உதயத்திலே விடியரெண்டரை நாழிகைக்கே
சட்டமான மேனையம்மாளும் தியாஜ்யராகுகால மெப்போவென்றாள்
சதுரானவாத்தியார் பார்த்து தியாஜ்யராகுகால மில்லையென்றார்
முத்துச்சம்பா அரிசியிலே முப்பதுகலமுந் தான்நனைத்தாள்
பவழச்சம்பா அரிசியிலே பத்துக்கலமும் நனைத்தாளாம்
காரியக்காரிகள் சேர்ந்துகொண்டு களைந்துவாரி எடுத்தாளாம்

பர்வதராஜாவின் கூடத்திலே பவழக்குந்தாணி வைத்தாளாம்
முப்பதுபெண்டுகள் மாவிடிக்க முந்நூறுபெண்கள் தெள்ளிப்போட
பொன்னும் முறத்தினாலே புடைத்துவாரி எடுத்தாளாம்
புட்டுச்சுடும் அடுப்புக்கு முத்துமுத்தாகவே கோலமிட்டு
சந்தனக்கட்டைபை வெட்டிப்போட்டு தள்ளியடுப்பை எரியவிட்டு
பத்துஉருளி அடுப்பில்வைத்து பதமாக வறுத்துக்கொட்டி
முப்பதுசருவம் வாயைக்கட்டி முகூர்த்தம்பார்த்து அடுப்பில்வைத்தால்
புஷ்பம்போலவே புட்டைச்சமைத்து புன்னிவாரி எடுத்தாளாம்
கொப்பறைநிறையப் பாகைக்காய்ச்சி கோத்துக்கிளரி எடுத்தாளாம்
துவரம்பருப்பைச் சமைத்துகொட்டி கொப்பறைத்தேங்காய் துருவிப்போட்டு
குடத்துநெய்யைச் சரித்துவிட்டு கோத்துக்கிளரிக் கலந்தாளாம்
ஏலக்காயை இடித்துக்கொட்டி நேர்த்தியாகக் கலந்தாளாம்
பொற்பிரம்புக் கூடைகளிலே புட்டைவாரி எடுத்தாளாம்
தங்கத்தாம்பாளத்தில் புட்டைஎடுத்து சாம்பமூர்த்திக்கு முன்னேவைத்தாள்
பெற்றஹிமவானும் சாம்பமூர்த்தியும் மற்றுமுள்ளவரும் தான்புஜித்தாள்
அருந்ததியும் லக்ஷ்மியும் அழகாகக்கோலங்கள் செய்துகொண்டு
தலையைவாரிச் சொருகிக்கொண்டு சரிகையாடை யுடுத்திக்கொண்டு
ஆவாரைபூத்துச் சொரிந்தாப்போல் ஆபரணங்களும் பூட்டிக்கொண்டு
மேளமுடனே வாத்தியமும் நாகஸ்வரமும் முழங்கிவர
ஹிமோத்கிரி வீதியிலேயுள்ள எல்லாருடைய கிரகங்களுக்கும்
அருந்ததியும் லக்ஷ்மியும்கூடி ஆங்கள்தோரும் புட்டைஇட்டுவந்தாள்

ஸ்ரீ பார்வதிதேவிக்கு மங்களஸ்நானம் பண்ணி வைத்தல்.

நான்காம்நாளின் உதயத்திலே நாலாஞ்சாமக் கடைசியிலே
கேசவர்பூமி அளந்தமிருத்திகையால் கரங்கள் அம்புஜபாதத்திலும்
தேவியும்எட்டுத் தலைவாணும் தீர்த்தத்தினாலும்.சுத்தமானபின்பு
கூடியிருந்த குமாரிகளும் கூடப்பரிசுத்த மானபின்பு
கூடியிருந்த குமாரிகளும்கூடப்பரி சுத்த மானபின்பு
ஈரத்துகில்விழுத்துமவாள் இந்திரவாளிப்பட்டுடுத்தி
அச்சாப்பெண்காச் சோபனம்பாடி அரண்மனைக்கு வந்துவிட்டாள்
அம்மனைமணைமேல் வைத்துக் கொண்டு அன்புடன்பெண்களும் பாட்டுப்பாடி
போராதுநீங்கள் பணங்காசுதந்தது பாட்டைரொம்பவும் பாடிவிட்டோம்
மூன்றுநாளும் உடுத்திவிழுத்த புடவைக்கு ஆயிரம் பொன்னுமுண்டு
சப்புவைக்க ஆயிரம்பொன் தங்கமாலைக்கு ஆயிரம்பொன்

பட்டுப்பாய்க்கு ஆயிரம்பொன் பொன்னுஞ்சீப்புக்கு ஆயிரம்பொன்

உண்டெங்களுக்கென்றுசொல்லிப் பெண்கள் உறக்கக்குதித்துப்பாடி
கேட்டுமேனையுங்கொத்துச்சரப்பளி குலுங்கமெள்ளச் சிரித்துக்கொண்டுளுள்
எத்தமாகவே ஐயாயிரம்பொன்னை எடுத்துமெள்ளக் கொடுத்துவிட்டு
காட்சியாகியகாரியந்தன்னிலே கடுகெனவே போய்ப்புகுந்தாள்
பார்த்துப்பார்த்து பணத்துடனேபணம் சேர்த்துக்கொண்டுபோய்வைத்துவிட்டு
ஓட்டமாகவேஓடிவந்தார்பெண்கள் என்னசொல்லியும் கேளாமல்
நாலுகால்மண்டப மத்தியிலே நன்மைகளான தோர் கூடத்திலே
கோமயத்தாலே குருக்கும்நெடுக்குமாய் கோணக்கமாணக்கக் கோலமிட்டார்
அம்மனைரத்ன மனை தன்னிலே அன்புடன் தாயார் கொணர்ந்துவைத்தார்
அத்தையரும்வந்து எண்ணெய்தேய்க்க ஆயிரம்பெண்டுகள் பாட்டுப்பாட

நன்மைகள்ரொம்ப வருகின்றதேவிக்கு எண்ணெயினுலே உபசரித்தாள்
ஆயிரம்பெரிய பெண்டுகளும் பதினுயிரம்குஞ்சு குழந்தைகளும்
தோயவேஎண்ணெய்யைத் தேய்த்துக்கொண்டு தேவியுடனேநடந்துவந்தாள்
செண்பகப்பூவும்ஜெவ்வந்திப்பூவும் சேர்த்துவாரி இறைத்துக்கொண்டு
அடிக்கடிபெண்கள் ஓடிவந்து அம்மனையுஞ்சப்பைவைக்கலுமே
எதடியோ அடிபெண்களா நீங்களும் இப்படியும்சப்பை வைப்பய்ளோ
போருமடியோ பெண்களா எங்களின் புத்திரிக் குடம்புக்காகாது
கடுகடுத்து மேனையுஞ்சொல்லி கையைப்பிடித்து விலக்கிவிட்டாள்
அழகானகங்கைப்படித்துறையிலே அத்தனைபெண்களும் வந்திறங்கி
சிகைக்காய்நெல்லி அரப்புடனே சிறுபயறு கஸ்தூரிமஞ்சள்

வாஸனைப்பொடியுந்தேய்த்துக்கொண்டு மங்களஸ்நானமும் பண்ணிவிட்டு

ஸ்ரீபார்வதிதேவி ஊர்கோலம் வருதல்.

அத்தனைபேர்களும் பட்டுப்புடவையை அழகாக உடுத்திக்கொண்டு
பத்தினிமார்களுடன் கூட அம்மன்பாலும் பழமும்புஜித்துவிட்டு
எழு உலகமும் விலைமதிக்கும் இந்திரவாளிப் பட்டுத்தானுடுத்தி
பச்சைமுத்தணிரவிக்கையை அம்மன் பாங்காகத்தரித்துக்கொண்டு
மஞ்சள்ஒளிவிடும் நெற்றிதனில் அம்மன் மண்டலம்போலவேபொட்டுமிட்டு
கண்ணுக்கு அஞ்சனமிட்டுக்கொண்டு கந்தலங்கலந்து தரித்துக்கொண்டு
குமுகுமென்று மணக்கமணக்க குளிரச்சந்தனம் பூசிக்கொண்டு
தங்கக்கலசங்கவிழ்த்தாற்போன்ற கொங்கையிரண்டு நடுவினிலே
தங்கமணியும் சரப்பளியும் திருமங்கிலியத்துடனேவிளங்க

உண்டாக்கான உத்தண்டாவும் வண்டயம்முத்துப்பதக்கமும்
முன்னகைமுல்லாரி ஹஸ்தகடகம் மோதிரம் நெளி பூடமும்
முத்துக்கட்டினபாவலியுடன் முருகுடன் முத்துவாளியும்
நெற்றியின்சுட்டியும் சூரியப்பிரபையும் நேர்த்தியான சந்திரப்பிரபையயும்
பக்கத்திலுதித்த சூரியனொளிபோல் பார்வதிதலையில் ஆழ்வானும்
ராக்கோடியுந்தாங்கலுடனே ஜடைநாகம்ஜடை கொத்லும்
பாடாங் தண்டையும்பாதஸரத்துடன் காலாழியுடன் பீலியும்
காலோடுதலை யம்மனுக்கு காந்தியுடன் அலங்கரித்தாள்
சுந்தரியாளுட மார்தனிலே சொர்ணபுஷ்ப மாலைகளும்
வில்வபத்திர மாலைகளும் மகிழம்பூவின் மாலைகளும்
பாதிரிப்பூமாலைகளும் நல்ல பாரிஜாதப்பூமாலைகளும்
வெட்டிவேருடன் முல்லை மல்லிகை மருக்கொழுந்து மாலைகளும்
ருக்வேத மாலைகளும் யஜுர்வேத மாலைகளும்
சாமவேத மாலைகளும் சாஸ்திரங்களின் மாலைகளும்
எத்தனையோ புஷ்பமாலைவகைகளை ஏற்றமாகத்தரித்துக்கொண்டு
தங்கமயமாய் விளங்கிமின்னும் (சொர்ண) தண்டிகைதன்னில் ஏறிக்கொண்டு
சப்தரிஷிகள் விநோதமுடன் கூடத்தண்டிகை தன்னைச்சுமந்துவா
இந்திரையுடன் சகலதோழிகளும் இருபுறங்களும் பாடிவர
அம்மன் தண்டிகை பின்னுடனே ஆயிரம் பெண்கள் சூழ்ந்துவர
சுந்தரியம்மன் இருபுறமுநின்று தோழிகள் வெண்சாமரைவீச
அஷ்டவசுக்களும் தேவர்களும்சூழ அஷ்டதச வாத்தியம் முழங்க
அடிக்கடி அந்தவீதியிலே ஆனந்தமாய்தேவாள் பூச்சொரிய
அப்ஸரஸ்திரீகள் அணியணியாய் அபிநயத்துடன் பாடிவர
துலக்கமாகின்ற வீதியிலேதேவி சூரிய உதயம் போல்வரவே
தனக்குவந்த பெருமைபோல் பெண்டுகள் தங்கள் தங்கள் அரண்மனையை
விளக்குகளால் அலங்கரித்து முத்துமுத்தாகவே கோலமிட்டு
தெளித்து எங்கிலும் பனிநீரிலே தோரணங்களும் கட்டிவைத்தாள்
மங்களமான சுந்தரிக்கு (பஞ்ச) வர்ணப்பொடி போட்டதட்டினிலே
பக்தியுடன்கூட மங்களஹாரத்தி பார்வதிதேவிக்குத் தானெடுத்தாள்
ஆங்கள்தோரும் ஹாரத்திஎடுத்து ஆனந்தசாகரத்திலமிழ்ந்தாள்.
நாலுதெருவீதி சுற்றிக்கொண்டுதேவி ராஜஅரண்மனைவாசல்வந்தாள்
கோடிஜனங்க ளோடேயம்மன் கோட்டை வாசற்படியில் வந்தாள்.
தண்டிகைவிட்டு இறங்கினஉடனே தாயாரும் ஹாரத்திக் காப்பெடுத்தாள்
மங்களஹாரத்திக் காப்பெடுத்தாள் வாணிதேவர் சகோதரிக்கு
வாணி இந்திராணியும் லக்ஷ்மியும் வணங்கிதேவிக்குக் கைகொடுத்தாள்
ஆதரவுடனே பார்வதிதேவியை அந்தப்புறத்தில் அழைத்துவந்தாள்

பார்வதி தேவிக்கு ஏற்றி இறக்குதல்.

தங்க ஆசனத்தில் மேலிருந்தாளம்மன் சந்திரோதயமானாற்போல்
அருந்ததியம்மன் தேவியிடம் வந்து அமர்ந்து சுந்தரி பூங்குழலை
வகுந்து துவலாற்றி மாணிக்கச் சீப்பினால் வாரிவிட்டு
ஒவ்வோர் மயிருக்கும் பூவிதழும் ஒவ்வோர்மயிருக்கும் பொன்னிதழும்
வைத்துமுடித்து பின்னிவிட்டாள் யான்சவரி தன்னாலே
நவரத்தினத்தாலிழைத்த அழகுள்ள சூடாமணியை
சிவனுடையநாயகியாளுக்கு சிரவின்மேலே தான்தரித்தாள்
மங்களமான சோழிகழக்கோடி அம்மானை எழுத்தாணி சங்கும்
மரப்பாச்சி நடுவில் வைத்து மூடிவைத்தாள் மறைவாகவே
தங்கத்தினாலே அமைத்த தலைவாழையிலே போட்டாள்
கங்காஜலந் தெளித்து குளிர்ந்த நல்ல முத்துப்போல
சொர்ணக்கெண்டியில் தீர்த்தம்வைத்து சுந்தரனார் நாயகிக்கு
பொற்கொடியாள் மேனையம்மாளும் புத்திரிக்குப் பரிமாறினாள்
மதுரமானபச்சடி ஐம்பதும் வாஸனையுள்ள பொரிக்கறி நூறும்
பழவகைதனில் ஆயிரமும் பணியாரவகைகளில் கோடியும்
திரட்டுப்பாலும் சர்க்கரையும் தித்திக்கும் பரமான்னமும்
குழம்புப்பாலுந் தேனுடனே சொர்ணக்கிண்ணியில் ஆச்சியமும் [பொங்கலும்
முத்துச்சம்பாவின் (அன்னமும் பருப்பும்) முப்பருப்புச்சேர்ந்த சர்க்கரைப்
ஷட்ரசமான போஜனத்தைச்சிவ சங்கரிக்கு பரிமாறினாள்
பொற்றளிகைதனைமூடி பெரியபெண்டுகள் கூட்டிக்கொண்டு
அற்புதமான சிகாயப்பத்தை அந்தந்தஸ்தரங்களிலே வைத்து
குத்திவிளக்கு ஒருகையிலும் கங்காஜலம் ஒருகையிலும்
முத்துநாழியும் கையிலேகொண்டு மிங்கிலிபோலவே ஐந்துபெண்டுகள்
இஷ்டமாகவே ஈஸ்வரிதேவிக்கு ஏத்தி இறக்கிப்பாடினாள்
பக்தியுடன் சிவசங்கரியும் பரமேசரைச் சிந்தையில் எண்ணிக்கொண்டு
பத்தினிமார்கள் சபைநடுவே பார்வதிதேவி நமஸ்கரித்தாள்
முத்துக்குமாரன் பிறக்கவேணுமென்று அச்சுதம் எல்லவருந் தெளித்தாள்
புத்திரன் பொட்டென வேணுமென்று சுற்றுமிருந்திட்ட வஸ்துக்களை
அன்புடன் அம்மன் மறைவாக அடிமடியினில் வைத்துக்கொண்டாள்
முத்தாசனந்தன்னில் வீற்றிருந்தாள் சச்சுதானந்த ரூபிணியும்
சுற்றிலும் ஆயிரங்குஞ்சுகளை தேவிவளையவே வைத்துக்கொண்டு
அம்புஜகரத்தினாலே கலந்து அன்னமுருட்டி வழங்கிநின்றாள்
அன்னம்புஜித்து சகலபேருடனும் அன்புடன் தேவிமகிழ்ந்திருந்தாள்
சந்தனபுஷ்பமும் தாம்பூலத்துடன் சகலபேருக்கும் வழங்கி நின்றாள்

தலைவான்பெண்களுங் கூடிக்கொண்டு தனம்தங்களுக்குப் பாதிவைத்துக்கொண்டு
தலைக்குதாழிப்பணம்வீதம்போட்டு தப்பாமல் எல்லவர்க்கும் கொடுத்தாள்

ஸ்ரீபார்வதிதேவியின் சாந்திகலியாண வைபவம்.

கைலாஸநாதரும் நல்லதினத்திலே கனகபூஷணமும் பூட்டிக்கொண்டு
கைலாஸத்துள்ள தேவரிஷிகளை சேகரித்து அழைத்துக்கொண்டு
வெள்ளிரிஷபத்தில் ஏறிக்கொண்டு வெண்கலபேரி முழங்கிவர
வெள்ளிமலையில் இருந்துபுறப்பட்டு வேணவிருதுகள் சூழ்ந்துவர
வெள்ளிக்கிழமை உதயத்திலே தேவநாதர் ஹிமோத்கிரிக்கு
பார்வதிதேவி மனம்மகிழப் பரமேச்வர மூர்த்தியும் வந்துவிட்டார்
விச்வகர்மாவும் அந்தக்ஷணத்திலே விஸ்தாரமான ஜனங்களுக்கு
அற்புதமாகவே கலியாணமண்டபம் கற்பித்தாரந்த க்ஷணத்துக்குள்ளே
நாலுகால்மண்டப மத்தியிலே நாலுமூலைப்படமேருப்போட்டு
நாலுபுறமுங் கொடுங்கையிறக்கி நன்றாகச் சுற்றிலுங் கோலமிட்டு
மல்லிகைமுல்லைமுதலான மாலைகளை எங்குந்தொங்கவிட்டு
அல்லியரசாணி கலியாணமண்டபம் அற்புதமாக அலங்கரித்தாள்
ஆதிசிவனுக்கும் பார்வதி தேவிக்கும் அப்பியங்கஸ்நானமும்பண்ணிவைத்தாள்
மணமுடையதோர் தைலங்களிட்டு மங்களஸ்நானமும் பண்ணிவைத்தாள்
ஈரத்துகிலும் விழுத்து இழைச்சேர்ந்த பட்டுமுடுத்து
கால்அலம்பி ஆசமனம் கடுகெனவே பண்ணிவந்தாள்
நீலகண்டர்க்கும் பார்வதிதேவிக்கும் நிறைய புஷ்பங்கள் சாத்தியே
சாந்தியுடன் மனையிலிருந்தாள் காமரூபி யருகினிலே
சாந்தி நாந்தி மந்திரங்களை சகலரிஷிகள் ஜபிக்கவே
தங்கக்குடத்தினில் கங்காதீர்த்தத்தை சாம்பமூர்த்தியின் முன்னேவைத்து
மங்களமாகவே மாவிலைக்கொத்தும் மணித்தேங்காயும் மேலேவைத்து
அழகான பொன்னுங்குடத்திலே அண்டையில்வைத்த ஜலஞ்செபிக்க
தங்ககுடத்தின் கங்காதீர்த்தத்தை சாம்பமூர்த்தி கையிலெடுத்து
பாவனமாகவே ஈசருங் கையினால் பார்வதிக்கு அபிஷேகம்பண்ணி
அம்புஜபாணிக்கு கூறையுடுத்தி அன்புடன் தோழிமார் நின்றுகொண்டு
மங்களநாயகி யம்மனையப்போ மறைச்சுக்கொண்டவாள் பாடினாள்
ஈஸ்வரியை விடமாட்டோமென்று இன்பமுடனே பாடினாள்
சப்தரிஷிகளும் அப்பொழுது சாம்பமூர்த்தியைப் பார்த்துச் சொல்வாள்
அர்த்தங்கொடுத்து அழைக்கவேணுமென்று ஆதிசிவனுக்குச் சொல்லுமே
பரமேஸ்வரரும் மனதுக்குள்ளே பரிபூர்ணமாக மகிழ்ந்துகொண்டு

ஆரவர்கப்பணத்தைச் சொரிந்து ஆனந்தத்தாம்பூலங் கொடுத்தார்
சங்கரிதேவி சகிகளுமப்போ சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக்கொண்டு
மங்கையரை மணைதனில்வைத்து மனமகிழ்ந்தவாள் பாடினாள்

ஸ்ரீ பார்வதிதேவிக்கு சீதனவரிசை வைத்தல்.

அம்புஜவல்லி மணையிலிருக்கும் ஆசீர்வாத சமயத்திலே
மூர்த்திக்கு மாமியார் மேனையம்மாளும் முப்பதுகலப் பயறெடுத்து
உற்றார்பெற்றாருடன் கூடவருந்து உடைத்து நெரித்து எடுத்துக்கொண்டு
கோடிதுலாம் வெல்லம்போட்டு கொப்பரை நிறையபாகுகாச்சி
எழுகலஎள்ளை வறுத்துக்கொட்டி எழாயிரந் தேங்காய் கீறிப்போட்டு
கூட்டிபாகுடனே கலந்தாள் கோபுரம்போலவே பருப்புத்தேங்காய்
சேர்த்துக்கலந்து பிடித்து நிமிர்த்தினாள் சித்திரத்தேர்போல தேங்காயை
ஐங்கலம்பிடிக்கும் சால்பருமன் அப்பத்தில் ஆயிரங்கோடியாம்
முந்நூறுசுற்று போற்றமுறுக்கிலே மூவாயிரம் கோடிவைத்தாளாம்
முப்பதுகோடி வெல்லச்சீடை முந்நூறுமரக்கால் உப்புச்சீடை
மதுரமான திரட்டுப்பாலும் வைத்தாள்கோடி கிடாரத்திலே
பருப்பு தேங்காய்க்குச் சுற்றிவளையக்க பத்துகோடி பாக்குவெற்றிலையாம்
நிருத்தித்தேங்காய்க்கு அலங்காரம்பண்ணி நீலகண்டரின் முன்னேவைத்தாள்
ஆயிரக்கலம் அரிசியுடனே அதற்குவேண்டிய சாமான்களும்
ஆயிரங்கூடை காய்கறிவகையும் ஐந்நூறுகூடை பழவகையும்

பட்டுச்சரிகை சோமனும் மடித்து பட்டுபுடவையும் மேலேவைத்து
வேதபிராமணாள் பஞ்சாதிசொல்ல மேளவாத்தியம் முழங்கிவர
உடன்பிறந்தான் அச்சுதரும் ஊர்கோலத்தின் கூடவரவே
சிப்பல்அகப்பை வெண்கலப்பானைகள் சேத்தடுக்கிய அடுக்குப்போகணி
அடுக்குத்தவலை சோட்டுத்தவலை அழகான குடந்தோண்டி
வென்னீர்த்தவலை பெரியதவலை விளாவிவைத்திடக் கெங்காளம்
மொண்டுகொடுக்க வெண்கலச்சொம்பு ஆற்றிக்கொடுக்க அறுக்கஞ்சட்டி
எண்ணெய்காய்ச்ச இலுப்பக்கட்டி எடுத்துத்தேச்சுக்க வால்கிண்ணம்
அரப்புக்காய்ச்ச உருளியும் அள்ளித்தேச்சுக்க கிண்ணமும்
தம்பலட்டிலும் வெள்ளிப்பேலாவும் தாம்பூலத்துடன் தங்கத்தட்டும்

குத்திவிளக்கும் கொடவிளக்கும் கொஞ்சுக்கிளி விளக்குகளும்
ஆனைவிளக்கும் ஹம்ஸவிளக்கும் அழகான சாவிவிளக்கும்

பதினாயிரம் யானைகள்மேல் பாத்திரங்கள் எடுத்துக்கொண்டு
பத்துலக்ஷம் யானைமேல் பக்ஷணங்களெடுத்துக்கொண்டு
பந்தலிடம்போராதே பரத்தினாளாம் பாத்திரங்கள்
நிற்கவிடமில்லாமல் நிறைத்தாளாம் வெண்கலங்கள்
பால்பசுக்கள் ஆயிரமாம் பாங்கிமார்களில் ஆயிரமாம்
ஆனைகுதிரை ஆயிரமாம் அச்சுத்தேர்களில் ஆயிரமாம்
மெத்த தலையணை தூங்குமஞ்சம் வெள்ளிக்கரண்டகம் பாக்குப்பையும்
விலையில்லாத வெண்பட்டு ஆடையும் முப்பதுபைதன்னில் மோகராவும்

சதுரான வாத்தியார் சபைநடுவே எழுந்திருந்து
அழகாய்ப்பஞ்சாதி சொல்லிக்கொண்டு அண்டமெல்லாம் அதிரவே
பெண்ணுக்குப் பட்டுப்புடவை என்றுசொல்லி பெருமையாகவே ஓதினார்
மாப்பிள்ளைக்கு வெண்பட்டு என்று மதிப்பாகவே ஓதினார்
அப்போதந்த ஹிமவானும் ஆயிரம்பொன்னை முடிப்புக்கட்டி
எடுத்துக்கொண்டவர் தாம்பூலத்துடன் ஈஸ்வரனார் முன்னே நின்றுகொண்டு
ஜகத்பதியே உமக்கெதிரில்நான் கொடுக்கப்போவது ஏதய்யா
பத்திரம் புஷ்பம் தாம்பூலம் அக்ஷயமாயெண்ணிக் கொள்ளுமையா
அக்ஷயமாய்க் கொள்ளுமையாவென்று ஆதிசிவன்கையிலே கொடுத்தார்
அற்புதமாகிய அங்கமணிகண்டு அந்தசபையோரும் மெச்சிக்கொண்டாள்

அன்றைக்கு ராத்திரிவேளையிலே அற்புதமாகிய லக்னத்திலே
அன்னதானமும் பலதானங்களும் அத்தனைப்பேருக்கும் பண்ணிவைத்தாள்
அம்மன் நாபியைத்தொட்டுச்செபித்து அந்தப்புறத்தில் அழைத்துவந்தாள்
பஞ்சைவேஷத்தைத் தான்களைந்து சிவன் பாங்காய்பூஷணம் பூட்டிக்கொண்டு
சரிகை பீதாம்பரமணிந்து தங்க அரைஞாணும் போட்டுக்கொண்டு
உத்தரீயம் மேலேபோட்டுக்கொண்டு முத்திரைமோதிர மிட்டுக்கொண்டு
மன்மதனைபோல சாம்பமூர்த்தியும் மந்தஹாஸமாகத் தானிருந்தார்
தூங்குமஞ்சத்தில் சாய்ந்துகொண்டு தங்கத்தூணிற் காலையுதைத்துக்கொண்டு
சற்றேமெள்ளச் சிரித்துக்கொண்டு சங்கரியையே நினைத்துக்கொண்டு
எப்போவரப்போறாள் என்று எட்டி எட்டிச் சிவன் பார்த்திருந்தார்

உலகத்திலுள்ளமங்கையரைப்போலஉமையுமுபசாரம் பண்ணிக்கொண்
ஜகத்தினிலுள்ள பெண்களைப்போலவேதேவியும்சற்றே அலைக்கழித்தாள்[டாள்
உலகவாடிக்கைபோலவேயம்மன் போகமாட்டேன் என்று சொன்னாள்
அம்மன்கையைப் பிடித்தழைத்து ஆதிசிவனிடங் கொண்டுவிட்டு
ஈஸ்வரியை உள்ளே கொண்டுவிட்டு இப்புறந்தாளிட்டுக்கொண்டு

பெண்களெல்லாரும் கூடிக்கொண்டு பொன்னுங்கதவின் இடுக்காலே
என்னபேசிக்கிருள் இவாளென்று ஒட்டுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள்
அம்மனுங் கதவுமூலைதன்னில் ஆந்தையைப்போல் விழித்துக்கொண்டு
சித்தமும் ஹஸ்தமும் திருப்பாதங்களும் கிடுகிடென்னவே பறக்கவே
நெஞ்சம்மாரும் திடுக்குத்திடுக்கென்ன நெற்றியில் முத்துப்போல்வேர்த நம்ப
வலையிலகப்பட்ட மீன்போலம்மன் மலங்கமலங்க விழித்துநின்ருள்
சாம்பமூர்த்தியும் அந்தசமயத்தில் காமன்கணை தன்னில் சிக்குப்பட்டு
அம்மன்கையைப் பிடித்தழைப்பர் அகப்படாமலே ஓடுவள்
தேவியின்கையைப் பிடித்தழைப்பர் திமிறிக்கொண்டம்மன் ஓடுவள்
பின்னையுங்கையைப் பிடித்தழைப்பர் பிடிபடாமலே ஓடுவள்
தன்னையறியாத மோகத்தினுலே சங்கரியண்டையில் கெஞ்சுவர்
அண்டையிலே போய்க்கெஞ்சுவர் அப்பாலேமுகந்திருப்பிக்கொள்வள்
தோளுடன் அம்மன் தன்னையணைத்து தோழமையுடன் அணையப்போவர்
சாம்பமூர்த்திக்கு முகத்தைக்காட்டாமல் தலையைக்கீழே குனிந்திடுவள்
காலம்போகுது என்றுசிவன் கட்டியணைத்துமே கொண்டுவந்து
துணிந்துகையாலே தானழைத்து தூங்குமஞ்சத்தில் வைத்துக்கொண் [டார்
பரிமளமான புனுகுசந்தனம் பார்வதிதேவிக்குப் பூசிவிட்டார்
கொழுந்துவெட்டிவேர் மல்லிகைப்பூ கொம்பனையாளுக்குச் சூட்டிவிட்டார்
ஏலம்லவங்கம் சீவல்வெற்றிலை ஈசரும் திருத்தேவியுடன்
கூட்டித்தாம்பூலம் வாயிலடக்கி குமுகுமென்று மணத்திடவே
கழுத்தைக்கட்டி யணைத்துக்கொண்டு கட்டிக்கொண்டு முத்தமிட்டுக்கொண்டு
சரஸமாகவே வார்த்தைகளைச்சொல்லி சந்தோஷமாகவே தானிருந்தார்
சகிஎல்லாருங் கதவருகில்நின்று சந்தைவைத்து ஏசல்பாடலுற்ருள்

கதவுதிறகுக்கும் பாட்டு.

1. மலைய ராஜகுமாரி மங்கையே மாதுநான்
சங்கரர் தானடி மானே
சொர்ணக்கதவு திறவடி என்தேனே
2. விந்தையுடன் நடந்து சங்கரி பொற்கதவை
சிக்கெனத்தாள் திறந்தாள் மாது
சொர்ணச்சங்கிலி திறந்தாளப்போது
3. அஞ்சன விழியாளே ஆயாஸமாக வந்தேன்
வெண்சாமரம் வீசடி மானே
திவ்ய பரிமளங்கள் பூசடிதேனே

4. அறுகு சிரஸில் வைத்து விபூதி யணிந்தோர்க்கு.
பரிமள கந்தமேது சுவாமி
உமக்கு பரிமள கந்தமேது சுவாமி

5. அர்ச்சுனன் பூஜை செய்தான் அளவற்ற கந்தபுஷ்பம்
வாஸனை வீசுதடி மானே
திவ்ய பரிமளம் வீசுதடி தேனே

6. எனையாளும் ஈஸ்வரரே இளைப்பு மிகுத்ததென்ன
எந்தனிடத்தில் சொல்லும் சுவாமி
நிஜம் எந்தனுடனே சொல்லும் சுவாமி

7. அந்தர வனந்தன்னிலே அடமுடன் பத்மாஸுரன்
அதட்டி வந்த இளைப்பு பெண்ணே
என்னை விரட்டி வந்த இளைப்பு கண்ணே

8. பரஞ்சோதியாய் நிறைந்த பரமசிவமே உம்மிட
பக்கத்தில் காய மென்ன சுவாமி
ஒரு பக்கத்தில் காயமேது சுவாமி

9. வெந்த பிட்டுக்காக உந்தன் தகப்பன் கையால்
சந்தில் அடிப்பட்டேண்டி மானே
சொர்ணப் பிரம்பால் அடிப்பட்டேண்டி தேனே

10. பஞ்சமுகங்களெல்லாம் கஞ்சமலர்கள் போலே
கொஞ்சம் சிவந்த தென்ன சுவாமி
கண்கள் கொஞ்சம் சிவந்த தென்ன சுவாமி

11. பக்தியாய்ப் பாணனென்னை சிரத்தையாய்ப் பூஜைசெய்தான்
நித்திரை விழித்தேண்டி பெண்ணே
கொஞ்சம் நித்திரை யற்றிருந்தேன் கண்ணே

12. சங்கரர் தேகமெல்லாம் தாங்காமல் வேர்வை என்ன
சாகாஸம் சொல்லாதேயும் சுவாமி
மெத்த சாகாஸம் பண்ணாதேயும் சுவாமி

13. கவிபாடும் பக்தனுட கவலைகள் தீர்க்கவென்று
வெறகு சுமந்தேனடி பெண்ணே
கட்டு வெறகு சுமந்தேனடி கண்ணே

14. கோமள வடிவான குந்தள நாயகியே
கோபங்கள் செய்யாதேடி மானே
என்மேல் பேதங்கள் எண்ணாதேடி தேனே

15. முத்துமூக்குத்தி நவரத்னமணி சுவலிக்க
கர்த்தன்பாதத்தை வந்து நாடினாள் தேவி
கண்டுவணங்கிக் கொண்டாடினாள்

16. சங்கீதங்கள் கோஷிக்க சங்கரியும் பூஜித்து
மங்களத்தாம்பூலம் மாற்றினாள் தேவி
தங்கக்கதவை மெள்ளச்சாற்றினாள்

17. மந்தஹாச சுந்தரி சிந்தை மகிழ்ந்தப்போது
கந்தங்கலந்து மார்பில் பூசினாள்
அதி சந்தோஷமாய் சாமரை வீசினாள்

18. ஆணிமுத்துமாலை ஹாரங்களுங்குலுங்க
மாணிக்கப்பொன் கவரி வீசினாள்
கையில் வீணை எடுத்து கீதம்பாடினாள்

19. ச்யாமள வடிவான சுந்தர நாயகிமேல்
காமதகனர் மெத்த மோகித்தார்
அதி பிரேமையுடன் உருகிப் பாவித்தார்

20. அஷ்ட லெட்சுமி பதியாம் ஹரி சகோதரியப்போ
இஷ்ட நாதரிடத்தில் சென்று களித்தாள்
அதிமட்டற்ற ஆனந்தம் கொண்டு சுகித்தாள்

21. பச்சைப்பதக்கம் மார்பில் உச்சிதமாய் ஜ்வலிக்க
அச்சுத சகோதரியும் மோகித்தாள்
அதி இச்சையுடன் பாவனை பாவித்தாள்.

ஸ்ரீபார்வதி பரமேசருடன் கைலையங்கிரிக்குச் செல்லுதல்.

மற்றைநாளின்உதயத்திலே மங்கையைக் கைவசம்பண்ணிக்கொண்டு
பெற்றோருற்றோருடன் சொல்லிக்கொண்டு பார்வதிதேவியைக்கூட்டிக்கொண்டு
கொஞ்சிக்கொஞ்சி மருவிமருவிக் கோடிவார்த்தைகள் சொல்லிக்
வெள்ளிமலையின் சமீபத்தினில் விடையைவிட்டுக் கீழிறங்கி [கொண்டு
கைலாஸந்தன்னில் தேவியுடன் காக்ஷியுடனே இருக்கும்போது
சூரபத்மனின் ஹிம்சையினால் தேவர்களும் அவதிப்பட்டு
நீலாயதாக்ஷியுடனிருக்கும் நீலகண்டரிடத்தில்வந்து
ஆலஹாலவிஷத்தைபுஜித்து அன்றைக்கு ரக்ஷித்ததேவரன்றோ
கேடுசெய்திடும் அஸுரனைக்கொன்று காத்துரக்ஷிக்கவேணுமென்று
பாடுகள்சொல்லி முறையிடவே பரமசிவனுமாதரவாய்
மட்டுமரியாதைவார்த்தையினால் கஷ்டத்தைநீக்குவோமென்றுசொன்னார்
ஹிமயராஜகுமாரியுடன் சிவனுமந்தப்புரந்தனிலே

தேவ வருஷத்தில் ஆயிரம்வருஷம் தேவியுடனே இருக்கும்போது
தேவர்கள் எல்லாருங்கூடிக்கொண்டு சிந்தைகலங்கி விசாரத்துடன்
வேலவரும்பிறக்கவில்லை வெளியிலே சிவன்வரவில்லை
ஏதோஇந்த அதிசயமென்று உம்பர்கள் எல்லாரும் எண்ணமிட்டு
பகவனையப்போதானனுப்பி பார்த்துவரச்சொல்லிப் போகச்சொன்னார்
தேவர்கள்சொல்லியனுப்பவுமே தடையில்லாமலே அக்கினியும்
ஓடிவந்தாரவர் அச்சமில்லாமலே உம்பர்பிரானண்டையிலே
எக்யமூர்த்தியைக்கண்டவுடன் எழுந்திருந்தம்மன்விரைவுடன்

சுப்பிரமணியர் அவதாரம்.

வெட்கத்துடனே பீதாம்பரத்தை மின்னொளிபோலே தரித்துக்கொண்டு
பொற்கதவின் மூலையிலே பூர்ணரூபி ஒதுங்கிநின்றாள்
தேவியும் அப்புறப்பட்டபின்பு சிவனும்தம்முட வீரியத்தை
சூரர் அக்கினிகரத்தினிலே சாம்பமூர்த்தியும் விட்டுவிட்டார்
எக்கியமூர்த்தியும் வாங்கியதை எடுக்கமாட்டாமலே தவித்து
பொறுக்கமாட்டாமல் அக்கினியும் பூர்ணகங்கையில் விட்டுவிட்டார்
தரித்தவுடனே கங்காதேவியும் தாங்கமாட்டாமல் தாபத்தை
சகிக்கஆற்றாமல் கங்காபவானியும் சரவணையில் ஒதுக்கிவிட்டாள்
நாணற்புதரான ஓடையிலே நட்டநடுவில் ஒதுக்கிவிட்டாள்
ஆறுகுழியிலேதங்கி அதுஅந்த க்ஷணத்திலே ஜீவனுண்டாய்
ஆறுவிதமாகச் சூரத்தனத்துடன் அற்புதரூபங்க ளாச்சுது
வேதங்களாலும் அறியப்படாத வேணுகோபாலர் மருமக்களை
விஷ்ணுதேவர் மருமக்களும் வீறிட்டழுகின்ற வேளையினில்
கிருஷ்ணதேவர் நினைக்கவுமே கிருத்திகாதேவிகள் ஓடிவந்து
ஆறுகுழந்தையை வாரியெடுத்து ஆதரவுடனே பால்கொடுத்தாள்
தாங்கள்பெற்ற குழந்தைகளைப்போல் தாராட்டிக்கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தாள்

பார்வதிதேவி தேவர்களை கோபத்துடன் சபித்தல்.

தேவர்கள் எல்லாருங் கூடிவந்து சாம்பமூர்த்தி குமாரர்தன்னை
காதலாகவே கண்டுகேந்து கவலைவிட்டு மனமகிழ்ந்தாள்
பகவனாரும் போனவுடன் பார்வதிதேவி மனந்தளர்ந்து
கொள்ளாமனக் குறையுடனே குறைந்துபெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு
கோடிகாலம் தவமிருந்துநான் கூடினேன் சிவசங்கரரை
பூரணமாய்த்தவஞ் செய்திருந்தால் நான் புத்திரனையுண்டாகேனே

தேவிஅதரந் துடிக்கத்துடிக்கச் சிவந்தநயனஞ் செய்யளவே
ஆதிநாயகி அமரரைப்பார்த்து அதிகோபத்துடன் ஏதுசொல்வள்
பூஷணலோசனர் தன்னுடனே நான் பூரித்திருக்கின்ற வேளையினில்
நீதிதப்பியே எங்களையும் நீக்கிவைத்தீர்கள் அக்கினியால்
போதுமின்றுடன் அமரருக்கெல்லாம் புத்திரனில்லாமற்போக வென்றே
சாபத்தையிட்டம்மன் தேவர்களை சாம்பமூர்த்தியை விட்டுச்சென்றாள்
பார்வதிதேவியும் (ஈசர்மேல் கோபமாய்) படபடப்பாய் விரைந்துசென்றாள்
கையினால் ஈசர்தடவித்தணிக்க கையைத் திமிரிக்கொண்டு நடந்தாள்
மனஸ்தாபத்தை நீக்கிப் பரமசிவன் ஆதரவாக அணைத்தாலும்
தேவிக்குச்சித்தம் திரும்பாமல் சிவன்முகத்தையும் பாராமல்

ஆஸனந்தன்னில் அமராமல் அந்தப்புரத்தினில் போகலுற்றாள்
கல்யாணிதேவியும் கோபமதாகவே செல்லாதுபோகின்ற வேளையினில்
பாதத்தைத்தூக்கி உதறிக்கொண்டு பார்வதியம்மனும் ஓடும்போது
சித்தடி ரத்னச் சிலம்பிலிருந்து தெறித்ததொன்பது நவரத்தினம்
பத்துக்கொன்றுகுறைய நவரத்தினம் பளிச்சென்று பின்னால் உதிரவே
உச்சிதமான மணியிலிருந்து ஒன்பதுபெண்கள் உண்டானாள் [ன்னார்
முக்கண்ணர் ஒன்பதுபெண்களைப்பார்த்து கிட்டக்க வாருங்கள் என்று சொ
இஷ்டமாய் ஈசரழைக்கலுமே உமையவளுட வடிவம்போல்
மட்டற்றமாணிக்க பூஷணங்களும் வகைவகையாகத் தரித்துநின்றாள்
அத்தனைபேரும் அடுக்கடுக்காய் ஆதிசிவனண்டை வந்துநின்றாள்

சாம்பமூர்த்தியும் வேலவமூர்த்திக்குசேனாதிபதிகள் உண்டாக்கவென்றே
பூர்ணகிருபை திருஷ்டியினாலே பார்த்தார் ஒன்பது பெண்களையும்
ஆதிமூர்த்தியும் அமிர்ததிருஷ்டியால் அன்புடன்பார்த்த க்ஷணந்தனிலே
பூர்ண கர்ப்பத்தை தரித்துவிளங்கி பிள்ளைகள் அத்தனைபேருமுண்டாய்
கனத்து வயிறுபெருத்துக்கொண்டு காந்தியுடன்கூட நிற்கின்றதை [வந்தாள்
குதித்துப்போறவள் திரும்பிப்பார்த்து குடிகெட்டுப்போச்சுதென்றோடி

தேவிபரமேசர்மேல் ஆயாஸமடைதல்.

சதித்துவிட்டார் நம்மையிவர் சக்களத்திமாரை வைத்துக்கொண்டு
விழித்துப்பார்த்தந்தபெண்களையும் வெடுவெடுத்தம்மன் ஏதுசொல்வள்
ஆறடி பெண்களா நிற்கின்றது எங்கள் ஆதிசிவனார் அண்டையில்
சூடுசொரணை வெட்கமன்றியிலே துணிச்சலுடன் இருக்கையிலே

அருந்தவசு செய்தயளோ அக்கினிசாக்ஷியாய்க் கொண்டாரோ
வெருகாலம் பரமசிவனுடன் வாழ்ந்துகொண்டு மிருந்தயளோ
ஆயிரங்காலம் பழகினவர்களும் அஞ்சிநெங்கி இருப்பாளே
பட்டமகிஷி நானிங்கிருக்க சற்றும் மரியாதையில்லாதே
உத்தரவு மென்னைக் கேளாமல் கருப்பமும்நீங்கள் தரித்தயளே
அப்படித்தானே இருக்கட்டுமுங்கள் கருப்பங்கள்உங்கள்வயிற்றுடனே
சாபத்தையிட்டம்மன் சக்களத்திமாரை சாம்பமூர்த்தியைப்பார்த்துச்சொல்வள்
ஏகதார விருதரென்றீர் இரண்டுபெண்டு எனக்கில்லையென்றீர்
பார்வதியே உன்னைத்தவிர பாரேன்ஒருத்தியை என்றுசொன்னீர்
ஈச்வரியேஉன்னைத்தவிர ஏருள்ஒருத்தியு மென்றுசொன்னீர்
[கண்டேனே
சத்தியவாக்கியர் என்றும்மைச்சொன்னதைச் சுத்தமாகஇப்போ
தத்துவஞ்சொல்லியே யோகீச்வராளுக்கு தாரகா உபதேசஞ்செய்தீர்
(நித்தியப்பிரும்மசாரிபோல) இருந்ததை நிச்சயமாயிப்போ கண்டேனே
அர்த்தனாரீசுவரர் என்றும்மைச்சொன்னதைவெட்டவெளிச்சமாய்க்கண்
எத்தனைபொய்யும் பொாகடம் பூதஞ்சி எத்தனைவஞ்சனைசெய்தாலும் [டேனே
பர்த்தாவே தெய்வமென் றெண்ணிக்கொண்டுநான் பொறுத்துக்
[கொண்டு மிருந்தேனே
சக்கரபாணியைப் பெண்டாகப்பாவித்தீர் தமையனென்று சகித்திருந்தேன்
புத்திரன் ஒன்றையும் பெற்றுக்கொண்டீர் போனால்போகட்டுமென்றிருந்
முக்தி கங்காநதியை யழைத்துநீர் முடியின்மேலே தரித்துக்கொண்டீர் [தேன்
கங்காதேவி இருந்தாலிருக்கட்டும் (நம்ம)தங்கையென்று சகித்திருந்தேன்
இத்தனைபேரின்மேல் மோகமிருந்தால் எந்தனைவந்துநீர் வேட்டானேன்
இத்தனைபேரையும் அணையவேணுமென்று உம்பருக்குண்மையைச்
[சொல்லி வைத்து
எப்போ இவளோடிப்போகப் போருளென்று இத்தனைபேரையணைந்தீரே
வெட்டியாகவே இங்கே இருந்துநான் வீணுக்குத் துக்கப்படுவானேன்
ஒன்பதுபெண்டும் உமக்காச்சே உமக்குக்குமாரனும் உண்டாச்சே
சங்கரிநான்செய்த தவங்கள் எல்லாம் சாம்பலில் ஆகுதியாய்ப்போச்சே
உறவேது உமக்கெனக்குமென்று உதறிக்கொண்டம்மன் ஓடினாள்

நவவீரர்களும் இலட்சம் சேனாதிபதிகளும் உற்பத்தியாகுதல்.

(ஈசர்) அண்டையில் ஒன்பது பெண்டுகளும் நின்றுமுண்டாகும் வேளையினில்
(அண்டர்கள் பூஷணரும் பார்த்துத்தேவி) அண்டையிற்போய் வேண்டிக்
[கொள்ளச் சொன்னார்
பார்வதிதேவி யருகில்வந்து பெண்கள் பாதபத்மந் தனைப்பணிந்து
கோர்வையாகவே நின்றுகொண்டம்மனை கூடிக்கொண்டு துதிக்கலுற்
இரக்கத்தோடம்மன் பெண்களைப்பார்த்து பிறக்கஉத்தரவுங்கொடுத்தாள் [றாள்
உறக்கவீறிட் டழுதுகொண்டுடனே ஒன்பது பிள்ளைகள் பிறந்தது
ஒன்பதுபிள்ளை பிறந்தவுடன் ஒவ்வொருரோமத்துக் கொன்றுவீதம்
ஒன்பதுலட்சங் குழந்தைகளும் ஒரு நொடியினில் உண்டாச்சு
அத்தனைகுஞ்சு குழந்தைகளைக்கண்டு அலறிக்கொண்டந்தப் பார்வதியும்
மக்கட்டிமக்கட்டி என்றவள்மார்பினில் சிக்கெனச்சிக்கெனப்போட்டுக்கொண்
வயிறு கொதிக்கிறதே வஞ்சனைசெய்து கெடுத்தீரே [டாள்
பயிறு விதைத்தவர்களுக்கு பதராய் விளைந்தாப்போலாச்சுதே
சம்பா விளைத்தவருக்குச் சாவியாப்போனாற்போ லாச்சுதே
நாலுபக்கம் விளைந்துசொரிய நடுச்சாவிபோனாப்போ லாச்சுதே
ஒருபானையின் சோற்றிலே ஒதுக்கரிசிபோ லாச்சுதே
ஒருகுலையின் காயிலே ஒல்லிக்காய் ஆனாற்போலாச்சுதே
மாலையைப்போட்டு தாலியைக்கட்டி வைப்பாட்டியாய் வைத்துக்கொண்டீரே
தொடுத்தமாலையைத் தோளிலேபோட்டு தெண்டப்பெண்டாகவேகொண்டீரே
சலிப்படைந்துநீர் என்மேலே சக்களத்திமாரைக் கொண்டீரே
ஒருகுழந்தை பிறக்கவேணுமென்று உம்மையடைந்ததும் வீணாச்சே
சற்றுப்போதானாலும் விட்டுப்பிரியாதே சிசுருஷைசெய்ததும் வீணாச்சே
போக்கிரிஎன்று அறிந்தும் எங்கள்பிதா போக்கிடங்கெட்டுக் கொடுத்தாரே
பாக்கியத்தை (புஜிப்பளென்று எண்ணி) பெற்றவரிங்கே மடுத்தாரே
உற்றார்உறவாரை எண்ணாதேநானும் உம்முடமனமுங் கோணாதே
(அரை)நாழிகையாகிலும் உம்மைப்பிரியாது நாயகரே பக்ஷமென்றிருந்தேன்
எதுக்கானாலும் என்னை இனிமேல் என்ன வருந்தி அழைத்தாலும்
வாதுக்கானாலும் உம்மமுகத்தை மறிச்சுமுழியேன் பார்த்துக்கொள்ளும்
சாமளரூபிபடும் வருத்தங்களை சங்கரர்பார்க்கச் சகியாமல்
அம்பிகையைக்கிட்ட வைத்துக்கொண்டு ஆறுதலாகவே சேதிசொல்வார்
மப்புத்தட்டியவர் முதுகினிலே மாருடன்சேர்த்து அணைத்துக்கொண்டு
சிங்காசனத்தினில் வைத்துக்கொண்டு தேவிக்குச்சேதிகள் சொல்லிடுவார்

(உன்) தந்தை ஹிமவான் உகப்பாய் உனக்கிட்ட தண்டைபாடகம்சிலம்புகளில்
இடுதிடென்றுநீ ஓடியவேளையில் தெறித்ததொன்பது நவரத்தினம் [ளப்போ
உன்னுடையசாயல் அதனில்விளங்கவே உதித்தாள் ஒன்பது பெண்க
உன்னுடையபிள்ளைக்கு உபகாரமாகவே கண்ணாலேபார்த்திட்ட தோஷமுண்டு
ஐந்துவிரலினால்தொட்டிருந்தேனானால் இந்தஅண்டத்தைஎல்லாம் விழுங்கிடு
என்னையுமிங்கே யிருக்கவொட்டாய் உன்னுடசேதியை நானறிவேன் [வாய்
உம்பருக்காகவே அம்புஜக்கண்ணரும் எடுத்தார் மோகினிவேஷத்தை
கண்டுகொண்டாடிநான் சக்கரபாணியை கட்டியணைத்ததும் எச்சார்சே
அந்தசமயத்தில் ஐயனார்வந்து உதித்ததொனக்கிப்போ எச்சாச்சே
வையகமெல்லாம் ஓரடியாகவே வாஸுதேவர் அளந்தவுடன்
பிரும்மாண்டமான கடமுடைந்து கங்கைகருவத்துடனேவந்தாள்
அண்டத்திற்கெல்லாம் உபகாரமாகவே அடக்கினேன் கங்கைகருவத்தை
[நீ ஏசுகிறாய்
பெண்டாட்டியாய் வைத்துக்கொண்டா யென்றென்னை போகவர
பிள்ளைஉனக்கிப்போ இருந்தால்போதுமே பர்த்தா உனக்கினிவேண்டாமே
என்று சொல்லிச் சிவசங்கரரும் மஞ்சத்தைவிட்டுக் கீழேகுதித்து
துப்புரவான ரிஷபத்தின்மேலே தேவியை அழைத்து வைத்துக்கொண்டு
தண்ணீர்தளம்பிடும் பொய்கையினில் தாமரைப்பூவுள்ள ஓடைதன்னில்
புண்ணியவேளைதனிலே ஜனித்துப் பிறந்து வளர்கிறான் உன்குழந்தை
ஆறுகுழந்தையைப் பார்க்கலாமென்று அம்மனுடனே வரும்போது

பார்வதிதேவி ஆறுவடிவான குழந்தையை அணைத்து ஆறுமுகத்துடன்கூடிய ஒருகுழந்தையாக எடுத்துக்கொள்ளுதல்.

பார்வதிதேவி மனமகிழ்ந்து பாலகரைஎண்ண ஆவலுடன்
மாருக்குள்ளே நிறைந்திருக்கும் மன்மதன்கணை ஜயிக்கவைக்கும்
கொன்றைக்காய்போலவே தான்விளங்கும் கொங்கையிரண்டுஞ் சுரந்துவர
பொன்னுங்கலசத்தைப்போன்றஸ்தனத்திலே பொங்கிவழிந்திடப்பால
இரக்கமாகவே கன்றுக்குவேண்டி இரங்கிச்சுரந்த மடிபோல [முதம்
அருவிபோல பெருகிடும்பாலை அடிக்கையினால் அரக்கிக்கொண்டாள்
பிள்ளைப்பெறாத மலடிகளுக்குப் பெருகுமோ இப்படிப்பால்தானும்
உள்ளும்புறமும் நிறைந்தவரைப்பார்த்து உள்ளப்படிக்கு உரையுமென்றாள்
தேவியும் இப்படிச் சொல்லலுமே சிவனும்மெள்ளச் சிரித்துக்கொண்டு
ஆடாதென்று ஆடினையே ஐயனார்கோவில் பிடாரிபோலே.
கூடாதென்று அலையக்குலைய கோபித்துக்கொண்டு நடந்தாயே
அனேகங்காலமாக அமரர் அஸுரன்கையினால் அவதிப்பட்டு

சுவாமி யுந்தன் சரணங்கெதியென்று சந்தமெந்தனை வேண்டினாள்
சூரனாய் ஒரு புத்திரனை தேவியே உன்னிடம் உண்டாக்கி
அஸுரசம்ஹாரம் பண்ணவென்று ஆயிரங்காலமிருந்தோமே
தேவவருஷத்தில் ஆயிரம்வருஷம் தேவியே நாமுமிருந்தோமே
வீரியம் வெளியாகும் சமயத்தில் வந்துவிட்டாரே அக்கினியும்
ஓடிப்போனாய் நீ எந்தனைவிட்டு எங்கேவிடுவேன்நான் வீரியத்தை
பகவனார் கையிலே கொடுத்தேன் அவர் போட்டார் பவித்திர கங்கைதனில்
தாங்கமாட்டாமல் கங்காதேவியும் சரவணையில் ஒதிக்கவிட்டாள்
நாணற்பயிரான திட்டினிற்குழந்தை நாராயணர் பாதுகாத்திருக்கார்
ஆறுகுழந்தைபிறந்து உனக்கிப்போ ஆதரவாகவளர்கின்றது
இஷ்டம் உன்மேல் பரிபூர்ணமாகவே முத்துகுமாரனைத் தந்துவிட்டேன்
பிள்ளை இருந்திட்டாற்போது முனக்கிப்போ பர்த்தாவு மினித்தேவையில்லை
வீணுக்குவீணாய் உழைத்தேனென்றுநீ வீணாய்வருந்திக் குதியாதே
ஒன்பதுபேரை யடைந்தேனென்று நீ தம்பட்டம்போல இரைந்தாயே
உன்னைத்தவிரவே இன்னமொருத்தியும் என்னோடிருந் ததைக்கண்டாயா
அன்னியதேசத்துப் பெண்ணைவிசாரித்து அர்த்தங்கொடுத்துநான்
உன்னைப்போலாயிரம் பெண்களும் ஒருநொடிநொடிக்கின்றபோதுக்குள்ளே கொண்டேனே
பன்னகபூஷணருக்கு நினைத்தக்கால் பஞ்சமோவேறு கிடையாதோ
என்னத்தைக்கண்டுநீ இத்தனைபோதாக உத்தண்டமாய் வார்த்தைசொல்லுகிறாய்
இன்றுதுவக்கி உனக்கும் நமக்கும் இத்துடன் தீர்ந்ததுஎன்றுசொன்னார்
சொன்னவுடன் சிவசங்கரியும் இங்கிதமாகச் சிரித்துக்கொண்டு
என்னைவிட்டால்கெதி ஏதுஉமக்கு உம்முடசேதியும் நானறிவேன்
நானே ஜகத்திற்கு நாயகிஎன்பதை நாலுவேதங்களுந் தானறியும்
மானாபிமானங்கள் ஏதுக்குமக்கு மனதுகுழம்பி மயங்குகிறீர்
போதும் உமக்கிப்போ கோபங்கள் ஏதுக்குபோதங்கெட்டவரைப்போல
பார்வதியை அரைநாழிகையாகிலும் பாராதிருக்கவும் மாட்டீரே
என்னமகிமை யிருந்தாலும் பெண்டுக்கு மன்னவரன்றிமகிமையில்லை
என்றுசொல்லிஈசர் பாதபத்மத்தை ஏற்றித்தொழுதாள்பொருக்கவென்றே
கையிற்குழந்தையும் வேணுமென்றுசொல்லிக் காலடியில்பணிந்துநின்றாள்
கையினால் தேவியை வாரியெடுத்து (காள) கண்டர் ரிஷபத்தில் வைத்துக்கொண்டு
மங்களமான மகாமூர்த்தவேளையில் மைந்தரைக்காணவே வந்துவிட்டார்
பொன்னுங் குமாரனைகண்டவுடன்தேவி பேரானந்தமாக வாரியெடுத்து
ஆறுகுழந்தையைக் கண்டவுடனம்மன் ஆவலுடனே யணைத்துக்கொண்டாள்
ஆறுமுகம் பன்னிருகை யொருதேகம் அற்புதக்குழந்தை யாய்விளங்க

தேவி (உற்றுப்பார்த்துத் திகைத்து) சிவன்தான் இரண்டாய்ப்பிரிந்தாரோ
வேறேசந்தேகம் ஒன்றுமில்லையென்று வெட்டவெளியாயறிந்துக்கொண்டு
முத்துக்குமாரனைப் பக்கத்திலணைத்து பார்த்தாவுடன் கைலாசம் வந்தாள்
பொன்னுங்குமாரனைக்கொண்டுவந்து (பூர்ண) சந்திரன்போலவே மெத்தை
சுந்தரிதேவி வளரவிட்டு சகி தங்களுடனே தாராட்டினாள்

மங்கள வாழ்த்து.

லாலிமெட்டு.

1. லாலிமுத்தையலாலி ஓங்காரலாலிமால் மருகலாலி
லாலிசிவபுத்ரலாலி செந்தில்வளர் லாலிசிருங்காரலாலி
2. அம்பிகாநாதரான மஹாதேவர் கண்மணியான புத்திரன்
தும்பிகையான்பதத்தை அனுதினமுங் சூடினேன் சென்னிமீதில்
3. கச்சுமுலைமாதுவள்ளி தெய்வானை காதலன் சூரகாலன்
பச்சைமயில் ஏறுகலாபன் சிவதிருப்பரங்குறன் துணையாகவே
4. சுந்திரக்கைலைநாதன் ஹிமகிரியில் தேவியுடனுல்லாஸமாய்
சிந்தைமகிழ்ந்திருக்கும்போது ஆறுமுகசுதன் வரவேமணகினைந்தார்
5. யோடிரவி உதயஒளியாய் ஆறுமுடி கொண்டு ஈராறும்புஜமும்
தேடியே அமரர்போற்ற மால்மருகன் சிவந்தவடிவோடுவந்தான்
6. வந்தபாலகனை உமையாள் அன்புடனே வாரியே மடியில்வைத்து
விந்தையாய் உச்சிமுகந்தாள் மஹாதேவர் வேகவதிநீராடினார்
7. வெண்புலி தோலணிந்து பளபளவென விபூதிக்கீற்றுமிட்டு [செய்தார்
பண்புடன் மணிகள் சொர்ணம் மறையோர்க்கு பாங்குடன் தானஞ்
8. கன்னிகாதான மீந்தார் சிலபேர்க்கு கன்றுடன் பசுவுமீந்தார்
அன்னதானங்களீந்தார் சிலபேர்க்கு ஆடையாபரணமீந்தார்
9. காசினியோர்கள்வாழி விண்ணுள்ள கடவுளர் முனிவர் வாழி
தேசமெங்கும் நீதிவாழி எங்கள்திருச் சுப்பிரமணியேந்திரன்வாழி

சோமாஸ்கந்தரைக் காணவேணுமென்று ஸுரகன்னிகைகள் கூடிவந்தார்
வாமதேவரின் பாலகரைக்கண்டு மகிழ்ந்து ஹாரத்திக் காப்பெடுத்தாள்

1450. பன்னிரெண்டாநாளின் உதயத்திலே பார்வதியாளுடை பாலனுக்கு
வாஸனையான தைலமிட்டு மங்களஸ்நானம் பண்ணிவைத்தாள்
பரமசிவனும் பாலகனைப் பரிவாகமடியின்மேல் வைத்துக்கொண்டு
பன்னிரண்டுக் கொன்று குறைந்த ருத்ராளுடன் உம்பர் முனிவரும் கூடிக்
[கொண்டு

முன்பாக அக்கினி நின்றுஜொலிக்க இந்திராதிதேவர்மலர்சொரிய
அந்தணர் வேதங்கள் ஓதிட்புகழ ஆறுசாஸ்திரமும் சொல்லி முழங்க
சுந்திரமூர்த்தியும் அந்தசமயத்தில் சுவாமி நாதர் மலச்செவியில் [றும்
கந்தனென்றும் சுப்பிரமணியனென்றும் கார்த்திகேயன் முத்துக்குமாரனென்
ஷண்முகனென்றும் வேலவனென்றும் சொன்னார் செவியில் மூன்றுதரம்
கீர்த்தியாகின்ற நாமகர்மத்தை சாத்தி யானந்தமானபின்பு

மூர்த்தியானந்தர் உச்சியைச்சங்கரர் முகந்துகொண்டு மகிழ்ந்திருந்தார்
சேர்த்துப் பாலரை முத்தமிட்டுக்கொண்டு தேவியிடத்திலே தான்கொடுத்தார்
கொடுத்தவுடனே குந்தளநாயகி பெருக்கமாய் இருகரத்தினால் [டு
ஜகத்பதியையும் வாங்கிக்கொண்டு அம்மன் திருமடியின்மேல் வைத்துக்கொண்
வலப்புறத்து ஸ்தனத்தின் பாலை திருக்கனிவாய் தனிற் கொடுத்தாள்
மகத்துவமான ஆதிசங்கரர் விருப்பமாகவே அந்தணர்க்கு
கொடுத்துசொர்ணங்கள் விதவிதமாகக் கோடிபசுவுந் தானஞ்செய்தார்
மதிக்கவே சொர்ணம் ஆயிரங்கோடி வாரிவழங்கினார் பூர்ணமாய்
ஜகத்பதி சுப்பராயர்மண்டல முகத்தைப்பார்த்து மகிழ்ந்திருந்தாள்.

பாலசுப்பிரமணியரின் பாலசோபை.

திருக்கலியாணத்தை சுவாமிக்குச்செய்து திருநாமங்களுஞ் சாற்றியபின்
ஜகத்பதிபாலசுப்பிரமணியரின் திருவிளையாட்டைக் கண்டுகந்தாள்
சிவந்த அம்புஜம்போல சுவாமியின் பாதபங்கஜக்காந்தியும்
அமைந்ததண்டையும் சிலம்புவெண்டயம் அரும்புச்சலங்கை நூபுரம்
திசைகள் திக்கெட்டும் விளங்கிச்சோபிக்க சுப்பிரகாசமதாகவே
இடைதனில் அரைவடமும் கிண்கிணி ஒட்டியாணம் பட்டை அரைஞாணும்
அரைதனில் அரைச்சலங்கைத்தொங்கலும் மருங்கினில் கடிசூத்ரமும்
கனகபீதாம்பரமும் சுவாமிக்கு (சூர்யன்) உதயமானாற்போல் விளங்கவே
உதரநாபியில் அனந்தங்கோடி பிரமாண்டங்களும் அடக்கமாய்
அமைந்தவயிறும் தளதளென்னவே கமலஉந்தியுங் காந்தியுடன்
புனுகுதங்கத்தூள் கந்தங்கலந்த பூசினதிருமார்புதன்னில்

கதிரவன்வந்து உதயமானார்போல் கண்டசரப்பளி பதக்கமும்
நவரத்தினமாலை பவழமாலையும் நாலுதிக்கிலும் விளங்கவே
இழைத்த தங்கத்தில் நவரத்தினங்களால் உருண்டமாணிக்கக்காரையும்
புலிநகத்துடன் சக்கரப்பதக்கமும் பூர்ணசந்திரனுதயம்போல்
பச்சைக்கல்லுடன் வஜ்ஜிரமிழைத்த பதக்கம் வரிசையாய் விளங்கவே
முத்துமாலையும் மோகனமாலையும் வஜ்ஜிரப்பச்சைக்கல்மாலையும்

சுந்தரமான வீரசங்கிலி கந்தர் கரத்தினில்விளங்கவே
பஞ்சாட்சரமாலை ஆயிரம்கந்தசுவாமி திருமார்பினில்
சங்கையில்லாமாலை சுவாமிநாதர் கண்டத்தில் பரிபூர்ணமாய்
உன்னதமாகநிண்டு உருண்ட பெருத்தசுவாமியின் கரத்தினில்
1490. கங்கணத்துடன் குலுங்குந்தோள்வளை தங்கக்குஞ்சியுந் தாழித்தும்
ஜகத்திற்கெல்லாம் அபயங்கொடுக்கும் சுவாமிநாதர்கரத்தினில்
அடுக்குமோதிரம் பவித்திரங்கணையாழி உருட்டும் வைரத்தால்
நிறைத்துசுவாமி பத்துவிரலுக்கும் திசைகள் எட்டும்விளங்கவே
இந்துவினில் கோடானுகோடிகள் உதயமாகிய காந்தியைப்போல்
பவழம்போல சிவந்தஅதரமும் பொன்னும்பணம்போற் கனிவாயும்
நல்லமுத்துப்போல் தந்தஒளியும் நகையும் மின்னலொளிபோல
கொஞ்சிக்கொனகும் கிளிமூக்குப்போல் கந்தருடைய நாசிகையும்
பஞ்சவர்ணகிளிகள்கோதும் பழத்தைப்போல அதரமும்
தங்கக்கண்ணுடிபோலசுவாமி கன்னக்கமலக்காந்தியும்
1500. சொர்ணத்தாழை மடலைப்போன்ற சுவாமிபன்னிருகாதிலும்
சங்குசக்கர முத்துக்கடுக்கனும் தளதளென்னப் பச்சையும்
சுந்தரமான தோள்புஜத்தினில் தொட்டுக்கொண்டசைந்தாடவே
மந்தஹாஸமும் குளிர்ந்தபார்வையும் வளைந்தபுருவக்குறிகளும்
சந்திரப்பிரபை போன்றநெற்றியில் சாதிமாணிக்கச் சுட்டியும்
கந்தர்ஆறு முடியில்நீண்ட கறுத்தகுழலின் கற்றையும்
வந்துநெற்றியில் வளைந்துசுருண்டு சுந்தரமாகவிளங்கவே
ஷண்முகருடைய ஆறுசிரவில் தரித்தமாணிக்கக்கிரீடமும்
மந்தஹாஸமும் சுவாமியின் ஆறுமண்டலமுக காந்தியும்
மன்மதனில் கோடிகோடிப்பேர் வந்துஉதயமாய் நின்றாலும்
1510. கந்தருடைய வடிவழகிற்கு கால்வாசி ஈடாகமாட்டாது
அந்தவடிவை ஆதிசேஷரே அளவிட்டாலுந் தானுமுண்டு
பின்புஒருவரால் கண்டுஅளவிடப் பிரம்மாதிகளாலுங்கூடாது
உற்பாதமான வடிவழகுடன் உதயமாய்வந்த பாலகரை
கற்பூரநாயகி கண்களிப்புடன் ஒக்கலையிலம்மன் வைத்துக்கொண்டாள்
முத்துக்குமாரரை ஆறுமுகவரைமுத்தமிட்டுக் கண்ணிலொத்திக்கொண்டாள்

சுந்தமூர்த்தியின் பாலலீலை.

மூர்த்திமூவரும் முக்கோடிதேவரும் முனிவருங்கண்டு மகிழவே
கீர்த்தியாகிய மணியரும் பாலலீலைகளையுங் காண்பித்தார்
மாற்றிலுயர்ந்த சொர்ணத்தங்கத்தை சேர்த்து உருக்கிப்பூமியில்

வார்த்துவைத்த வடிவழகுபோல் வாஸுதேவர் மருமகனும்
தீர்க்கமாக ஒருக்களித்துக்கொண்டு திரும்பிக்கீழே குப்புரித்து
சாஸ்திரப்படி சேஷர்தன்னுட சிறுபடமெடுத்தாடுதல்போல்
மகத்துவமான சுப்பிரமணியர் மாரால்நகர்ந்த திருவழகை
அனுக்கிரகஞ்செய்யும் திருக்கரங்களை அழுந்தப்பூமியில் ஊன்றியவர்
சிறுத்த திருமுழங்காலை மடித்துத்தவிழ்ந்து சுவாமியும் வருகவே
எடுக்கவேணுமென்று ஈஸ்வரிசகியும் உகந்து சுவாமி முன்னே வந்தாள்
பெருக்கத்துதனே ஆறுமுகவரும் பின்திரும்பிப்பார்த்துச் சிரித்தவர்
எடுக்கவந்திட்ட தாவிகையினில் அகப்படாயலே மணியரும்
சுருக்கமாகத் தவிழ்ந்தோடியேவந்து தேவிமடியில் ஏறினர்
ஏறிமடிமேல் இருந்த சுவாமியின் கோடிமன்மத ரூபத்தை
வாரித்தேவி திருக்கரத்தினால் மடியினில் வைத்துமுத்தமிட்டு
பெருத்த அமிர்த கலசம்போன்ற எதிர்த்த கொங்கையின் பால்களை
வேலவர் திருவாயில் கொடுத்துமணியரை விடாயாற்றினள்
ஆறுமுகத்துள்ள பன்னிரண்டுகாதிலும் அசைய மகர குண்டலங்கள்
கந்தரும்மனங்குளிர அம்மைக்கு காதாட்டி முகங்காண்பித்தார்
செம்பொன்குருட்டுத் திருக்கணையாழி திக்குகளெங்கும் விளங்கவே
சிவசங்கரிகண்டு கண்குளிரவே சப்பாணிகொட்டிக் காண்பித்தார்
கங்கணத்துடன் ஹஸ்தகடகமு முன்கைமுல்லாரியும் தாழ்த்தும்
சுந்தரமான பொன்னணி மின்ன தோள்வீசி முகங்காண்பித்தார்
தத்திக்குதித்துவிழுந்து பூவியில்தாவி மண்ணெல்லாம் அளைந்தவர்
எட்டிக்காலைவைத்துப் பத்தடி தத்தடியிட்டுக் காண்பித்தார்
கொட்டிக்கைகளை குதித்துக்கூத்தாடி குலுங்கநகைத்துச் சிரித்தவர்
முத்துமுத்தாய் வேர்க்கரும்ப நிர்த்தனம்பண்ணிக்காண்பித்தார்
ஒட்டியாணமும் பட்டை அரைஞாணும் இடையிற் கிண்கிணிமணிகளும்
கட்டினகடுருத்திரத்துடன் கனகரத்தின அரைவடங்கள்
சலங்கை குலுங்கிச் சலசலென்க மகிழ்ந்து நிர்த்தனம்காண்பித்தார்

முத்துக்குமாரரின் திருவிளையாட்டு.

வனத்தினிலுள்ள மயில்கள் குயில்கள் மாடப்புறாவுடன் கிளிகளை
பிடித்துக்கூட்டினில் அடைத்து சுவாமியும் பஞ்சவர்ணக்கிளிகளை
கொடுத்து மதுரமானபழத்தை கிளிக்குவாசகம் பழக்கினர்
காட்டினிலுள்ள கரடிசிங்கம் வேங்கைப் புலியுடன் கலைகளை
பிடித்து இழுத்துத் திருக்கரத்தினால் சுற்றியே விளையாடினர்
ஒத்ததோழர் கணநாதருடன் உகந்து வீதியில் ஓடிவந்தார்

மத்தகஜங்கட்டி சகடைநாலுள்ள மாணிக்கப்பொன்தேர்களில்
சித்தடிவைத்துத் தேறின்மேலேறி தோழமாருடன் கூடியே
பொற்பாதத்தினால் குந்துப்பிடித்து பிரிந்துநின்று பந்தடித்தவாள்
ஒருத்தருக்கொருத்தர் கோத்துக்கைகளை கட்டுந்தோரணம் போலநின்று
கட்டுக்கண்ணும்பூச்சிபொத்தி காணுமலோடி மறைந்தவாள்
உக்கிரமாக இரைந்துவெளிவந்து ஓடியேவிளையாடினாள்
கோடிமன்மதரூபமான கொஞ்சுங்குமாரனும் கோலத்துடன்
ராஜவீதியில் ஓடிவிளையாடி நவவீரர்லக்ஷஞ் சேனையுடன்

1560. வீசிவீசித்தெருவில் நடந்து விழிகளில் மிரட்டிக்கொண்டு
உலகத்திலுள்ள கன்னிகைமார்களும் மோகிக்க விளையாடினார்
விருத்தவேஷமெடுத்துக்கொண்டு முக்கிக்கொண்டு தடிஊணிக்கொண்டு
பொக்குப்பொக்கென்று இருமிக்கொண்டு பொட்டையைப்போல்கண்ணைமூடிக்
எப்படியப்பா வழிசொல்லுங்களென்று அப்படியும் விளையாடினார் [கொண்டு
பச்சைக்குதிரையின் மேலேறி பொன்னுங் கடிவாளங் கைப்பிடித்து
இந்திரருலகம் சந்திரருலகம் எல்லா உலகமும் சுற்றிவந்தார்
பட்டணமெங்கிலும் சுற்றியேமணியர் பரிபூரணமாய் விளையாடினார்
பச்சைக்குதிரையை விட்டிறங்கிவந்து பார்வதிதேவியைத் தான்பணிந்தார்
வந்துபணிந்த பாலகரை கண்டுமகிழ்ந்து பார்வதிதேவியும்

15[illegible]0. கைலாஸநாதர் புத்திரனுக்குக் கற்பூரஹாரத்திக் காப்பெடுத்தாள்
திருஷ்டிதோஷங்கள் வாராமல்தேவியும் திருவந்திக்காப்புத் தானெடுத்தாள்
கற்பூரநாயகி கண்டுகளித்து ஒக்கலையில் தூக்கிவைத்துக்கொண்டாள்
முத்துகுமாரனை ஆறுமுகனை முத்தமிட்டுக் கண்ணிலொற்றிக்கொண்டு
நெற்றியிற்கண்ணைப்படைத்த சிவனிடம்நித்தியகல்யாணியுந்தான்கொடுத்தாள்
அர்த்தனாரீசரும் வாங்கிக்கொண்டு ஆனந்தமாரோடணைத்துக்கொண்டு
உச்சியை சங்கரர் மோந்துக்கொண்டு உல்லாசமாக அணைத்துக்கொண்டு
உற்றுற்றுப்பார்த்து மகிழ்ந்துகொண்டு ஈசர்உமைக்கும் நடுவினிலே
முத்துக்குமாரனை வைத்துக்கொண்டு நித்தியானந்த மடைந்திருந்தாள்

சத்திவேலாயுதமூர்த்தி சூரபத்மன் முதலியோரை ஸம்ஹாரித்தல்.

அப்புறமுஞ்சிலநாட்கள் கழிந்தபின் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சந்திரன்போல்
1580. உச்சிதமாக உயர்ந்துவளர்ந்த சுப்பிரமண்யரைக் கண்டமரர்கள்
குட்டிக்கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு சிவசங்கரரே கிருபைபாருமென்றார்கள்

அப்படியாகட்டும் என்று சதாசிவர் ஆறுமுகவரைக்கிட்டவழைத்து
சக்திவேலாயுதங் கைக்கொடுத்து அஸ்திரமந்திரோப தேசம்பண்ணி
வெற்றிவேலினால் மடியவடித்துவா ஆயிரத்தெட்டு அண்டமெல்லாம்
என் அப்பனேநீ ஜெயித்துவாவென்று ஆதிசிவனும் விடையளித்தார்
அப்படியாகட்டும் என்றுசொல்லிக்கந்தர் ஆனந்தமாகச் சிரித்துக்கொண்டு
பக்தியுடன் சிவசங்கரரை பார்வதியை நமஸ்காரம்பண்ணி
சட்டமாய்த் தம்பிமார் ஒன்பதுபேருடன் சேனாபதி வீரவாகுவுடன்
மட்டமித மற்றசேனையும் மந்திரியும் வாசப்பிரதானி தளபதியும்
கட்டுமுட்டாகவே வந்திறங்கிக் கந்தர் கிரௌஞ்சபர்வதத்தைப் பிளந்து
விஸ்தாரமாகவே போயிறங்கியந்த வீரமாயேந்திரப் பட்டணத்தில்
அற்புதமாகவே யுத்தந்தொடுத்தார் ஆறுமுகவர் அஸுராளுடன்
துஷ்டசூரனைத் தாருகனை சிங்கமுகனுடன் சேனைகளை
சக்திவேலாயுதம் விட்டுப்பிளந்து சூரபத்மனுட சேனைகளை
பஸ்மமாகமடியவடித்த சுப்பிரமண்யர்க்குச் சோபனம் சோபனம்
சக்திவேலாயுதம் பட்டுவிழுந்திட்ட சூரபத்மனின் ஜீவனப்போ
விஸ்தாரமாக இரண்டாய்ப்பிரிந்து மூத்துக்குமாரர்க்கு வாகனமாய்
அக்கினிஆதித்தன் காந்திபோல்விளங்கிக்கோழியுடன் மயிலுமாய்
சுப்பிரகாசமாக ஓடிவந்து சுவாமியின் பாதத்திலேபணிந்து
சச்சுதானந்த மூர்த்திதன்னுடன் சேர்ந்துபோனான் சூரபத்மன்
அத்தைக்கண்டு அமராளெல்லாம் ஆனந்தசாகரத்தில் அமிழ்ந்தாள்
சுப்பராயருக்கு சொர்ணபுஷ்பத்தை சொரிந்துபோற்றித் தொழுதுநின்றாள்

ஷண்முகமூர்த்தியின் திருக்கலியாணம்.

சொர்க்கலோகத்தில் கூட்டிவந்து சிங்காஸனத்தில்வைத்து ஷண்முகரை
வைத்துஅமராள் அபிஷேகம்பண்ணி மணியரைச் சேனாதிபதி என்று
இந்திரன் கன்னிகை தெய்வயானையை சுந்தரமூர்த்தி குமாரனுக்கு
மங்களமாகக்கொடுத்து கலியாணத்தை மாட்சிமையுடன் நடத்திவைத்தாள்
சங்கையில்லாத மாணிக்கம்சொர்ணம் சுவாமிக்கும் உச்சிதமாய்க் கொடுத்தாள்
மஞ்சக்காணியும் தெய்வயானைக்கும் மட்டுமிதமில்லாமற் கொடுத்தாள்
சிங்காசனந்தன்னில் தெய்வயானையுடன் மங்களமாகவே வீற்றிருந்தார்
வள்ளிநாயகி அம்மனும்வேடரின் கன்னிகையாக வளர்ந்திருந்தாள்
சுந்தரமுகவடிவுடனேவள்ளி தினைக்கொல்லை தன்னில் காத்திருந்தாள்
ஷண்முகர் அதைஅறிந்துகொண்டு க்ஷணப்போதினில் அங்குஓடிவந்து
இன்பமுடனேசுச் சுந்தரவள்ளியை ஏற்றமாய்க்கலியாணஞ் செய்துகொண்டு
ஆறுமுகவரும் நாயகிமாருடன் ஆதிசிவனுமை யண்டை வந்தார்

கண்மூன்றுடைய கைலாஸநாதரை காமாக்ஷிதேவி சுந்தரியை
ஷண்முகர் தன்னுடதேவிமாருடன் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தார்
கொஞ்சுங்குமாரனின் இரண்டுபுரத்திலும் வந்துபணிந்த மருமக்களை
மங்களமாகவே ஆசீர்வாதம்பண்ணி மாணிக்கமுத்தாரத்தி எடுத்தாள்
கண்டவுடனே ஆனந்தமாய் நீலகண்டரும் பார்வதியம்மனுமாய்
அந்தப்புரத்தினிற் கூட்டிப்போய் ஆணிப்பொன் ஆசனந்தன்னில்
[அமர்ந்திருந்தாள்

இந்தச் சோபனத்தின் வைபவமும் மங்கள வாழ்த்தும்.

பார்வதிதேவி சாம்பமூர்த்திக்கு மாலையிட்ட வைபோகத்தை
பரதேவியுடனே சாம்பமூர்த்தி கூடியிருந்த கதைகளை
ஆறுமுகவர் பூர்ணமாய்வந்து அவதாரமான புதுமையை
தேவருக்கனுகூலமாகியே துஷ்டாளைத் துண்டித்தவீரத்தை
பூமிதேவியின் பாரமிறக்கி பிரஜையை ரக்ஷித்த கிருபைகளை
ஆதிவேத வியாஸமுனியே அப்பாசாஸ்திரி ரூபமாய்
பூமியில்வந்து அவதாரமாகி வேதாந்த வடிவாகியே
பாதிச்சோபனம்தன்னை சுயங்கட்டி பிரசித்தமாக்கியே ஜகத்தினில்
காலாந்தரத்தை அடைந்து சாம்பமூர்த்தி தன்னுடன் சேர்ந்தபின்பு
குறையானகந்தர்சோபனம் பாதியாயிருக்கலாகாதென்று
நிறைந்தசோபனம் பூர்ணமாயெங்கும் பரவஅம்மனும் எண்ணிக்கொண்டு
ஆதிபராசக்தியம்மனே அலமேலு அம்மாள் ஹ்ருதயத்தில்
அமிர்தம்போலெங்கும் பெருகவேவைத்து அந்தர்த்தானம் அடைந்தபின்பு
வேப்பத்தூர் அலமேலு அம்மாள் வெங்கடேசருட கிருபையினால்
தீர்க்கமாகவே தேவிகலியாணச் சோபனந்தன்னைப் பூரித்தாள்
வாக்கினாலே அமிர்தம்பொழிந்து கூட்டிக்கட்டின மாலையை
சாற்றித்தேவியின் திருக்கழுத்தினில் சம்பூர்ணமான சோபனத்தை
வாக்கும்மனதும் குளிரவிளங்க வந்துசொல்லிக்கொண்ட பேர்களும்
தீர்க்கமான கருத்துடன்சொல்லிக் கற்றுக்கொடுத்த பேர்களும்
கேட்டுச்செவியும் மனமுங்குளிர்ந்து ஆனந்தமாகிய பேர்களும்
மோக்ஷமடைந்து விசுவம்பரநாதர் சுவாமிபாதத்தில் சேருவாள்
மோக்ஷம்நெல்லிக் கனிபோல் கைவரும் முக்தியாகும் பலாப்பழத்தை
தீர்க்கமாகவே தந்தேன் தந்தேனென்று ஸ்ரீபார்வதி சத்தியமாகச் சொன்னாள்
மோக்ஷம்தந்த சிவராஜயோகிக்கும் முக்திக்கும் பராசக்திக்கும் சோபனம்
நாற்பத்தெண்ணாயிரத்தெட்டு ரிஷிகட்கும் பத்தினிமாருக்கும் சோபனம்
ஐம்பத்தாறுதேச ராஜராஜருக்கும் நன்மையுண்டாகவே சோபனம் சோபனம்

அறுபத்தாறுகோடி தீர்த்தமுதலான ஆதிகாவேரி கங்கைக்குச் சோபனம்
அண்டத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாரும் ஆனந்தமுக்தியடையவே சோபனம்
பக்ஷிக்குள்ராஜன் கெருடன் முதலாக அச்வத்தவிருக்ஷமனைத்திற்குஞ் சோப
[னம்
1650. அக்குரூரர்நாரதர்பிருங்கிமுதலான கிஷ்டப்பிரஜாளுக்குஞ் சோபனம்
[சோபனம்
வசிஷ்டர் அகஸ்தியர் பாரத்வாசர்முதல் மார்க்கண்டேய முனிவர்க்குஞ்
[சோபனம்
தருமபுத்திராதிகள் தாசரதிராமர் சதுர்முகர் நாராயணருக்குஞ் சோபனம்
ஆவிடையம்பிகை மீனாக்ஷியம்மை அழகிய சொக்கநாதர்க்கும் சோபனம்
அறம்வளர்த்திட்ட ஆனந்தவல்லிக்கும் ஐயாறப்பர்க்குஞ் சோபனம் சோபனம்
சிதம்பரேசர் சிவகாமியம்மை தில்லைமூவாயிரத்தாருக்குஞ் சோபனம்
கச்சியில்வாழும் ஏகாம்பரநாதர்க்கும் காமாக்ஷிமகாதேவிக்கும் சோபனம்
விச்வநாதர் விசாலாக்ஷியம்மை மேனைபர்வத ராஜர்க்கும் சோபனம்
சக்திக்கணபதி ஷண்முகர்தன்னுட தேவிமார் இருபேர்க்கும் சோபனம்
அஷ்டகஜத்துடன் திக்குப்பாலர்முதல் அக்கினிவாயு வருணர்க்குசோபனம்
1660. சுக்கிரன்சூரியன் சந்திரன்முதலாம் கின்னரகிம்புருடாளுக்கும்
[சோபனம்
மல்லிகைமுல்லை மந்தாரைமுதலாக வில்வந்துளஸிக்கும் சோபனம் சோபனம்
ஆதிமூர்த்தி கைலாஸநாதர்க்கும் அன்புள்ள பார்வதியம்மைக்கும் சோபனம்
அகண்ட சச்சுதானந்தவடிவான ஆதிபிரமத்துக்கும் சோபனம் சோபனம்.

ஓம் சுபம்.

மங்களம்.

ராகம்—அசாவேரி.

பல்லவி.

சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்கு ஜெயமங்களம்—எங்கள்
சுந்தரியாள் மைந்தருக்கு சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

சாமள ரூபிணிக்கும் சக்தி கணேசருக்கும்
காமதகனருக்கும் கந்தசுவாமி நாதருக்கும்

சரணங்கள்.

1. நவவீரர்களுடனே விளையாடும் வேலருக்கு
நான்முகனைச் சிறையில் வைத்திட்ட லோலருக்கு

பிரணவமுபதேசித்த பாலசுப்பிரமணியருக்கு
தவமுனி அகஸ்தியர்க்கு சாஸ்ரமுரைத்தவர்க்கு (சோம)

2\. தாருகன் சிங்கமுகன் பானுகோபன் முதலாய்
சூரனையும் வதைத்த சக்தி வேலாயுதர்க்கு
தேவசேனு பதிக்கு தெய்வானை மணளருக்கு
வள்ளியை மணம்புரிந்த மயிலேறும் ஷண்முகர்க்கு (சோம)

3\. அவுணர்கள் பயநீங்கி அரசாளுந் தேவருக்கும்
நவவீரர் லட்சருடன் நான்முகர் விஷ்ணுவுக்கும்
சகல ரிஷிகளுடன் சரஸ்வதி லெட்சுமிக்கும்
அகில ஜனங்களுக்கும் ஆதிபர தேவியர்க்கும் (சோம)

ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தித் தியானம்.

“ பலவகைய தெனவுரைக்கு முயிர்களெல்லாம்
பாரினிடைக் கான்முளைகள் பயக்குமாறு
சிலவியதென் றருமறைகள் நிகழ்த்தாநின்ற
நிருமலனைக் கௌரியொடுங் குமரன்றன்னை
இலகவனைத் திருந்தருளும் பெம்மானெம்மை
யினையில்சிவ லோகத்தே யிருக்கச்செய்யுஞ்
சலசமல ரடியிணைகொ டலைவன்றன்னைத்
தண்மலர்தூய்க் கரங்குவித்துத் தாழ்ந்துவாழ்வாம் ”

ஓம் சுபம்.